Úřední věstník L 222

Evropské unie

České vydání

Právní předpisy

Svazek 59

17. srpna 2016

Obsah

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

★ **Nařízení Komise (EU) 2016/1379 ze dne 16. srpna 2016 o neschválení určitých zdravotních tvrzení při označování potravin, jež se netýkají snížení rizika onemocnění ani vývoje a zdraví dětí** [1] 1

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1380 ze dne 16. srpna 2016 o odchylce od čl. 55 odst. 2 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, pokud jde o pravidla původu použitelná pro regionální kumulaci v případě tuňáků pocházejících z Ekvádoru** 4

★ **Nařízení Komise (EU) 2016/1381 ze dne 16. srpna 2016 o neschválení určitého zdravotního tvrzení při označování potravin týkajícího se vývoje a zdraví dětí** [1] 8

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1382 ze dne 16. srpna 2016, kterým se odvolává přijetí závazku pěti vyvážejících výrobců podle prováděcího rozhodnutí 2013/707/EU ze dne 4. prosince 2013, kterým se potvrzuje přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým a antisubvenčním řízením týkajícím se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po dobu uplatňování konečných opatření** 10

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1383 ze dne 16. srpna 2016 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 22

★ **Nařízení Evropské centrální banky (EU) 2016/1384 ze dne 2. srpna 2016, kterým se mění nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) o statistice držby cenných papírů (ECB/2016/22)** 24

[1] Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

ROZHODNUTÍ

⋆ **Rozhodnutí Komise (EU) 2016/1385 ze dne 1. října 2014 o státní podpoře SA.27408 (C 24/10) (ex NN 37/10, ex CP 19/09) poskytnuté orgány autonomní oblasti Kastilie-La Mancha na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech autonomní oblasti Kastilie-La Mancha** *(oznámeno pod číslem C(2014) 6846)* [1] 52

OBECNÉ ZÁSADY

⋆ **Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2016/1386 ze dne 2. srpna 2016, kterými se mění obecné zásady ECB/2013/7 o statistice držby cenných papírů (ECB/2016/23)** 85

[1] Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1379

ze dne 16. srpna 2016

o neschválení určitých zdravotních tvrzení při označování potravin, jež se netýkají snížení rizika onemocnění ani vývoje a zdraví dětí

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin ([1]), a zejména na čl. 18 odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle nařízení (ES) č. 1924/2006 jsou zdravotní tvrzení při označování potravin zakázána, pokud je Komise v souladu s uvedeným nařízením neschválí a nezařadí na seznam schválených tvrzení.

(2) Nařízení (ES) č. 1924/2006 rovněž stanoví, že provozovatelé potravinářských podniků mohou podávat žádosti o schválení zdravotních tvrzení u příslušného vnitrostátního orgánu členského státu. Příslušný vnitrostátní orgán postoupí platné žádosti Evropskému úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA, dále jen „úřad“) k vědeckému hodnocení a Komisi a členským státům pro informaci.

(3) Úřad vydá k danému zdravotnímu tvrzení své stanovisko.

(4) Komise rozhodne o schválení zdravotních tvrzení s ohledem na stanovisko úřadu.

(5) V návaznosti na žádost společnosti E-piim production Ltd předloženou podle čl. 13 odst. 5 nařízení (ES) č. 1924/2006 byl úřad požádán o vydání stanoviska ke zdravotnímu tvrzení týkajícímu se látky *Lactobacillus plantarum* TENSIA® v polotvrdém sýru eidamského typu (označeném jako „sýr prospívající srdci“) značky Harmony™ a udržení normálního krevního tlaku (otázka č. EFSA-Q-2014-00097 ([2])). Navrhované tvrzení zformuloval žadatel takto: „Pravidelná každodenní konzumace (po dobu alespoň osmi týdnů) 50 g sýra Südamejuust (v překladu: „sýr prospívající srdci“) značky Harmony™, obsahujícího *Lactobacillus plantarum* TENSIA®, pomáhá udržet zdravý kardiovaskulární systém/zdravé srdce prostřednictvím snížení krevního tlaku/symbol srdce“.

(6) Dne 1. října 2014 obdržela Komise a členské státy vědecké stanovisko úřadu, ve kterém úřad dospěl k závěru, že na základě předložených údajů nebyl zjištěn příčinný vztah mezi užíváním látky *Lactobacillus plantarum* TENSIA® v polotvrdém sýru eidamského typu („sýr prospívající srdci“) značky Harmony™ a udržením normálního krevního tlaku. Vzhledem k tomu, že dané tvrzení neodpovídá požadavkům stanoveným v nařízení (ES) č. 1924/2006, nemělo by být schváleno.

([1]) Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.
([2]) EFSA Journal 2014;12(10):3842.

(7) V návaznosti na žádost společnosti British Specialist Nutrition Association Ltd předloženou podle čl. 13 odst. 5 nařízení (ES) č. 1924/2006 byl úřad požádán o vydání stanoviska ke zdravotnímu tvrzení týkajícímu se sacharidových roztoků a udržení fyzické výkonnosti během vytrvalostního fyzického výkonu (otázka č. EFSA-Q-2014-00058 ([1])). Navrhované tvrzení zformuloval žadatel takto: „Sacharidové roztoky přispívají k udržení výkonnosti při delším vytrvalostním fyzickém výkonu.“ Žadatel na žádost úřadu uvedl, že potravina, která je předmětem tvrzení, patří mezi sacharidové roztoky neobsahující elektrolyt a že údajný účinek sacharidových roztoků by měl být porovnáván s účinky vody nebo vodných roztoků elektrolytů.

(8) Dne 1. října 2014 obdržela Komise a členské státy vědecké stanovisko úřadu, ve kterém úřad dospěl k závěru, že na základě předložených údajů nebyl zjištěn příčinný vztah mezi konzumací sacharidových roztoků a udržením fyzické výkonnosti během vytrvalostního fyzického výkonu ve srovnání s vodou nebo vodnými roztoky elektrolytů. Vzhledem k tomu, že dané tvrzení neodpovídá požadavkům stanoveným v nařízení (ES) č. 1924/2006, nemělo by být schváleno.

(9) Připomínky, které Komise obdržela od žadatelů v souladu s čl. 16 odst. 6 nařízení (ES) č. 1924/2006, byly při stanovení opatření v tomto nařízení vzaty v úvahu.

(10) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zdravotní tvrzení uvedená v seznamu v příloze tohoto nařízení se nezařadí na seznam schválených tvrzení platných pro Unii stanovený v čl. 13 odst. 3 nařízení (ES) č. 1924/2006.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. srpna 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

([1]) EFSA Journal 2014;12(10):3836.

PŘÍLOHA

Zamítnutá zdravotní tvrzení

Žádost – příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 1924/2006	Živina, látka, potravina nebo kategorie potravin	Tvrzení	Referenční číslo stanoviska EFSA
Zdravotní tvrzení podle čl. 13 odst. 5, které je založeno na nejnovějších vědeckých poznatcích a/nebo které zahrnuje požadavek na ochranu údajů, jež jsou předmětem průmyslového vlastnictví	*Lactobacillus plantarum* TENSIA® v polotvrdém sýru eidamského typu („sýr prospívající srdci“) značky Harmony™	Pravidelná každodenní konzumace (po dobu alespoň osmi týdnů) 50 g sýra Südamejuust („sýr prospívající srdci“) značky Harmony™, obsahujícího *Lactobacillus plantarum* TENSIA®, pomáhá udržet zdravý kardiovaskulární systém/zdravé srdce prostřednictvím snížení krevního tlaku/symbol srdce.	Q-2014-00097
Zdravotní tvrzení podle čl. 13 odst. 5, které je založeno na nejnovějších vědeckých poznatcích a/nebo které zahrnuje požadavek na ochranu údajů, jež jsou předmětem průmyslového vlastnictví	Sacharidové roztoky	Sacharidové roztoky přispívají k udržení výkonnosti při delším vytrvalostním fyzickém výkonu.	Q-2014-00058

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1380

ze dne 16. srpna 2016

o odchylce od čl. 55 odst. 2 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, pokud jde o pravidla původu použitelná pro regionální kumulaci v případě tuňáků pocházejících z Ekvádoru

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie ([1]), a zejména na čl. 64 odst. 6 a čl. 66 písm. b) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1384/2014 ([2]) Unie poskytla Ekvádoru od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2016 celní preference jako prozatímní reciproční mechanismus, aby se zabránilo zbytečnému narušení obchodu mezi Unií a Ekvádorem po parafování protokolu o přistoupení Ekvádoru k Obchodní dohodě mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kolumbií a Peru na straně druhé ([3]) dne 12. prosince 2014.

(2) Pro účely preferencí poskytovaných na základě nařízení (EU) č. 1384/2014 se použijí pravidla původu stanovená v části I hlavě IV kapitole 2 oddílu 1 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ([4]), včetně pravidel týkajících se regionální kumulace původu v rámci skupiny zemí, mezi něž patří Bolívie, Kolumbie, Kostarika, Ekvádor, Salvador, Guatemala, Honduras, Nikaragua, Panama, Peru a Venezuela. Od 1. ledna 2014 se regionální kumulace mohla použít pouze v rámci téže regionální skupiny na země, které jsou v okamžiku vývozu do Unie zeměmi zvýhodněnými v rámci systému všeobecných preferencí (GSP) podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 978/2012 ([5]).

(3) S účinností ode dne 1. května 2016 bylo zrušeno nařízení (EHS) č. 2454/93 a od tohoto dne jsou pravidla původu použitelná pro účely celních preferencí poskytovaných na zboží pocházející z Ekvádoru stanovena v hlavě II kapitole 2 oddílu 2 pododdílech 2 a 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 ([6]) a v hlavě II kapitole 2 oddílu 2 pododdílech 2 až 9 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447 ([7]). Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 stanoví stejná pravidla týkající se kumulace jako nařízení (EHS) č. 2454/93.

(4) Od 1. ledna 2016 přestaly být Kolumbie, Peru, Kostarika, Salvador, Guatemala, Honduras, Nikaragua a Panama, které jsou součástí téže regionální skupiny jako Ekvádor, zeměmi zvýhodněnými v rámci GSP. V důsledku toho od 1. ledna 2016 nelze v rámci regionální kumulace s těmito zeměmi pro účely celních preferencí poskytnutých nařízením (EU) č. 1384/2014 přípravky nebo konzervy z tuňáka a tuňáka pruhovaného (bonito) zařazené do podpoložky harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží (HS) 1604 14 a přípravky nebo konzervy z tuňáků, tuňáka pruhovaného (bonito) a ostatních ryb rodu *Euthynnus* podpoložky kombinované nomenklatury (KN)1604 20 70 považovat za zboží pocházející z Ekvádoru.

([1]) Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1.
([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1384/2014 ze dne 18. prosince 2014 o sazebních opatřeních na zboží pocházející z Ekvádoru (Úř. věst. L 372, 30.12.2014, s. 5).
([3]) Úř. věst. L 354, 21.12.2012, s. 3.
([4]) Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1).
([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 978/2012 ze dne 25. října 2012 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 732/2008 (Úř. věst. L 303, 31.10.2012, s. 1).
([6]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 ze dne 28. července 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 1).
([7]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 558).

(5) Ekvádor předložil dne 4. dubna 2016 žádost o odchylku od pravidel o preferenčním původu, aby ekvádorské odvětví zpracování ryb mohlo pro účely určení původu přípravků nebo konzerv z tuňáka a tuňáka pruhovaného (bonito) zařazených do podpoložky HS 1604 14 a přípravků nebo konzerv z tuňáků, tuňáka pruhovaného (bonito) a ostatních ryb rodu *Euthynnus* podpoložky KN 1604 20 70 na základě regionální kumulace považovat materiály pocházející z Kolumbie, Peru, Kostariky, Salvadoru, Guatemaly, Hondurasu, Nikaraguy a Panamy za materiály pocházející z Ekvádoru. Bylo požadováno, aby se výjimka uplatňovala od 1. ledna 2016. K této původní žádosti byly dne 30. června 2016 předloženy doplňující informace.

(6) Ekvádor ve své žádosti o odchylku vysvětlil, že značné množství syrového tuňáka pro výrobu přípravků nebo konzerv z tuňáků, které vyváží do Unie, pochází ze zemí Střední Ameriky a andských zemí. Bez možnosti kumulace s těmito zeměmi ve stejné regionální skupině by se ekvádorský vývoz přípravků a konzerv z tuňáka pocházejících z Ekvádoru do EU snížil o 30 %.

(7) V té době, dne 16. dubna 2016, postihlo pobřežní Ekvádor zemětřesení o síle 7,8 stupně Richterovy škály. Zemětřesením byly silně zasaženy provincie Manabí a oblasti Manta, v nichž působí většina ekvádorského odvětví rybolovu. Byly rovněž hlášeny značné materiální škody, mimo jiné na klíčových infrastrukturách, což situaci odvětví zpracování ryb v Ekvádoru zhoršuje.

(8) Vzhledem k okolnostem, odůvodnění, které Ekvádor poskytl v žádosti, a dalším nepříznivým dopadům zemětřesení na jeho odvětví zpracování ryb by Ekvádor měl mít v souladu s čl. 64 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) nařízení (EU) č. 952/2013 možnost využívat dočasnou odchylku od povinnosti stanovené v čl. 55 odst. 2 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446. Za předpokladu, že budou splněny určité podmínky, by proto materiály pocházející z Kolumbie, Peru, Kostariky, Salvadoru, Guatemaly, Hondurasu, Nikaraguy a Panamy používané k výrobě přípravků a konzerv z tuňáka a tuňáka pruhovaného (bonito) zařazených do podpoložky HS 1604 14 a přípravků nebo konzerv z tuňáků, tuňáka pruhovaného (bonito) a ostatních ryb rodu *Euthynnus* kódu KN 1604 20 70 měly být považovány za pocházející z Ekvádoru.

(9) Aby nedošlo k narušení obchodu a usnadnilo se dosažení cílů celních preferencí poskytovaných Ekvádoru na základě nařízení (EU) č. 1384/2014, měla by se dočasná odchylka vztahovat na období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016.

(10) Vzhledem k důkazu původu, který může být použit pro materiály pocházející z Kolumbie, Peru, Kostariky, Salvadoru, Guatemaly, Hondurasu, Nikaraguy a Panamy, se kumulace může uplatnit i na základě důkazu původu stanoveného Obchodní dohodou mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kolumbií a Peru na straně druhé nebo Dohodou zakládající přidružení mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Střední Amerikou na straně druhé ([1]).

(11) Aby se zaručilo, že opatření nezbytná pro uplatňování kumulace s Kolumbií, Peru, Kostarikou, Salvadorem, Guatemalou, Hondurasem, Nikaraguou a Panamou řádně fungují, měl by Ekvádor zajistit, aby byla zavedena opatření v oblasti správní spolupráce.

(12) V zájmu účinné kontroly uplatňování dané odchylky by ekvádorské orgány měly na konci období uplatňování odchylky Komisi sdělit podrobnosti o osvědčeních o původu na tiskopise A vydávaných v rámci této odchylky.

(13) S cílem zabránit dalšímu zpoždění při zavádění odchylky by toto nařízení mělo vstoupit v platnost co nejdříve.

(14) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

([1]) Úř. věst. L 346, 15.12.2012, s. 3.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Pro účely kumulace podle čl. 86 odst. 1 písm. b) nařízení (EHS) č. 2454/93 a odchylně od čl. 86 odst. 2 písm. a) uvedeného nařízení se Ekvádoru pro období od 1. ledna 2016 do 30. dubna 2016 povoluje na výrobu přípravků nebo konzerv z tuňáka a tuňáka pruhovaného (bonito) zařazených do podpoložky HS 1604 14 a přípravků nebo konzerv z tuňáků, tuňáka pruhovaného (bonito) a ostatních ryb rodu *Euthynnus* kódu KN 1604 20 70 používat materiály pocházející z Kolumbie, Peru, Kostariky, Salvadoru, Guatemaly, Hondurasu, Nikaraguy nebo Panamy.

Důkaz původu pro výrobky uvedené v prvním pododstavci se vypracuje v souladu s článkem 97 l nařízení (EHS) č. 2454/93.

2. Pro účely kumulace podle čl. 55 odst. 1 písm. b) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 a odchylně od čl. 55 odst. 2 písm. a) uvedeného nařízení se Ekvádoru pro období od 1. května 2016 do 31. prosince 2016 povoluje na výrobu přípravků nebo konzerv z tuňáka a tuňáka pruhovaného (bonito) zařazených do podpoložky HS 1604 14 a přípravků nebo konzerv z tuňáků, tuňáka pruhovaného (bonito) a ostatních ryb rodu *Euthynnus* kódu KN 1604 20 70 používat materiály pocházející z Kolumbie, Peru, Kostariky, Salvadoru, Guatemaly, Hondurasu, Nikaraguy nebo Panamy.

Důkaz původu pro výrobky uvedené v prvním pododstavci se vypracuje v souladu s ustanoveními článku 76 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447.

3. Příslušné orgány Ekvádoru požádané o vydání osvědčení o původu na tiskopise A pro výrobky uvedené v odstavcích 1 a 2 mohou vycházet i z průvodního osvědčení EUR 1 vydaného příslušnými orgány Kolumbie, Peru, Kostariky, Salvadoru, Guatemaly, Hondurasu, Nikaraguy nebo Panamy v souladu s ustanoveními Obchodní dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kolumbií a Peru na straně druhé nebo Dohody zakládající přidružení mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Střední Amerikou na straně druhé.

4. Ekvádor zajistí, aby byla v oblasti správní spolupráce zavedena opatření nezbytná pro uplatňování kumulace s Kolumbií, Peru, Kostarikou, Salvadorem, Guatemalou, Hondurasem, Nikaraguou nebo Panamou.

5. Má se za to, že pro výrobky uvedené v odstavcích 1 a 2, pro něž nebylo při vývozu vydáno osvědčení o původu na tiskopise A, platí odkaz na „zvláštní okolnosti" v čl. 74 odst. 2 písm. a) prováděcího nařízení (EU) 2015/2447.

Článek 2

Příslušné ekvádorské orgány předloží Komisi do 31. ledna 2017 výkaz množství a hodnot, pro něž bylo pro účely odchylky uvedené v čl. 1 odst. 1 a 2 vydáno osvědčení o původu na tiskopise A, a pořadová čísla těchto osvědčení.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. srpna 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1381

ze dne 16. srpna 2016

o neschválení určitého zdravotního tvrzení při označování potravin týkajícího se vývoje a zdraví dětí

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin ([1]), a zejména na čl. 17 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle nařízení (ES) č. 1924/2006 jsou zdravotní tvrzení při označování potravin zakázána, pokud je Komise v souladu s uvedeným nařízením neschválí a nezařadí na seznam schválených tvrzení.

(2) Nařízení (ES) č. 1924/2006 rovněž stanoví, že provozovatelé potravinářských podniků mohou podávat žádosti o schválení zdravotních tvrzení u příslušného vnitrostátního orgánu členského státu. Příslušný vnitrostátní orgán postoupí platné žádosti Evropskému úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA, dále jen „úřad“).

(3) Jakmile úřad žádost obdrží, neprodleně o tom uvědomí ostatní členské státy a Komisi a k dotčenému zdravotnímu tvrzení vydá své stanovisko.

(4) Komise rozhodne o schválení zdravotních tvrzení s ohledem na stanovisko úřadu.

(5) V návaznosti na žádost společnosti Cross Vetpharm Group UK Ltd předloženou podle čl. 14 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1924/2006 byl úřad požádán o vydání stanoviska ke zdravotnímu tvrzení týkajícímu se beta-galaktosidázy z *Kluyveromyces lactis* v produktu Colief® a zmírnění trávicích obtíží (otázka č. EFSA-Q-2014-00404 ([2])). Navrhované tvrzení zformuloval žadatel takto: „Colief®/enzym laktáza snižuje zatížení laktózou ve výživě kojenců a zlepšuje důsledky maldigesce laktózy u kojenců s kolikou, kteří nedokáží účinně strávit veškerou laktózu v potravě“.

(6) Dne 17. července 2015 obdržela Komise a členské státy vědecké stanovisko úřadu, ve kterém úřad dospěl k závěru, že poskytnuté důkazy nepostačují ke stanovení příčinného vztahu mezi konzumací beta-galaktosidázy z *Kluyveromyces lactis* v produktu Colief® a zmírněním trávicích obtíží. Vzhledem k tomu, že dané tvrzení neodpovídá požadavkům stanoveným v nařízení (ES) č. 1924/2006, nemělo by být schváleno.

(7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zdravotní tvrzení uvedené v příloze tohoto nařízení se nezařadí na seznam schválených tvrzení platných pro Unii stanovený v čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 1924/2006.

([1]) Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.
([2]) EFSA Journal 2015;13(7):4187.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. srpna 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Zamítnuté zdravotní tvrzení

Žádost – příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 1924/2006	Živina, látka, potravina nebo kategorie potravin	Tvrzení	Referenční číslo stanoviska EFSA
Zdravotní tvrzení podle čl. 14 odst. 1 písm. b) týkající se vývoje a zdraví dětí	Colief®	Colief®/enzym laktáza snižuje zatížení laktózou ve výživě kojenců a zlepšuje důsledky maldigesce laktózy u kojenců s kolikou, kteří nedokáží účinně strávit veškerou laktózu v potravě.	Q-2014-00404

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1382

ze dne 16. srpna 2016,

kterým se odvolává přijetí závazku pěti vyvážejících výrobců podle prováděcího rozhodnutí 2013/707/EU ze dne 4. prosince 2013, kterým se potvrzuje přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým a antisubvenčním řízením týkajícím se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po dobu uplatňování konečných opatření

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „základní antidumpingové nařízení"), a zejména na článek 8 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([2]) (dále jen „základní antisubvenční nařízení"), a zejména na článek 13 uvedeného nařízení,

informujíc členské státy,

vzhledem k těmto důvodům:

A. ZÁVAZEK A DALŠÍ STÁVAJÍCÍ OPATŘENÍ

(1) Nařízením (EU) č. 513/2013 ([3]) Evropská komise (dále jen „Komise") uložila prozatímní antidumpingové clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů (dále jen „moduly") a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR") do Evropské unie (dále jen „Unie").

(2) Skupina vyvážejících výrobců pověřila čínskou obchodní komoru pro dovoz a vývoz strojírenských a elektronických výrobků (China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, dále jen „CCCME"), aby jejich jménem předložila Komisi cenový závazek, což CCCME učinila. Ze stanovených podmínek uvedeného cenového závazku jasně vyplývá, že jej tvoří soubor individuálních cenových závazků každého vyvážejícího výrobce, který je z praktických důvodů koordinován CCCME.

(3) Rozhodnutím 2013/423/EU ([4]) Komise přijala uvedený cenový závazek, pokud jde o prozatímní antidumpingové clo. Nařízením (EU) č. 748/2013 ([5]) Komise změnila nařízení (EU) č. 513/2013 a zavedla technické změny potřebné v souvislosti s přijetím závazku, pokud jde o prozatímní antidumpingové clo.

(4) Prováděcím nařízením (EU) č. 1238/2013 ([6]) Rada uložila konečné antidumpingové clo na dovoz modulů a článků pocházejících nebo odesílaných z ČLR (dále jen „dotčené výrobky") do Unie. Prováděcím nařízením (EU) č. 1239/2013 ([7]) uložila Rada rovněž konečné vyrovnávací clo na dovoz dotčených výrobků do Unie.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 55.
([3]) Úř. věst. L 152, 5.6.2013, s. 5.
([4]) Úř. věst. L 209, 3.8.2013, s. 26.
([5]) Úř. věst. L 209, 3.8.2013, s. 1.
([6]) Úř. věst. L 325, 5.12.2013, s. 1.
([7]) Úř. věst. L 325, 5.12.2013, s. 66.

(5) Na základě oznámení o pozměněné verzi cenového závazku předloženého skupinou vyvážejících výrobců (dále jen „vyvážející výrobci“) a CCCME potvrdila Komise prostřednictvím prováděcího rozhodnutí 2013/707/EU ([1]), že přijímá cenový závazek v pozměněné podobě (dále jen „závazek“), a to po dobu uplatňování konečných opatření. V příloze tohoto rozhodnutí je uveden seznam vyvážejících výrobců, od nichž byl závazek přijat, včetně:

a) společnost Delsolar (Wujiang) Ltd spolu s její společností ve spojení v Unii, pod společným doplňkovým kódem TARIC: B792 (dále jen „Delsolar“);

b) společnost CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd, pod doplňkovým kódem TARIC: B813 (dále jen „CNPV“);

c) společnost MOTECH (Suzhou) RENEWABLE ENERGY CO. LTD, pod doplňkovým kódem TARIC: B852 (dále jen „MOTECH“);

d) společnost Xi'an LONGi Silicon Materials Corp. a společnost Wuxi LONGi Silicon Materials Co. Ltd, pod společným doplňkovým kódem TARIC: B897 (dále jen „Xi'an LONGi“) a

e) společnost LERRI Solar Technology (Zhejiang) Co. Ltd spolu s její společností ve spojení v Unii, pod společným doplňkovým kódem TARIC: B898 (dále jen „LERRI Solar“).

(6) Prováděcím rozhodnutím 2014/657/EU ([2]) Komise přijala návrh vyvážejících výrobců a CCCME, jenž se týkal upřesnění ohledně plnění závazku pro dotčené výrobky, na něž se závazek vztahuje, tj. moduly a články pocházející nebo odesílané z ČLR, v současnosti kódů KN ex 8541 40 90 (kódy TARIC 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 a 8541 40 90 39), vyráběné vyvážejícími výrobci (dále jen „výrobek, na nějž se vztahuje závazek“). Na antidumpingová a vyrovnávací cla uvedená ve 4. bodě odůvodnění výše se společně se závazkem odkazuje jako na „opatření“.

(7) Prováděcím nařízením (EU) 2015/866 ([3]) Komise odvolala přijetí závazku tří vyvážejících výrobců.

(8) Prováděcím nařízením (EU) 2015/1403 ([4]) Komise odvolala přijetí závazku dalšího vyvážejícího výrobce.

(9) Prováděcím nařízením (EU) 2015/2018 ([5]) Komise odvolala přijetí závazku dvou vyvážejících výrobců.

(10) Komise zahájila šetření v rámci přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 základního antidumpingového nařízení zveřejněním oznámení o zahájení v *Úředním věstníku Evropské unie* ([6]) dne 5. prosince 2015.

(11) Komise zahájila šetření v rámci přezkumu opatření před pozbytím platnosti podle článku 18 základního antisubvenčního nařízení zveřejněním oznámení o zahájení v *Úředním věstníku Evropské unie* ([7]) dne 5. prosince 2015.

(12) Komise rovněž zahájila částečný prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení a podle článku 19 základního antisubvenčního nařízení zveřejněním oznámení o zahájení v *Úředním věstníku Evropské unie* ([8]) dne 5. prosince 2015.

(13) Prováděcím nařízením (EU) 2016/115 ([9]) Komise odvolala přijetí závazku dalšího vyvážejícího výrobce.

([1]) Úř. věst. L 325, 5.12.2013, s. 214.
([2]) Úř. věst. L 270, 11.9.2014, s. 6.
([3]) Úř. věst. L 139, 5.6.2015, s. 30.
([4]) Úř. věst. L 218, 19.8.2015, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 295, 12.11.2015, s. 23.
([6]) Úř. věst. C 405, 5.12.2015, s. 8.
([7]) Úř. věst. C 405, 5.12.2015, s. 20.
([8]) Úř. věst. C 405, 5.12.2015, s. 33.
([9]) Úř. věst. L 23, 29.1.2016, s. 47.

(14) Konečné antidumpingové clo uložené nařízením (EU) č. 1238/2013 na dovoz dotčených výrobků pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky Komise prováděcím nařízením (EU) 2016/185 ([1]) dále rozšířila na dovoz dotčeného výrobku odesílaného z Malajsie a Tchaj-wanu, bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Malajsie a Tchaj-wanu, či nikoli.

(15) Konečné vyrovnávací clo uložené nařízením (EU) č. 1239/2013 na dovoz dotčených výrobků pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky Komise prováděcím nařízením (EU) 2016/184 ([2]) dále rozšířila na dovoz dotčeného výrobku odesílaného z Malajsie a Tchaj-wanu, bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Malajsie a Tchaj-wanu, či nikoli.

(16) Prováděcím nařízením (EU) 2016/1045 ([3]) Komise odvolala přijetí závazku dalšího vyvážejícího výrobce.

B. **PODMÍNKY ZÁVAZKU, KTERÉ UMOŽŇUJÍ JEHO ODVOLÁNÍ, ANIŽ BY DOŠLO K PORUŠENÍ ZÁVAZKU**

(17) Závazek stanoví, že Komise může v průběhu uplatňování závazku jeho přijetí odvolat, jestliže se ukáže, že není proveditelné jej monitorovat a vymáhat, nebo rovněž jestliže se nějak změní okolnosti.

(18) Kromě toho může také jakýkoli vyvážející výrobce svůj závazek dobrovolně odvolat kdykoli během jeho uplatňování.

C. **DŮVODY PRO ODVOLÁNÍ PŘIJETÍ ZÁVAZKU V PŘÍPADĚ SPOLEČNOSTÍ DELSOLAR A MOTECH**

(19) Jak společnost Delsolar, tak i společnost MOTECH mají na Tchaj-wanu stranu ve spojení, jíž bylo v rámci šetření v oblasti obcházení opatření uvedených ve 14. a 15. bodě odůvodnění přiznáno osvobození.

(20) Komise analyzovala dopad těchto osvobození na proveditelnost závazku. Osvobození představují změnu okolností oproti situaci v době přijetí závazku. Jejich cílem je osvobodit dovoz do Unie dotčených výrobků, které byly vyrobeny stranami, s nimiž jsou na Tchaj-wanu ve spojení společnosti Delsolar a MOTECH. Tento dovoz nespadá do působnosti závazku.

(21) Komise má za to, že toto osvobození pro dovoz do Unie představuje vysoké riziko křížové kompenzace. Ve skutečnosti mohou strany ve spojení, jimž bylo v rámci šetření v oblasti obcházení opatření přiznáno osvobození, prodávat dotčený výrobek týmž odběratelům v Unii, kterým je prodáván výrobek, na nějž se vztahuje závazek, a ceny takových transakcí by mohly být stanoveny tak, aby kompenzovaly minimální dovozní cenu podle závazku. Komise není s to monitorovat prodej týmž odběratelům v Unii uskutečňovaný v rámci závazku a z Tchaj-wanu.

(22) Komise proto dospěla k závěru, že kvůli výše uvedeným osvobozením není monitorování závazku společnosti Delsolar a společnosti MOTECH proveditelné.

D. **DOBROVOLNÉ ODVOLÁNÍ ZÁVAZKU SPOLEČNOSTMI LERRI SOLAR, XI'AN LONGi A CNPV**

(23) Společnost LERRI Solar v březnu 2016 oznámila Komisi, že si přeje svůj závazek odvolat.

(24) Společnost Xi'an LONGi a společnost CNPV v květnu 2016 oznámily Komisi, že si rovněž přejí svůj závazek odvolat.

E. **PÍSEMNÁ PODÁNÍ A SLYŠENÍ**

(25) Zúčastněné strany měly možnost zúčastnit se slyšení a k věci se vyjádřit v souladu s čl. 8 odst. 9 základního antidumpingového nařízení a čl. 13 odst. 9 základního antisubvenčního nařízení. Společnosti Delsolar a MOTECH předložily připomínky.

([1]) Úř. věst. L 37, 12.2.2016, s. 76.
([2]) Úř. věst. L 37, 12.2.2016, s. 56.
([3]) Úř. věst. L 170, 29.6.2016, s. 5.

i) *Delsolar*

(26) Společnost Delsolar popřela, že by osvobození přiznané její tchajwanské straně ve spojení představovalo změnu okolností. Společnost Delsolar oznámila Komisi sloučení s tchajwanskou společností v rámci původních šetření, na která se odkazuje ve 4. bodě odůvodnění, proti čemuž Komise nevznesla námitky. Vzhledem k tomu, že dotčený výrobek vyráběný tchajwanskou stranou, s níž je společnost Delsolar ve spojení, nebyl před šetřeními v oblasti obcházení opatření ani po nich předmětem opatření, situace se neliší od situace, která existovala před zahájením šetření v oblasti obcházení opatření.

(27) Komise s tímto tvrzením nemůže souhlasit.

(28) Komise především připomíná, že tržní podíl dovozu ze třetích zemí s výjimkou ČLR do Unie činil během období šetření 6,8 % trhu Unie. Tržní podíl dovozu z Tchaj-wanu konkrétně činil 0,8 % (tabulka 12 nařízení (EU) č. 513/2013). Z těchto číselných údajů vyplývá, že vývoz ze stávajících výrobních zařízení společností, které na Tchaj-wanu vyrábějí a které jsou s čínskými společnostmi, jež nabídly závazek, ve spojení, nebyl významný.

(29) V důsledku přiznání osvobození podle čl. 13 odst. 4 základního antidumpingového nařízení a čl. 23 odst. 6 základního antisubvenčního nařízení lze však očekávat, že tchajwanská strana, s níž je společnost Delsolar ve spojení, bude do Unie vyvážet významný objem modulů a článků.

(30) K rozhodnutí o odvolání přijetí závazku došlo vzhledem k riziku křížové kompenzace, které Komise nemůže monitorovat. Otázka, zda je zboží vyrobené ve výrobních zařízeních třetích zemí předmětem opatření, není při posouzení rizik souvisejících s monitorováním relevantní. Osvobození se týká dovozu dotčeného výrobku vyráběného tchajwanskou stranou, s níž je společnost Delsolar ve spojení, který je konkrétně určen pro trh Unie. Vzniká tím proto velké riziko křížové kompenzace. Posouzení rizik souvisejících s monitorováním se také řídí konkrétními případy a může se během doby trvání závazku vyvíjet s tím, jak se některá rizika naplní, objeví se rizika nová a Komise může lépe vyhodnotit konkrétní aspekty sledování jednotlivých případů. V této souvislosti opět není důležité, zda byl dovoz před zahájením šetření v oblasti obcházení předmětem opatření.

(31) Společnost Delsolar také uvedla, že z pouhého osvobození její tchajwanské strany ve spojení nelze vyvodit závěr, že se sledování závazku společnosti Delsolar stává neproveditelným. Dle názoru společnosti Delsolar je zvýšené riziko křížové kompenzace čistě hypotetické. Vzhledem k tomu, že závazek zakazuje prodej stejným zákazníkům, mohlo by jakékoli porušení vést k odvolání závazku společnosti Delsolar. Společnost Delsolar v této souvislosti uvedla, že výrobek, na nějž se vztahuje závazek, neprodává stejnému zákazníkovi, kterému dotyčný výrobek prodává její tchajwanská strana ve spojení. Soulad lze ověřit prostřednictvím inspekce na místě v prostorách společnosti Delsolar a její tchajwanské strany ve spojení. Kromě toho společnost Delsolar tvrdila, že Komise při šetřeních v oblasti obcházení opatření uvedených ve 14. a 15. bodě odůvodnění považovala její tchajwanskou stranu ve spojení za skutečného výrobce, který neobchází opatření. Proto je uvedené tvrzení ohledně možného rizika křížové kompenzace čistě spekulativní.

(32) Komise výše uvedené tvrzení odmítá. V rámci šetření v oblasti obcházení opatření uvedených ve 14. a 15. bodě odůvodnění bylo zjištěno, že tchajwanská strana, s níž je společnost Delsolar ve spojení, neprováděla praktiky obcházení ve smyslu článku 13 základního antidumpingového nařízení a článku 23 základního antisubvenčního nařízení. Rozsah těchto šetření ale nezahrnoval posouzení rizik souvisejících se závazkem společnosti Delsolar. Z uvedených zjištění také nevyplývá, že nedošlo k žádnému obcházení závazku ve smyslu křížové kompenzace cen. Osvobození přiznané tchajwanské straně, s níž je společnost Delsolar ve spojení, naopak výrazným způsobem zvyšuje rizika obcházení související se závazkem společnosti Delsolar. Z takového osvobození vyplývá zvláštní záměr prodávat do Unie. Proto by bylo třeba, aby Komise monitorovala jak prodej v rámci závazku, tak i prodej z Tchaj-wanu. Tím se sledování závazku společnosti Delsolar stává neproveditelným. Komise rovněž v tomto ohledu připomíná, že se sledování závazku během jeho provádění stává stále obtížnějším, a to zejména pokud jde o praktiky obcházení zjištěné v Malajsii a na Tchaj-wanu. Komise není s to monitorovat prodej z Tchaj-wanu, který nespadá do oblasti působnosti závazku. Kromě toho Komise připomíná, že společnosti Delsolar nabízela možnosti, jak zachovat závazek proveditelný, které společnost Delsolar odmítla zvážit.

(33) Společnost Delsolar nakonec uvedla, že její situace je srovnatelná se situací jakékoli jiné společnosti, která je členem závazku a která má společnosti ve spojení s výrobními zařízeními v zemích, na které se nevztahují opatření. Pouhá existence takového vztahu sama o sobě není důvodem pro to, aby bylo sledování závazku neproveditelné.

(34) Komise výše uvedené tvrzení odmítá a připomíná své úvahy uvedené ve 27. a 29. bodě odůvodnění.

ii) *MOTECH*

(35) Společnost MOTECH, podobně jako společnost Delsolar, tvrdila, že vztah k její tchajwanské straně ve spojení byl Komisi během původních šetření uvedených ve 4. bodě odůvodnění znám. Komise tím, že od společnosti MOTECH přijala závazek, potvrdila, že k žádnému obcházení nedochází.

(36) Komise v tomto ohledu zaprvé odkazuje na zamítnutí obdobných argumentů předložených společností Delsolar.

(37) Komise dále tento argument odmítá i z následujících důvodů. V době přijetí závazku Komise skutečně provedla celkovou analýzu rizik souvisejících s monitorováním. Z přijetí závazku jako takového nevyplývá, že k žádnému obcházení nedochází. Komise má za to, že osvobození přiznané tchajwanské straně, s níž je společnost MOTECH ve spojení, zvyšuje riziko křížové kompenzace uvedené ve 21. bodě odůvodnění. Komise v tomto ohledu připomíná, že se sledování závazku během jeho provádění stává stále obtížnějším, a to zejména pokud jde o praktiky obcházení zjištěné v Malajsii a na Tchaj-wanu. Komise není s to monitorovat prodej týmž odběratelům v Unii uskutečňovaný v rámci závazku a z Tchaj-wanu.

(38) Společnost MOTECH rovněž uvedla, že přiznáním osvobození její tchajwanské straně ve spojení Komise potvrdila, že v souvislosti se společností MOTECH a její tchajwanskou stranou ve spojení nedochází k žádnému obcházení, ani křížové kompenzaci. Komise mohla dovoz od společnosti MOTECH a její tchajwanské strany ve spojení monitorovat, neboť obě společnosti dovážejí do Unie v rámci samostatných doplňkových kódů TARIC.

(39) Komise výše uvedené tvrzení odmítá. Osvobození přiznané v rámci šetření v oblasti obcházení opatření uvedených ve 14. a 15. bodě odůvodnění potvrzuje, že u tchajwanské společnosti, s níž je společnost MOTECH ve spojení, nebylo zjištěno, že se podílela na praktikách obcházení. Toto konstatování je nicméně irelevantní pro posouzení proveditelnosti závazku uvedené ve 21. a 22. bodě odůvodnění. Komise analyzovala důsledky tohoto osvobození a došla k závěru, že se riziko křížové kompenzace zvýšilo. Komise rovněž vzala v úvahu zkušenosti získané při monitorování závazku, kdy dospěla k závěru, že není s to monitorovat prodej týmž odběratelům v Unii uskutečňovaný v rámci závazku a z Tchaj-wanu.

F. **ODVOLÁNÍ PŘIJETÍ ZÁVAZKU A ULOŽENÍ KONEČNÉHO CLA**

(40) Komise proto v souladu s čl. 8 odst. 9 základního antidumpingového nařízení a čl. 13 odst. 9 základního antisubvenčního nařízení a rovněž v souladu s podmínkami závazku dospěla k závěru, že přijetí závazku pro společnosti Delsolar, CNPV, MOTECH, Xi'an LONGi a LERRI Solar společně s jejich společnostmi ve spojení v Unii musí být odvoláno.

(41) V důsledku toho se v souladu s čl. 8 odst. 9 základního antidumpingového nařízení a čl. 13 odst. 9 základního antisubvenčního nařízení konečné antidumpingové clo uložené článkem 1 prováděcího nařízení (EU) č. 1238/2013 a konečné vyrovnávací clo uložené článkem 1 prováděcího nařízení (EU) č. 1239/2013 automaticky uplatní na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího nebo odesílaného z ČLR a vyráběného společností Delsolar (doplňkový kód TARIC: B792), CNPV (doplňkový kód TARIC: B813), MOTECH (doplňkový kód TARIC: B852), Xi'an LONGi (doplňkový kód TARIC: B897) a LERRI Solar (doplňkový kód TARIC: B898), a to ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

(42) V tabulce v příloze tohoto nařízení jsou pro informaci uvedeni vyvážející výrobci, u nichž není přijetí závazku prostřednictvím prováděcího rozhodnutí 2013/707/EU dotčeno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přijetí závazku, pokud jde o

a) společnost Delsolar (Wujiang) Ltd spolu s její společností ve spojení v Unii, pod společným doplňkovým kódem TARIC: B792;

b) společnost CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd, pod doplňkovým kódem TARIC: B813;

c) společnost MOTECH (Suzhou) RENEWABLE ENERGY CO. LTD, pod doplňkovým kódem TARIC: B852;

d) společnost Xi'an LONGi Silicon Materials Corp. a společnost Wuxi LONGi Silicon Materials Co. Ltd, pod společným doplňkovým kódem TARIC: B897; a

e) společnost LERRI Solar Technology (Zhejiang) Co. Ltd spolu s její společností ve spojení v Unii, pod společným doplňkovým kódem TARIC: B898

se tímto odvolává.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. srpna 2016.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Seznam společností:

Název společnosti	Doplňkový kód TARIC
Jiangsu Aide Solar Energy Technology Co. Ltd	B798
Alternative Energy (AE) Solar Co. Ltd	B799
Anhui Chaoqun Power Co. Ltd	B800
Anji DaSol Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B802
Anhui Schutten Solar Energy Co. Ltd Quanjiao Jingkun Trade Co. Ltd	B801
Anhui Titan PV Co. Ltd	B803
Xi'an SunOasis (Prime) Company Limited TBEA SOLAR CO. LTD XINJIANG SANG'O SOLAR EQUIPMENT	B804
Changzhou NESL Solartech Co. Ltd	B806
Changzhou Shangyou Lianyi Electronic Co. Ltd	B807
CHINALAND SOLAR ENERGY CO. LTD	B808
ChangZhou EGing Photovoltaic Technology Co. Ltd	B811
CIXI CITY RIXING ELECTRONICS CO. LTD ANHUI RINENG ZHONGTIAN SEMICONDUCTOR DEVELOPMENT CO. LTD HUOSHAN KEBO ENERGY & TECHNOLOGY CO. LTD	B812
CSG PVtech Co. Ltd	B814
China Sunergy (Nanjing) Co. Ltd CEEG Nanjing Renewable Energy Co. Ltd CEEG (Shanghai) Solar Science Technology Co. Ltd China Sunergy (Yangzhou) Co. Ltd China Sunergy (Shanghai) Co. Ltd	B809
Dongfang Electric (Yixing) MAGI Solar Power Technology Co. Ltd	B816
EOPLLY New Energy Technology Co. Ltd SHANGHAI EBEST SOLAR ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD JIANGSU EOPLLY IMPORT & EXPORT CO. LTD	B817
Era Solar Co. Ltd	B818
GD Solar Co. Ltd	B820
Greenway Solar-Tech (Shanghai) Co. Ltd Greenway Solar-Tech (Huaian) Co. Ltd	B821

Název společnosti	Doplňkový kód TARIC
Konca Solar Cell Co. Ltd Suzhou GCL Photovoltaic Technology Co. Ltd Jiangsu GCL Silicon Material Technology Development Co. Ltd Jiangsu Zhongneng Polysilicon Technology Development Co. Ltd GCL-Poly (Suzhou) Energy Limited GCL-Poly Solar Power System Integration (Taicang) Co. Ltd GCL SOLAR POWER (SUZHOU) LIMITED	B850
Guodian Jintech Solar Energy Co. Ltd	B822
Hangzhou Bluesun New Material Co. Ltd	B824
Hanwha SolarOne (Qidong) Co. Ltd	B826
Hengdian Group DMEGC Magnetics Co. Ltd	B827
HENGJI PV-TECH ENERGY CO. LTD	B828
Himin Clean Energy Holdings Co. Ltd	B829
Jetion Solar (China) Co. Ltd Junfeng Solar (Jiangsu) Co. Ltd Jetion Solar (Jiangyin) Co. Ltd	B830
Jiangsu Green Power PV Co. Ltd	B831
Jiangsu Hosun Solar Power Co. Ltd	B832
Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B833
Jiangsu Runda PV Co. Ltd	B834
Jiangsu Sainty Photovoltaic Systems Co. Ltd Jiangsu Sainty Machinery Imp. And Exp. Corp. Ltd	B835
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd	B836
Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Technology Co. Ltd Changzhou Shunfeng Photovoltaic Materials Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Electronic Power Co. Ltd	B837
Jiangsu Sinski PV Co. Ltd	B838
Jiangsu Sunlink PV Technology Co. Ltd	B839
Jiangsu Zhongchao Solar Technology Co. Ltd	B840
Jiangxi Risun Solar Energy Co. Ltd	B841
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd	B793

Název společnosti	Doplňkový kód TARIC
Jiangyin Hareon Power Co. Ltd Hareon Solar Technology Co. Ltd Taicang Hareon Solar Co. Ltd Hefei Hareon Solar Technology Co. Ltd Jiangyin Xinhui Solar Energy Co. Ltd Altusvia Energy (Taicang) Co. Ltd	B842
Jiangyin Shine Science and Technology Co. Ltd	B843
JingAo Solar Co. Ltd Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd Hefei JA Solar Technology Co. Ltd Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd	B794
Jinko Solar Co. Ltd Jinko Solar Import and Export Co. Ltd ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD	B845
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd	B795
Juli New Energy Co. Ltd	B846
Jumao Photonic (Xiamen) Co. Ltd	B847
King-PV Technology Co. Ltd	B848
Kinve Solar Power Co. Ltd (Maanshan)	B849
Lightway Green New Energy Co. Ltd Lightway Green New Energy (Zhuozhou) Co. Ltd	B851
Nanjing Daqo New Energy Co. Ltd	B853
NICE SUN PV CO. LTD LEVO SOLAR TECHNOLOGY CO. LTD	B854
Ningbo Huashun Solar Energy Technology Co. Ltd	B856
Ningbo Jinshi Solar Electrical Science & Technology Co. Ltd	B857
Ningbo Komaes Solar Technology Co. Ltd	B858
Ningbo Osda Solar Co. Ltd	B859

Název společnosti	Doplňkový kód TARIC
Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance Co. Ltd	B860
Ningbo South New Energy Technology Co. Ltd	B861
Ningbo Sunbe Electric Ind Co. Ltd	B862
Ningbo Ulica Solar Science & Technology Co. Ltd	B863
Perfectenergy (Shanghai) Co. Ltd	B864
Perlight Solar Co. Ltd	B865
Phono Solar Technology Co. Ltd Sumec Hardware & Tools Co. Ltd	B866
RISEN ENERGY CO. LTD	B868
SHANDONG LINUO PHOTOVOLTAIC HI-TECH CO. LTD	B869
SHANGHAI ALEX SOLAR ENERGY SCIENCE & TECHNOLOGY CO. LTD SHANGHAI ALEX NEW ENERGY CO. LTD	B870
Shanghai BYD Co. Ltd BYD(Shangluo)Industrial Co. Ltd	B871
Shanghai Chaori Solar Energy Science & Technology Co. Ltd Shanghai Chaori International Trading Co. Ltd	B872
Propsolar (Zhejiang) New Energy Technology Co. Ltd Shanghai Propsolar New Energy Co. Ltd	B873
SHANGHAI SHANGHONG ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD	B874
SHANGHAI SOLAR ENERGY S&T CO. LTD Shanghai Shenzhou New Energy Development Co. Ltd Lianyungang Shenzhou New Energy Co. Ltd	B875
Shanghai ST Solar Co. Ltd Jiangsu ST Solar Co. Ltd	B876
Shenzhen Sacred Industry Co.Ltd	B878
Shenzhen Topray Solar Co. Ltd Shanxi Topray Solar Co. Ltd Leshan Topray Cell Co. Ltd	B880
Sopray Energy Co. Ltd Shanghai Sopray New Energy Co. Ltd	B881
SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD NINGBO SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD Ningbo Sun Earth Solar Energy Co. Ltd	B882

Název společnosti	Doplňkový kód TARIC
SUZHOU SHENGLONG PV-TECH CO. LTD	B883
TDG Holding Co. Ltd	B884
Tianwei New Energy Holdings Co. Ltd Tianwei New Energy (Chengdu) PV Module Co. Ltd Tianwei New Energy (Yangzhou) Co. Ltd	B885
Wenzhou Jingri Electrical and Mechanical Co. Ltd	B886
Shanghai Topsolar Green Energy Co. Ltd	B877
Shenzhen Sungold Solar Co. Ltd	B879
Wuhu Zhongfu PV Co. Ltd	B889
Wuxi Saijing Solar Co. Ltd	B890
Wuxi Shangpin Solar Energy Science and Technology Co. Ltd	B891
Wuxi Solar Innova PV Co. Ltd	B892
Wuxi Suntech Power Co. Ltd Suntech Power Co. Ltd Wuxi Sunshine Power Co. Ltd Luoyang Suntech Power Co. Ltd Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd	B796
Wuxi Taichang Electronic Co. Ltd Wuxi Machinery & Equipment Import & Export Co. Ltd Wuxi Taichen Machinery & Equipment Co. Ltd	B893
Xi'an Huanghe Photovoltaic Technology Co. Ltd State-run Huanghe Machine-Building Factory Import and Export Corporation Shanghai Huanghe Fengjia Photovoltaic Technology Co. Ltd	B896
Yingli Energy (China) Co. Ltd Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd	B797
Yuhuan BLD Solar Technology Co. Ltd Zhejiang BLD Solar Technology Co. Ltd	B899

Název společnosti	Doplňkový kód TARIC
Yuhuan Sinosola Science & Technology Co.Ltd	B900
Zhangjiagang City SEG PV Co. Ltd	B902
Zhejiang Fengsheng Electrical Co. Ltd	B903
Zhejiang Global Photovoltaic Technology Co. Ltd	B904
Zhejiang Heda Solar Technology Co. Ltd	B905
Zhejiang Jiutai New Energy Co. Ltd Zhejiang Topoint Photovoltaic Co. Ltd	B906
Zhejiang Kingdom Solar Energy Technic Co. Ltd	B907
Zhejiang Koly Energy Co. Ltd	B908
Zhejiang Mega Solar Energy Co. Ltd Zhejiang Fortune Photovoltaic Co. Ltd	B910
Zhejiang Shuqimeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B911
Zhejiang Shinew Photoelectronic Technology Co. Ltd	B912
Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Limited Liability Company Zhejiang Yauchong Light Energy Science & Technology Co. Ltd	B914
Zhejiang Sunrupu New Energy Co. Ltd	B915
Zhejiang Tianming Solar Technology Co. Ltd	B916
Zhejiang Trunsun Solar Co. Ltd Zhejiang Beyondsun PV Co. Ltd	B917
Zhejiang Wanxiang Solar Co. Ltd WANXIANG IMPORT & EXPORT CO LTD	B918
ZHEJIANG YUANZHONG SOLAR CO. LTD	B920
Zhongli Talesun Solar Co. Ltd	B922

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1383

ze dne 16. srpna 2016

o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/ 2001 a (ES) č. 1234/2007 ([1]),

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ([2]), a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

(2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. srpna 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

([1]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.
([2]) Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí (1)	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	155,7
	ZZ	155,7
0707 00 05	TR	116,3
	ZZ	116,3
0709 93 10	TR	137,2
	ZZ	137,2
0805 50 10	AR	198,9
	CL	145,4
	MA	99,8
	TR	156,0
	UY	201,1
	ZA	143,4
	ZZ	157,4
0806 10 10	EG	214,0
	MA	178,5
	TR	144,7
	ZZ	179,1
0808 10 80	AR	116,0
	BR	102,1
	CL	115,8
	CN	125,7
	NZ	141,1
	PE	106,8
	US	139,9
	UY	93,8
	ZA	98,9
	ZZ	115,6
0808 30 90	AR	99,0
	CL	108,0
	TR	144,2
	ZA	128,5
	ZZ	119,9
0809 30 10, 0809 30 90	TR	133,5
	ZZ	133,5

(1) Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2016/1384

ze dne 2. srpna 2016,

kterým se mění nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) o statistice držby cenných papírů (ECB/2016/22)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na článek 5 tohoto statutu,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou ([1]), a zejména na čl. 5 odst. 1 a čl. 6 odst. 4 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Evropskou komisí,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Aby měl Evropský systém centrálních bank (ESCB) odpovídající informace o držbě cenných papírů bankovními skupinami, jsou zapotřebí dodatečné atributy statistiky držby cenných papírů nad rámec atributů, jež jsou v současnosti vyžadovány podle nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) ([2]). Tyto dodatečné atributy umožní provádět důkladnější analýzu rizik a expozic v rámci finančního systému. To následně umožní podrobnější analýzu transmisního mechanismu měnové politiky. Rozšíření rozsahu vykazovaných informací o úvěrovém riziku a účetnictví je zvlášť důležité z hlediska analýzy finanční stability a tyto údaje budou rovněž užitečné pro účely obezřetnostního dohledu. Uvedené rozšíření je též nezbytné pro to, aby bylo možné posoudit rizikovou expozici Eurosystému vůči protistranám při operacích měnové politiky. Rovněž je zapotřebí změnit strukturu některých ustanovení nařízení, aby se vyjasnila statistická zpravodajská povinnost zpravodajských jednotek ve vztahu k sektorovým i skupinovým údajům.

(2) Kromě toho je třeba vyjasnit zpravodajskou povinnost uschovatelů, aby se zamezilo dvojímu vykazování cenných papírů, které by mohly být vykazovány více uschovateli, kteří jsou rezidenty v eurozóně, např. v případě dalších uschovatelů.

(3) Nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) je proto třeba příslušným způsobem změnit,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny

Nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) se mění takto:

1. Článek 1 se mění takto:

   a) bod 3 se nahrazuje tímto:

   „3. „instituce“ má stejný význam jako v definici v čl. 4 odst. 1 bodě 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (*);

   (*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).“

([1]) Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.
([2]) Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1011/2012 ze dne 17. října 2012 o statistice držby cenných papírů (ECB/2012/24) (Úř. věst. L 305, 1.11.2012, s. 6).

b) vkládají se tyto nové body:

„3a. „mateřský podnik“ má stejný význam jako v definici v čl. 2 bodu 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU (*);

3b. „dceřinou společností“ se rozumí:

a) dceřiný podnik ve smyslu v čl. 2 bodu 10 směrnice 2013/34/EU;

b) jakýkoli podnik, nad nímž mateřský podnik fakticky uplatňuje dominantní vliv.

Dceřiné společnosti dceřiných společností se rovněž považují za dceřiné společnosti podniku, který je jejich původním mateřským podnikem;

3c. „finanční instituce“ má stejný význam jako v definici v čl. 4 odst. 1 bodě 26 nařízení (EU) č. 575/2013;

3d. „pobočkou pojišťovací společnosti“ se rozumí v obchodním rejstříku nezapsané zastoupení nebo pobočka (nikoli však ústředí) pojišťovací společnosti nebo zajišťovny;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).“

c) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4. „bankovní skupinou“ se rozumí podniky zahrnuté do konsolidace subjektu v čele bankovní skupiny podle čl. 18 odst. 1, 4 a 8, čl. 19 odst. 1 a 3 a článku 23 nařízení (EU) č. 575/2013;“;

d) bod 10 se nahrazuje tímto:

„10. „subjektem v čele bankovní skupiny“ se rozumí kterýkoli z těchto subjektů:

a) mateřská instituce v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 29 nařízení (EU) č. 575/2013, přičemž všechny odkazy na členský stát uvedené v této definici se považují za odkazy na zúčastněný členský stát;

b) mateřská finanční holdingová společnost v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 31 nařízení (EU) č. 575/2013, přičemž všechny odkazy na členský stát uvedené v této definici se považují za odkazy na zúčastněný členský stát;

c) mateřská smíšená finanční holdingová společnost v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 33 nařízení (EU) č. 575/2013, přičemž všechny odkazy na členský stát uvedené v této definici se považují za odkazy na zúčastněný členský stát;

d) ústřední subjekt ve smyslu článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013, který se nachází v zúčastněném členském státě;“;

e) bod 11 se zrušuje;

f) bod 13 se nahrazuje tímto:

„13. „cennými papíry v úschově“ se rozumějí cenné papíry, které jménem investorů drží a spravují uschovatelé, a to buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím klienta;“;

g) doplňují se nové body 18 až 24, které znějí:

„18. „právním subjektem“ se rozumí jakýkoli subjekt, který není fyzickou osobou a který má podle vnitrostátních právních předpisů země, v níž je rezidentem, postavení právnické osoby, což mu umožňuje nabývat práva a povinnosti vyplývající z vnitrostátního právního řádu dané země;

19. „sektorovými údaji“ se rozumějí údaje vykazované podle článku 3;

20. „skupinovými údaji“ se rozumějí údaje vykazované podle článku 3a;

21. „zúčastněný členský stát“ má stejný význam jako v definici v čl. 1 odst. 3 nařízení (ES) č. 2533/98;

22. „vklientem“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, které uschovatel poskytuje služby úschovy a související služby, včetně jiného uschovatele;

23. výrazem „podle jednotlivých subjektů“ se rozumí, že vykazované údaje se týkají držby cenných papírů každého jednotlivého právního subjektu bankovní skupiny, tj. mateřského podniku a každé z jeho dceřiných společností;

24. výrazem „za skupinu“ se rozumí, že vykazované údaje zahrnují informace o držbě cenných papírů za bankovní skupinu jako celek.“;

2. Článek 2 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Skutečný soubor zpravodajských jednotek se skládá ze zpravodajských jednotek vykazujících sektorové údaje a zpravodajských jednotek vykazujících skupinové údaje (společně dále jen „skutečné zpravodajské jednotky“).

a) Zpravodajskými jednotkami vykazujícími sektorové údaje jsou rezidentské měnové finanční instituce, investiční fondy, účelové finanční společnosti, pojišťovací společnosti a uschovatelé.

b) Zpravodajskými jednotkami vykazujícími skupinové údaje jsou:

i) subjekty v čele bankovních skupin a

ii) instituce nebo finanční instituce, které jsou usazeny v zúčastněných členských státech a které nejsou součástí bankovní skupiny;

pokud je Rada guvernérů označila za součást skutečného souboru zpravodajských jednotek podle odstavce 4 a pokud byly o své zpravodajské povinnosti vyrozuměny podle odstavce 5.“

b) odstavce 3 až 8 se nahrazují tímto:

„3. Na skutečné zpravodajské jednotky se vztahuje úplná zpravodajská povinnost, pokud se neuplatňuje výjimka udělená podle článku 4, 4a nebo 4b.

4. Rada guvernérů může rozhodnout, že zpravodajská jednotka, která vykazuje skupinové údaje, tvoří součást skutečného souboru zpravodajských jednotek, pokud suma rozvahových aktiv bankovní skupiny uvedené v odst. 1 písm. b) bodě i) nebo instituce či finanční instituce uvedené v odst. 1 písm. b) bodě ii):

a) přesahuje 0,5 % celkových aktiv konsolidované rozvahy bankovních skupin v Unii (dále jen „prahová hodnota 0,5 %“), a to na základě posledních aktuálních údajů, jež má ECB k dispozici, tj.:

i) údajů, jež se vztahují ke konci prosince kalendářního roku předcházejícího oznámení podle odstavce 5, nebo, nejsou-li tyto údaje k dispozici,

ii) údajů, jež se vztahují ke konci prosince předchozího roku;

nebo

b) je nižší než prahová hodnota 0,5 % nebo se této hodnotě rovná, za předpokladu, že zpravodajská jednotka vykazující skupinové údaje splňuje určitá kvantitativní nebo kvalitativní kritéria, která ji činí významnou pro stabilitu a fungování finančního systému v eurozóně, např. z důvodu vzájemného propojení s jinými finančními institucemi v eurozóně, činnosti v rámci více jurisdikcí, nezastupitelnosti, složitosti korporační struktury, a/nebo v daném členském státě eurozóny, např. z důvodu relativního významu zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje v rámci konkrétního segmentu trhu bankovních služeb v jednom či více členských státech eurozóny.

5. Příslušná národní centrální banka vyrozumí zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje o rozhodnutí Rady guvernérů podle odstavce 4, jakož i o jejich povinnostech na základě tohoto nařízení.

6. Aniž by byl dotčen článek 10, zpravodajská jednotka vykazující skupinové údaje, která byla vyrozuměna podle odstavce 5 poté, co začalo první vykazování na základě tohoto nařízení, začne vykazovat údaje nejpozději ve lhůtě šesti měsíců ode dne vyrozumění.

7. Zpravodajská jednotka vykazující skupinové údaje, která byla vyrozuměna podle odstavce 5, oznamuje příslušné národní centrální bance změny svého jména nebo právní formy, fúze či restrukturalizace a jakoukoli jinou událost či okolnost, která má vliv na zpravodajskou povinnost této jednotky, nejpozději do 14 dnů ode dne, kdy tato událost či okolnost nastala.

8. Na zpravodajskou jednotku pro skupinové údaje, která byla vyrozuměna podle odstavce 5, se povinnosti vymezené v tomto nařízení vztahují, dokud ji příslušná národní centrální banka nevyrozumí o opaku.“;

3. Článek 3 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Statistická zpravodajská povinnost zpravodajských jednotek vykazujících sektorové údaje“;

b) v odstavci 2 se písmena a), b) a c) nahrazují tímto:

„a) cenné papíry, které mají v úschově jménem rezidentských klientů, kteří v souladu s částí 3 kapitoly 1 přílohy I nevykazují držbu na vlastní účet podle odstavce 1;

b) cenné papíry, které mají v úschově jménem nefinančních klientů, kteří jsou rezidenty v jiných členských státech eurozóny, v souladu s částí 4 kapitoly 1 přílohy I;

c) cenné papíry emitované subjekty v eurozóně, které mají v úschově jménem klientů, kteří jsou rezidenty v členských státech mimo eurozónu, a klientů, kteří jsou rezidenty mimo Unii, v souladu s částí 5 kapitoly 1 přílohy I.“;

c) odstavce 3 a 4 se zrušují;

d) odstavce 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5. Zpravodajské jednotky vykazující sektorové údaje vykazují v souladu s pokyny příslušné národní centrální banky buď a) údaje, členěné podle jednotlivých cenných papírů, o měsíčních nebo čtvrtletních finančních transakcích a pokud to vyžaduje příslušná národní centrální banka, jiné změny objemu; nebo b) statistické informace nezbytné k odvození finančních transakcí na základě jednoho z přístupů uvedených v části 1 kapitoly 1 přílohy I. Další požadavky a zásady pro sestavování transakcí jsou uvedeny v části 3 přílohy II.

6. Zpravodajské jednotky vykazující sektorové údaje na pokyn příslušné národní centrální banky čtvrtletně nebo měsíčně vykazují údaje o pozicích ke konci čtvrtletí nebo ke konci měsíce a v souladu s odstavcem 5 statistické informace o držbě cenných papírů bez kódu ISIN v průběhu referenčního čtvrtletí nebo měsíce v souladu s částí 7 kapitoly 1 přílohy I. Tento odstavec neplatí pro zpravodajské jednotky vykazující sektorové údaje, kterým byly uděleny výjimky podle článků 4 nebo 4b.“;

e) odstavce 7 a 8 se zrušují;

f) doplňují se nové odstavce 12 a 13, které znějí:

„12. Pokud měnová finanční instituce vykazuje údaje, členěné podle jednotlivých cenných papírů, o držbě cenných papírů s kódem ISIN na vlastní účet v souladu s čl. 3 odst. 1, příslušná národní centrální banka požaduje, aby měnová finanční instituce vykazovala položku „cenné papíry vydané držitelem“, jak je uvedeno v části 2 kapitoly 1 přílohy I.

13. Pokud měnová finanční instituce vykazuje statistické informace o držbě cenných papírů bez kódu ISIN na vlastní účet v souladu s čl. 3 odst. 6, příslušná národní centrální banka může požadovat, aby měnová finanční instituce vykazovala položku „cenné papíry vydané držitelem“, jak je uvedeno v části 7 kapitoly 1 přílohy I.“;

4. vkládají se nové články 3a a 3b, které znějí:

„Článek 3a

Statistická zpravodajská povinnost zpravodajských jednotek vykazujících skupinové údaje

1. Zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje poskytují příslušné národní centrální bance čtvrtletně údaje, členěné podle jednotlivých cenných papírů, o pozicích cenných papírů ke konci čtvrtletí, které jsou v jejich držbě nebo v držbě jejich skupin včetně nerezidentských subjektů. Tyto údaje se vykazují v hrubých hodnotách bez očištění držby skupiny o cenné papíry emitované subjekty téže skupiny. Tyto údaje se vykazují v souladu se zpravodajskými pokyny, které stanoví příslušné národní centrální banky.

Zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje vykazují údaje o držbě cenných papírů, jak je uvedeno v kapitole 2 přílohy I.

2. Zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje, které jsou povinny poskytovat údaje podle odstavce 1, poskytují údaje za skupinu nebo podle jednotlivých subjektů o nástrojích v držbě mateřského podniku a/nebo jeho dceřiných společností v souladu s tabulkami v kapitole 2 přílohy I.

3. Příslušná národní centrální banka požaduje, aby zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje čtvrtletně vykazovaly podle jednotlivých cenných papírů položku „emitent je součástí zpravodajské skupiny (obezřetnostní rozsah)“ a položku „emitent je součástí zpravodajské skupiny (účetní rozsah)“, pokud jde o cenné papíry s kódem ISIN nebo bez něj, které jsou v držbě jejich skupiny v souladu s kapitolou 2 přílohy I.

4. Zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) bodu ii) splňují požadavky tohoto nařízení na základě držby dané konkrétní instituce nebo finanční instituce.

Článek 3b

Obecná statistická zpravodajská povinnost

1. Zpravodajskou povinností podle tohoto nařízení včetně jakýchkoli výjimek z této povinnosti nejsou dotčeny zpravodajské povinnosti vymezené v: a) nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1073/2013 (ECB/2013/38) (*), b) nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1075/2013 (ECB/2013/40) (**) a c) nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1374/2014 (ECB/2014/50).

2. Údaje, členěné podle jednotlivých cenných papírů, o pozicích ke konci čtvrtletí nebo ke konci měsíce a statistické informace za referenční čtvrtletí nebo měsíc v souladu s čl. 3 odst. 5 se vykazují v souladu s částmi 1, 2, 4, 5, 6, 7 a 8 přílohy II a v souladu s účetními pravidly uvedenými v článcích 5, 5a a 5b.;

(*) Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1073/2013 ze dne 18. října 2013 o statistice aktiv a pasiv investičních fondů (ECB/2013/38) (Úř. věst. L 297, 7.11.2013, s. 73).

(**) Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1075/2013 ze dne 18. října 2013 o statistice aktiv a pasiv účelových finančních společností zapojených do sekuritizačních transakcí (ECB/2013/40) (Úř. věst. L 297, 7.11.2013, s. 107).“

5. Článek 4 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Výjimky pro zpravodajské jednotky vykazující sektorové údaje“;

b) v odstavci 1 se návětí nahrazuje tímto:

„Dle uvážení příslušné národní centrální banky lze udělit zpravodajským jednotkám vykazujícím sektorové údaje tyto výjimky:“

c) v odstavci 5 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) národní centrální banky mohou udělit úplnou či částečnou výjimku ze zpravodajské povinnosti uvedené v čl. 3 odst. 2 písm. b) a c) uschovatelům, kteří jménem všech klientů, kteří nejsou rezidenty, drží v úschově cenné papíry v celkové hodnotě nižší než 10 miliard EUR.“;

d) odstavce 6, 6a a 7 se zrušují;

e) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Pokud se týká zpravodajských jednotek vykazujících sektorové údaje, na něž se vztahuje výjimka uvedená v odstavcích 1, 2, 2a, 3 nebo 4, národní centrální banky i nadále každoročně shromažďují údaje o hodnotě cenných papírů, kterou tyto zpravodajské jednotky drží nebo mají v úschově, v souladu s požadavky vymezenými v čl. 3 odst. 1, a to jako agregované údaje nebo jako údaje podle jednotlivých cenných papírů.“;

f) odstavec 9 se zrušuje;

g) odstavce 11 a 12 se zrušují;

h) doplňuje se nový odstavec 13, který zní:

„13. Národní centrální banky mohou rozhodnout, že udělí výjimku ze zpravodajské povinnosti vymezené v čl. 3 odst. 12 měnovým finančním institucím, za předpokladu, že národní centrální banky mohou tyto údaje odvodit z údajů shromažďovaných z jiných zdrojů.“;

6. vkládají se nové články 4a a 4b, které znějí:

„Článek 4a

Výjimky pro zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje

1. Národní centrální banky mohou udělit zpravodajským jednotkám vykazujícím skupinové údaje výjimky ze zpravodajské povinnosti vymezené v článku 3a takto:

a) národní centrální banky mohou zpravodajským jednotkám vykazujícím skupinové údaje povolit, aby podle jednotlivých cenných papírů vykazovaly statistické informace, které pokrývají 95 % hodnoty cenných papírů, které tyto zpravodajské jednotky nebo jejich skupina drží, v souladu s tímto nařízením za předpokladu, že zbývajících 5 % cenných papírů v držbě skupiny nevydal jeden emitent;

b) národní centrální banky mohou zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje žádat o poskytnutí dalších informací o druzích cenných papírů, pro které byla udělena výjimka podle písm. a).

2. Národní centrální banky mohou zpravodajským jednotkám vykazujícím skupinové údaje udělit výjimky ze zpravodajské povinnosti, pokud jde o položku „emitent je součástí zpravodajské skupiny (obezřetnostní rozsah)“ v členění podle jednotlivých cenných papírů, jak je uvedeno v čl. 3a odst. 3, za předpokladu, že národní centrální banky mohou tyto údaje odvodit z údajů shromažďovaných z jiných zdrojů.

3. Po dobu dvou let od prvního vykazování v souladu s čl. 10b odst. 2 mohou národní centrální banky zpravodajským jednotkám vykazujícím skupinové údaje udělit výjimky ze zpravodajské povinnosti, pokud jde o vykazování podle jednotlivých subjektů vymezené v kapitole 2 přílohy I ve vztahu k subjektům, které jsou rezidenty mimo Unii, za předpokladu, že národní centrální banky mohou odvodit informace uvedené v kapitole 2 přílohy I za subjekty, které jsou rezidenty mimo Unii, jako celek.

Článek 4b

Obecné výjimky a rámec platný pro všechny výjimky

1. Národní centrální banky mohou udělit výjimky ze zpravodajské povinnosti podle tohoto nařízení, pokud skutečné zpravodajské jednotky vykazují tytéž údaje podle: a) nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1071/2013 (ECB/2013/33) (*); b) nařízení (EU) č. 1073/2013 (ECB/2013/38); c) nařízení (EU) č. 1075/2013 (ECB/2013/40); nebo d) nařízení (EU) č. 1374/2014 (ECB/2014/50), nebo pokud národní centrální banky mohou tytéž údaje odvodit jiným způsobem v souladu s minimálními statistickými standardy vymezenými v příloze III.

2. Národní centrální banky zajistí, že jsou splněny podmínky uvedené v tomto článku, článku 4 a 4a pro účely případného udělení, obnovení či odnětí jakékoli výjimky s účinností od počátku každého kalendářního roku.

3. Mají-li národní centrální banky za to, že jsou zapotřebí podrobnější informace, mohou skutečným zpravodajským jednotkám, kterým byly uděleny výjimky podle tohoto článku, článku 4 nebo článku 4a, uložit dodatečnou zpravodajskou povinnost. Skutečné zpravodajské jednotky vykazují požadované informace ve lhůtě 15 pracovních dnů od dne, kdy příslušná národní centrální banka o tyto informace požádala.

4. Skutečné zpravodajské jednotky mohou plnit úplnou zpravodajskou povinnost i přesto, že jim národní centrální banky udělí výjimky. Skutečná zpravodajská jednotka, která se rozhodne nevyužívat výjimky udělené příslušnou národní centrální bankou, je povinna před tím, než tyto výjimky začne později využívat, získat souhlas dané národní centrální banky.

(*) Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1071/2013 ze dne 24. září 2013 o rozvaze sektoru měnových finančních institucí (ECB/2013/33) (Úř. věst. L 297, 7.11.2013, s. 1).“ .

7. Článek 5 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Účetní pravidla pro účely vykazování sektorových údajů“;

b) odstavec 1 se zrušuje;

c) odstavec 4 se zrušuje;

8. vkládají se nové články 5a a 5b, které znějí:

„Článek 5a

Účetní pravidla pro vykazování skupinových údajů

1. Aniž by byly dotčeny vnitrostátní účetní postupy, zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje vykazují držbu cenných papírů v ocenění uvedeném v části 4 a 8 přílohy II.

2. Aniž by byly dotčeny vnitrostátní účetní postupy a možnosti vzájemného započtení, zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje vykazují držbu cenných papírů pro statistické účely v hrubých hodnotách. Zejména musí být vykazovány též cenné papíry, které drží zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje a které vydala sama zpravodajská jednotka, a cenné papíry, které drží jednotlivé právní subjekty ve zpravodajské skupině určené podle čl. 2 odst. 4 a které vydaly samy tyto subjekty

Článek 5b

Všeobecná účetní pravidla

1. Není-li v tomto nařízení uvedeno jinak, používají skutečné zpravodajské jednotky pro účely vykazování na základě tohoto nařízení účetní pravidla stanovená ve vnitrostátních předpisech, kterými se provádí směrnice Rady 86/635/EHS (*), nebo pokud tyto předpisy nelze uplatnit, v jakýchkoli jiných vnitrostátních či mezinárodních normách, které se vztahují na skutečné zpravodajské jednotky.

2. Držba cenných papírů zapůjčených v rámci půjček cenných papírů nebo prodaných v rámci repo obchodů se vykazuje jako držba původního vlastníka, a nikoli jako držba dočasného nabyvatele těchto cenných papírů, pokud existuje pevný příslib provedení zpětné operace, a ne jen možnost tak učinit. Pokud dočasný nabyvatel cenné papíry prodá, zaznamená se tento prodej jako přímá transakce s cennými papíry a dočasný nabyvatel jej vykáže jako zápornou pozici v příslušném portfoliu cenných papírů.

(*) Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).“.

9. Článek 6 se nahrazuje tímto:

„*Článek 6*

Lhůty pro předávání sektorových údajů

Národní centrální banky předávají ECB:

a) čtvrtletní sektorové údaje členěné podle jednotlivých cenných papírů v souladu s čl. 3 odst. 1, 2, 2a a 5 do 18:00 hodin SEČ v 70. kalendářní den po skončení čtvrtletí, k němuž se údaje vztahují, nebo

b) měsíční sektorové údaje členěné podle jednotlivých cenných papírů v souladu s čl. 3 odst. 5 a částí 1 kapitoly 1 přílohy I, a to podle jedné z níže uvedených možností:

   i) čtvrtletně za tři měsíce referenčního období do 18:00 hodin SEČ v 63. kalendářní den po skončení čtvrtletí, k němuž se údaje vztahují, nebo

   ii) měsíčně za každý měsíc referenčního čtvrtletí do 18:00 hodin SEČ v 63. kalendářní den po skončení měsíce, ke kterému se údaje vztahují.“;

10. vkládají se nové články 6a a 6b, které znějí:

„*Článek 6a*

Lhůty pro předávání skupinových údajů

Národní centrální banky předávají ECB čtvrtletní skupinové údaje členěné podle jednotlivých cenných papírů v souladu s čl. 3a odst. 1 a kapitolou 2 přílohy I do 18:00 hodin SEČ v 55. kalendářní den po skončení čtvrtletí, k němuž se vztahují.

Článek 6b

Obecné ustanovení o lhůtách

1. Národní centrální banky rozhodují o tom, do kdy musí od skutečných zpravodajských jednotek obdržet údaje, aby byly schopny provádět nezbytné kontroly kvality a dodržet lhůty uvedené v článcích 6 a 6a.

2. Připadá-li termín uvedený v článku 6 nebo 6a na den, kdy je systém TARGET2 uzavřen, prodlužuje se termín do následujícího provozního dne systému TARGET2, jak je zveřejněno na internetových stránkách ECB.“;

11. vkládá se nový článek 10b, který zní:

„*Článek 10b*

První vykazování po vstupu nařízení Evropské národní banky (EU) 2016/1384 (ECB/2016/22) (*) **v platnost**

1. Jako první sektorové údaje podle článku 3 se vykazují údaje týkající se referenčního období září 2018.

2. Jako první skupinové údaje podle článku 3a se vykazují údaje týkající se referenčního období září 2018.

(*) Nařízení Evropské centrální banky (EU) 2016/1384 ze dne 2. srpna 2016, kterým se mění nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) o statistice držby cenných papírů (ECB/2016/22) (Úř. věst. L 222, 17.8.2016, s. 24).“

12. Přílohy I a II se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Závěrečné ustanovení

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. října 2018.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 2. srpna 2016.

Za Radu guvernérů ECB

prezident ECB

Mario DRAGHI

PŘÍLOHA

1. Příloha I nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) se mění takto:

a) před nadpis „Část 1“ se vkládá nový nadpis, který zní:

„KAPITOLA 1: SEKTOROVÉ ÚDAJE“;

b) část 1 se mění takto:

i) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„Měnové finanční instituce, investiční fondy a uschovatelé, kteří vykazují údaje o držbě cenných papírů na vlastní účet nebo o cenných papírech, které mají v úschově jménem rezidentských klientů, poskytují statistické informace v souladu s jedním z těchto přístupů:“;

ii) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Uschovatelé, kteří vykazují i) cenné papíry, které mají v úschově jménem nefinančních klientů, kteří jsou rezidenty v jiných členských státech eurozóny, a ii) cenné papíry emitované subjekty eurozóny, které mají v úschově jménem klientů, kteří jsou rezidenty v členských státech mimo eurozónu, a klientů, kteří jsou rezidenty mimo Unii, poskytují statistické informace v souladu s jedním z přístupů uvedených v odstavci 2.“;

c) část 2 se mění takto:

i) v prvním odstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Za každý cenný papír, kterému byl přidělen kód ISIN a který je zatříděn do kategorie cenných papírů „dluhové cenné papíry“ (F.31 a F.32), „kótované akcie“ (F.511) nebo „akcie nebo podílové listy investičních fondů“ (F. 521 a F.522), vykazují finanční investoři, kteří patří k měnovým finančním institucím, investičním fondům, účelovým finančním společnostem nebo pojišťovacím společnostem, a uschovatelé údaje v polích v níže uvedené tabulce, co se týká držby cenných papírů na vlastní účet.“;

ii) na konci části 2 se nad tabulkou vkládá tato věta:

„Příslušná národní centrální banka může rovněž rozhodnout, že bude vyžadovat, aby měnové finanční instituce vykazovaly údaje v poli 8.“;

iii) pole 2b tabulky se nahrazuje tímto:

„2b	Základ pro vykazování“;

iv) v tabulce se doplňuje nové pole 8:

„8.	Cenné papíry vydané držitelem“;

d) část 3 se mění takto:

i) nadpis se nahrazuje tímto:

„Údaje o cenných papírech s kódem ISIN, které jsou drženy v úschově jménem rezidentských nefinančních klientů a jiných finančních klientů, kteří nejsou povinni vykazovat držbu cenných papírů na vlastní účet“;

ii) v prvním odstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Za každý cenný papír, kterému byl přidělen kód ISIN a který je zatříděn v kategorii cenných papírů „dluhové cenné papíry“ (F.31 a F.32), „kótované akcie“ (F.511) nebo „akcie nebo podílové listy investičních fondů“ (F.521 a F.522), který uschovatelé mají v úschově jménem rezidentských nefinančních klientů a jiných finančních klientů, kteří nevykazují svou držbu cenných papírů na vlastní účet, vykazují uschovatelé údaje v polích v níže uvedené tabulce.“;

iii) pole 2b a 3 tabulky se nahrazují tímto:

„2b	Základ pro vykazování
3	Sektor klienta: — Pojišťovací společnosti (S.128) — Penzijní fondy (S.129) — Ostatní finanční zprostředkovatelé kromě pojišťovacích společností a penzijních fondů (S.125), pomocné finanční instituce (S.126) a kaptivní finanční instituce a půjčovatelé peněz (S.127) kromě účelových finančních společností zapojených do sekuritizačních transakcí — Nefinanční podniky (S.11) — Vládní instituce (S.13) (*) — Domácnosti a neziskové instituce sloužící domácnostem (S.14+S.15) (**)

(*) Jsou-li k dispozici, vykazují se subsektory „ústřední vládní instituce“ (S.1311), „národní vládní instituce“ (S.1312), „místní vládní instituce“ (S.1313) a „fondy sociálního zabezpečení“ (S.1314) odděleně.
(**) Příslušná národní centrální banka může vyžadovat, aby skutečné zpravodajské jednotky odděleně označily subsektory „domácnosti“ (S.14) a „neziskové instituce sloužící domácnostem“ (S.15).“;

iv) pole 9 a 10 tabulky se nahrazují tímto:

„9.	Instituce klienta
10	Instituce klienta podléhá přímému vykazování“;

e) část 4 se mění takto:

i) nadpis se nahrazuje tímto:

„Údaje o cenných papírech s kódem ISIN, které jsou drženy v úschově jménem klientů, kteří jsou rezidenty v jiných členských státech eurozóny“;

ii) v prvním odstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Za každý cenný papír, kterému byl přidělen kód ISIN a který je zatříděn do kategorie cenných papírů „dluhové cenné papíry“ (F.31 a F.32), „kótované akcie“ (F.511) nebo „akcie nebo podílové listy investičních fondů“ (F.521 a F.522), který uschovatelé mají v úschově jménem nefinančních klientů, kteří jsou rezidenty v jiných členských státech eurozóny, vykazují uschovatelé údaje v polích v níže uvedené tabulce.“;

iii) pole 2b, 3 a 4 tabulky se nahrazují tímto:

„2b	Základ pro vykazování
3	Sektor klienta: — Domácnosti (S.14) — Ostatní nefinanční klienti kromě domácností
4	Země klienta“;

f) část 5 se mění takto:

i) nadpis se nahrazuje tímto:

„Údaje o cenných papírech s kódem ISIN emitovaných rezidenty eurozóny, které jsou drženy v úschově jménem klientů, kteří jsou rezidenty v členských státech mimo eurozónu nebo mimo Unii“;

ii) v prvním odstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Za každý cenný papír emitovaný rezidenty eurozóny, kterému byl přidělen kód ISIN a který je zatříděn do kategorie cenných papírů „dluhové cenné papíry“ (F.31 a F.32), „kótované akcie“ (F.511) nebo „akcie nebo podílové listy investičních fondů“ (F.521 a F.522), který uschovatelé mají v úschově jménem klientů, kteří jsou rezidenty v členských státech mimo eurozónu nebo mimo Unii, vykazují uschovatelé údaje v polích v níže uvedené tabulce.“;

iii) pole 2b, 3 a 4 se nahrazují tímto:

„2b	Základ pro vykazování
3	Sektor klienta (*): — Vládní instituce a centrální banka — Ostatní klienti kromě vládních institucí a centrální banky
4	Země klienta

(*) V tomto případě platí sektorová klasifikace obsažená v Systému národních účtů 2008, neboť ESA 2010 se neuplatňuje“;

g) část 6 se zrušuje.

h) část 7 se nahrazuje tímto:

„ČÁST 7

Údaje o držbě cenných papírů bez kódu ISIN

Za každý cenný papír, kterému nebyl přidělen kód ISIN, zatříděný do kategorie cenných papírů „dluhové cenné papíry“ (F.31 a F.32), „kótované akcie“ (F.511) nebo „akcie nebo podílové listy investičních fondů“ (F.521 a F.522), mohou finanční investoři, kteří patří k měnovým finančním institucím, investičním fondům a účelovým finančním společnostem nebo pojišťovacím společnostem, a dále uschovatelé vykazovat údaje v polích v níže uvedené tabulce. Údaje vykazují podle těchto pravidel a v souladu s definicemi uvedenými v příloze II:

a) V případě investorů, kteří vykazují údaje o své držbě cenných papírů, lze vykazovat čtvrtletní nebo měsíční údaje takto:

i) údaje v polích 1 až 4 (namísto údajů v polích 2 a 4 lze vykazovat údaje v poli 5), v polích 6 až 13 a buď v poli 14, nebo v polích 15 a 16 za referenční čtvrtletí nebo měsíc podle jednotlivých cenných papírů za použití identifikačního čísla jako například CUSIP, SEDOL, identifikační číslo národní centrální banky atd.; nebo

ii) agregované údaje v polích 2 až 4 (namísto údajů v polích 2 a 4 lze vykazovat údaje v poli 5), v polích 6 až 13 a buď údaje v poli 14, nebo v polích 15 a 16 za referenční čtvrtletí nebo měsíc.

Příslušná národní centrální banka může vyžadovat, aby měnové finanční instituce vykazovaly rovněž údaje v poli 17.

Údaje vykazované investory, kteří vykazují údaje o své držbě cenných papírů:

Pole	Popis
1	Identifikační kód cenného papíru (identifikační číslo národní centrální banky, CUSIP, SEDOL či jiné)
2	Počet jednotek nebo agregovaná jmenovitá hodnota ([1])
3	Základ pro vykazování
4	Cena
5	Tržní hodnota
6	Nástroj: — Krátkodobé dluhové cenné papíry (F.31) — Dlouhodobé dluhové cenné papíry (F.32) — Kótované akcie (F.511) — Akcie nebo podílové listy fondů peněžního trhu (F.521) — Akcie nebo podílové listy investičních fondů jiných než fondů peněžního trhu (F.522)
7	Sektor nebo subsektor investorů, kteří vykazují údaje o držbě cenných papírů na vlastní účet: — Centrální banka (S.121) — Instituce přijímající vklady kromě centrální banky (S.122) — Fondy peněžního trhu (S.123) — Investiční fondy kromě fondů peněžního trhu (S.124) — Účelové finanční společnosti zapojené do sekuritizačních transakcí — Pojišťovací společnosti (S.128)
8	Sektor nebo subsektor emitenta: — Centrální banka (S.121) — Instituce přijímající vklady kromě centrální banky (S.122) — Fondy peněžního trhu (S.123) — Investiční fondy kromě fondů peněžního trhu (S.124) — Ostatní finanční zprostředkovatelé kromě pojišťovacích společností a penzijních fondů (S.125) — Pomocné finanční instituce (S.126) — Kaptivní finanční instituce a půjčovatelé peněz (S.127) — Pojišťovací společnosti (S.128) — Penzijní fondy (S.129) — Nefinanční podniky (S.11) — Vládní instituce (S.13) ([2]) — Domácnosti (S.14) — Neziskové instituce sloužící domácnostem (S.15)
9	Portfoliová investice nebo přímá investice

Pole	Popis
10	Členění podle země emitenta
11	Měna, na kterou zní cenný papír
12	Datum emise
13	Datum splatnosti
14	Finanční transakce
15	Úpravy z přecenění
16	Jiné změny objemu
17	Cenné papíry vydané držitelem

(1) V případě agregovaných údajů: počet jednotek nebo agregovaná jmenovitá hodnota se stejnou cenou (viz pole 4).
(2) Jsou-li k dispozici, vykazují se subsektory ústř„ední vládní instituce“ (S.1311), „národní vládní instituce“ (S.1312), „místní vládní instituce“ (S.1313) a „fondy sociálního zabezpečení“ (S.1314) odděleně.

b) V případě uschovatelů, kteří vykazují údaje o cenných papírech, které drží jménem rezidentských finančních klientů, u nichž se nevyžaduje, aby vykazovali svou držbu cenných papírů, a jménem nefinančních klientů, lze čtvrtletní nebo měsíční údaje vykazovat takto:

i) údaje v polích 1 až 4 (namísto údajů v polích 2 a 4 lze vykazovat údaje v poli 5), v polích 6 až 14 a buď v poli 15, nebo v polích 16 a 17 za referenční čtvrtletí nebo měsíc podle jednotlivých cenných papírů za použití identifikačního čísla jako například CUSIP, SEDOL, identifikační číslo národní centrální banky atd.; nebo

ii) agregované údaje v polích 2 až 4 (namísto údajů v polích 2 a 4 lze vykazovat údaje v poli 5), v polích 6 až 14 a buď údaje v poli 15, nebo v polích 16 a 17 za referenční čtvrtletí nebo měsíc.

Uschovatelé, kteří vykazují údaje o držbě pojišťovacích společností v souladu s čl. 3 odst. 2a, musí vykazovat rovněž údaje v polích 18 a 19.

Údaje vykazované uschovateli

Pole	Popis
1	Identifikační kód cenného papíru (identifikační číslo národní centrální banky, CUSIP, SEDOL či jiné)
2	Počet jednotek nebo agregovaná jmenovitá hodnota (1)
3	Základ pro vykazování
4	Cena
5	Tržní hodnota

Pole	Popis
6	Nástroj: — Krátkodobé dluhové cenné papíry (F.31) — Dlouhodobé dluhové cenné papíry (F.32) — Kótované akcie (F.511) — Akcie nebo podílové listy fondů peněžního trhu (F.521) — Akcie nebo podílové listy investičních fondů jiných než fondů peněžního trhu (F.522)
7	Sektor nebo subsektor klientů vykazovaný uschovateli: — Pojišťovací společnosti (S.128) — Penzijní fondy (S.129) — Ostatní finanční zprostředkovatelé kromě pojišťovacích společností a penzijních fondů (S.125), pomocné finanční instituce (S.126) a kaptivní finanční instituce a půjčovatelé peněz (S.127) kromě účelových finančních společností zapojených do sekuritizačních transakcí — Nefinanční podniky (S.11) — Vládní instituce (S.13) ([2]) — Domácnosti a neziskové instituce sloužící domácnostem (S.14+S.15) ([3])
8	Sektor nebo subsektor emitenta: — Centrální banka (S.121) — Instituce přijímající vklady kromě centrální banky (S.122) — Fondy peněžního trhu (S.123) — Investiční fondy kromě fondů peněžního trhu (S.124) — Ostatní finanční zprostředkovatelé kromě pojišťovacích společností a penzijních fondů (S.125) — Pomocné finanční instituce (S.126) — Kaptivní finanční instituce a půjčovatelé peněz (S.127) — Pojišťovací společnosti (S.128) — Penzijní fondy (S.129) — Nefinanční podniky (S.11) — Vládní instituce (S.13) — Domácnosti (S.14) — Neziskové instituce sloužící domácnostem (S.15)
9	Portfoliová investice nebo přímá investice
10	Členění podle země investora
11	Členění podle země emitenta
12	Měna, na kterou zní cenný papír
13	Datum emise
14	Datum splatnosti

Pole	Popis
15	Finanční transakce
16	Úpravy z přecenění
17	Jiné změny objemu
18	Instituce klienta
19	Instituce klienta podléhá přímému vykazování

([1]) V případě agregovaných údajů: počet jednotek nebo agregovaná jmenovitá hodnota se stejnou cenou (viz pole 4).
([2]) Jsou-li k dispozici, vykazují se subsektory „ústřední vládní instituce“ (S.1311), „národní vládní instituce“ (S.1312), „místní vládní instituce“ (S.1313) a „fondy sociálního zabezpečení“ (S.1314) odděleně.
([3]) Jsou-li k dispozici, vykazují se subsektory „domácnosti“ (S.14) a „neziskové instituce sloužící domácnostem“ (S.15) odděleně.“;

i) Část 8 se mění takto:

i) v prvním odstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Za každý cenný papír, kterému byl přidělen kód ISIN a který je zatříděn do kategorie cenných papírů „dluhové cenné papíry“ (F.31 a F.32), „kótované akcie“ (F.511) nebo „akcie nebo podílové listy investičních fondů“ (F.521 a F.522), vykazují pojišťovací společnosti ročně údaje v polích v níže uvedené tabulce, co se týká držby cenných papírů na vlastní účet.“;

ii) tabulka se nahrazuje tímto:

Pole	Popis
1	Kód ISIN
2	Počet jednotek nebo agregovaná jmenovitá hodnota
2b	Základ pro vykazování
3	Tržní hodnota
4	Geografické členění držitelů (jednotlivé země EHP, země mimo EHP)
5	Nástroj: — Krátkodobé dluhové cenné papíry (F.31) — Dlouhodobé dluhové cenné papíry (F.32) — Kótované akcie (F.511) — Akcie nebo podílové listy fondů peněžního trhu (F.521) — Akcie nebo podílové listy investičních fondů jiných než fondů peněžního trhu (F.522)

Pole	Popis
6	Sektor nebo subsektor emitenta: — Centrální banka (S.121) — Instituce přijímající vklady kromě centrální banky (S.122) — Fondy peněžního trhu (S.123) — Investiční fondy kromě fondů peněžního trhu (S.124) — Ostatní finanční zprostředkovatelé kromě pojišťovacích společností a penzijních fondů (S.125) — Pomocné finanční instituce (S.126) — Kaptivní finanční instituce a půjčovatelé peněz (S.127) — Pojišťovací společnosti (S.128) — Penzijní fondy (S.129) — Nefinanční podniky (S.11) — Vládní instituce (S.13) — Domácnosti (S.14) — Neziskové instituce sloužící domácnostem (S.15)
7	Členění podle země emitenta
8	Měna, na kterou zní cenný papír

iii) Vkládá se nová kapitola 2, která zní:

„KAPITOLA 2: SKUPINOVÉ ÚDAJE

ČÁST 1

Údaje o držbě cenných papírů s kódem ISIN

Zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje vykazují za každý cenný papír, kterému byl přidělen kód ISIN a který je zatříděn do kategorie cenných papírů „dluhové cenné papíry“ (F.31 a F.32), „kótované akcie“ (F.511) nebo „akcie nebo podílové listy investičních fondů“ (F.521 a F.522) a je v držbě skupiny, údaje v polích v níže uvedené tabulce. Údaje vykazují podle těchto pravidel a v souladu s definicemi uvedenými v příloze II:

a) vykazují se údaje v polích 1 až 8 a 12 až 30;

b) údaje v polích 31 až 33 a 35 až 37 se vykazují, pokud se pro účely výpočtu regulatorního kapitálu používá přístup založený na interním ratingu (přístup IRB) nebo pokud jsou údaje dostupné jiným způsobem;

c) údaje v polích 34 až 37 se vykazují, pokud se pro účely výpočtu regulatorního kapitálu nepoužívá přístup IRB nebo pokud jsou údaje dostupné jiným způsobem;

Příslušná národní centrální banka může rovněž rozhodnout, že bude vyžadovat, aby zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje vykazovaly údaje v polích 9 až 11 a nejsou-li již zahrnuty pod písmeny b) nebo c), údaje v polích 31 až 37.

Pole	Popis	Úroveň vykazování ([1]) (G = Group (Skupina)/E = Entity (Subjekt))
1. Informace o držiteli		
1	Identifikační kód držitele	E
2	Identifikační kód právního subjektu (LEI) držitele	E

Pole	Popis	Úroveň vykazování (1) (G = Group (Skupina)/E = Entity (Subjekt))
3	Název držitele	E
4	Země držitele	E
5	Sektor držitele	E
6	Identifikační kód bezprostřední mateřské společnosti držitele	E
2. Informace o nástroji		
7	Kód ISIN	E
8	Počet jednotek nebo agregovaná jmenovitá hodnota	E
9	Základ pro vykazování	E
10	Tržní hodnota	E
11	Emitent je součástí zpravodajské skupiny (obezřetnostní rozsah)	G
12	Emitent je součástí zpravodajské skupiny (účetní rozsah)	G
3. Informace týkající se účetnictví a rizika		
13	Stav úlev a opětovných sjednání	G
14	Datum stavu úlev a opětovných sjednání	G
15	Stav výkonnosti nástroje	G
16	Datum stavu výkonnosti nástroje	G
17	Stav selhání emitenta	G
18	Datum stavu selhání emitenta	G
19	Stav selhání nástroje	G
20	Datum stavu selhání nástroje	G
21	Účetní standard	G a E
22	Účetní hodnota	E
23	Druh snížení hodnoty	E
24	Metoda posouzení snížení hodnoty	E

Pole	Popis	Úroveň vykazování [1] (G = Group (Skupina)/E = Entity (Subjekt))
25	Kumulovaná výše snížení hodnoty	E
26	Zdroje zatížení	E
27	Účetní klasifikace nástrojů	E
28	Obezřetnostní portfolio	E
29	Kumulované změny reálné hodnoty z titulu úvěrového rizika	E
30	Kumulativní úhrady od selhání	E
31	Pravděpodobnost selhání emitenta	G
32	Ztrátovost ze selhání (LGD) v době hospodářského útlumu	G
33	LGD za běžných ekonomických podmínek	G
34	Riziková váha	G
35	Hodnota expozice (označovaná též jako expozice v selhání)	E
36	Postup pro výpočet kapitálu pro obezřetnostní účely	E
37	Kategorie expozice	E

[1] Pokud se uplatňuje výjimka uvedená v čl. 4a odst. 3, měla by být datová pole týkající se vykazování podle jednotlivých subjektů vykazována v souladu s příslušnými vnitrostátními pravidly, která stanoví národní centrální banka, jež výjimku udělila, tak aby se zajistila homogennost údajů, pokud jde o povinná členění.

ČÁST 2

Údaje o držbě cenných papírů bez kódu ISIN

Zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje vykazují za každý cenný papír, kterému nebyl přidělen kód ISIN a který je zatříděn do kategorie cenných papírů „dluhové cenné papíry“ (F.31 a F.32), „kótované akcie“ (F.511) nebo „akcie nebo podílové listy investičních fondů“ (F.521 a F.522) a je v držbě skupiny, údaje v polích v níže uvedené tabulce. Údaje vykazují podle těchto pravidel a v souladu s definicemi uvedenými v příloze II:

a) údaje v polích 1 až 7, 11 a 13 až 52 se vykazují podle jednotlivých cenných papírů za použití identifikačního čísla jako například CUSIP, SEDOL, identifikační číslo národní centrální banky atd.;

b) údaje v polích 53 až 55 a 57 až 59 se vykazují, pokud se pro účely výpočtu regulatorního kapitálu používá přístup IRB nebo pokud jsou údaje dostupné jiným způsobem;

c) údaje v polích 56 až 59 se vykazují, pokud se pro účely výpočtu regulatorního kapitálu nepoužívá přístup IRB nebo pokud jsou údaje dostupné jiným způsobem.

Příslušná národní centrální banka může vyžadovat, aby zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje vykazovaly rovněž údaje v polích 8 až 10, 12 a nejsou-li již zahrnuty pod písmeny b) nebo c), údaje v polích 53 až 59.

Pole	Popis	Úroveň vykazování (1) (G = Group (Skupina)/E = Entity (Subjekt))
1. Informace o držiteli		
1	Identifikační kód držitele	E
2	LEI držitele	E
3	Název držitele	E
4	Země držitele	E
5	Sektor držitele	E
6	Identifikační kód bezprostřední mateřské společnosti držitele	E
2. Informace o nástroji		
7	Identifikační kód cenného papíru (identifikační číslo národní centrální banky, CUSIP, SEDOL či jiné)	E
8	Počet jednotek nebo agregovaná jmenovitá hodnota	E
9	Základ pro vykazování	E
10	Cena	E
11	Tržní hodnota (2)	E
12	Emitent je součástí zpravodajské skupiny (obezřetnostní rozsah)	G
13	Emitent je součástí zpravodajské skupiny (účetní rozsah)	G
14	Nástroj: — Krátkodobé dluhové cenné papíry (F.31) — Dlouhodobé dluhové cenné papíry (F.32) — Kótované akcie (F.511) — Akcie nebo podílové listy fondů peněžního trhu (F.521) — Akcie nebo podílové listy investičních fondů jiných než fondů peněžního trhu (F.522)	E
15	Měna, na kterou zní cenný papír	E
16	Datum emise	E
17	Datum splatnosti	E
18	Klasifikace primárního aktiva	E
19	Druh zajišťovacího aktiva	E

Pole	Popis	Úroveň vykazování [1] (G = Group (Skupina)/E = Entity (Subjekt))
20	Stav cenného papíru	E
21	Datum stavu cenného papíru	E
22	Nedoplatky za nástroj	E
23	Datum nedoplatků za nástroj	E
24	Druh priority nástroje	E
25	Geografické umístění zajištění	E
26	Identifikační kód ručitele	E
27	Identifikační kód emitenta	E
28	LEI emitenta	E
29	Název emitenta	E
30	Členění podle země emitenta	E
31	Sektor nebo subsektor emitenta: — Centrální banka (S.121) — Instituce přijímající vklady kromě centrální banky (S.122) — Fondy peněžního trhu (S.123) — Investiční fondy kromě fondů peněžního trhu (S.124) — Ostatní finanční zprostředkovatelé kromě pojišťovacích společností a penzijních fondů (S.125) — Pomocné finanční instituce (S.126) — Kaptivní finanční instituce a půjčovatelé peněz (S.127) — Pojišťovací společnosti (S.128) — Penzijní fondy (S.129) — Nefinanční podniky (S.11) — Vládní instituce (S.13) [3] — Domácnosti (S.14) — Neziskové instituce sloužící domácnostem (S.15)	E
32	Sektor emitenta podle NACE	E
33	Stav subjektu	E
34	Datum stavu subjektu	E

Pole	Popis	Úroveň vykazování [1] (G = Group (Skupina)/E = Entity (Subjekt))
3. Informace týkající se účetnictví a rizika		
35	Stav úlev a opětovných sjednání	G
36	Datum stavu úlev a opětovných sjednání	G
37	Stav výkonnosti nástroje	G
38	Datum stavu výkonnosti nástroje	G
39	Stav selhání emitenta	G
40	Datum stavu selhání emitenta	G
41	Stav selhání nástroje	G
42	Datum stavu selhání nástroje	G
43	Účetní standard	G a E
44	Účetní hodnota	E
45	Druh snížení hodnoty	E
46	Metoda posouzení snížení hodnoty	E
47	Kumulovaná výše snížení hodnoty	E
48	Zdroje zatížení	E
49	Účetní klasifikace nástrojů	E
50	Obezřetnostní portfolio	E
51	Kumulované změny reálné hodnoty z titulu úvěrového rizika	E
52	Kumulativní úhrady od selhání	E
53	Pravděpodobnost selhání emitenta	G
54	LGD v době hospodářského útlumu	G

Pole	Popis	Úroveň vykazování (1) (G = Group (Skupina)/E = Entity (Subjekt))
55	LGD za běžných ekonomických podmínek	G
56	Riziková váha	G
57	Hodnota expozice (označovaná též jako expozice v selhání)	E
58	Postup pro výpočet kapitálu pro obezřetnostní účely	E
59	Kategorie expozice	E

(1) Pokud se uplatňuje výjimka uvedená v čl. 4a odst. 3, měla by být datová pole týkající se vykazování podle jednotlivých subjektů vykazována v souladu s příslušnými vnitrostátními pravidly, která stanoví národní centrální banka, jež výjimku udělila, tak aby se zajistila homogennost údajů, pokud jde o povinná členění.
(2) Není-li k dispozici tržní hodnota, lze při vynaložení nejvyššího úsilí použít jiné aproximace (jako je účetní hodnota).
(3) Jsou-li k dispozici, vykazují se subsektory „ústřední vládní instituce" (S.1311), „národní vládní instituce" (S.1312), „místní vládní instituce" (S.1313) a „fondy sociálního zabezpečení" (S.1314) odděleně.".

2. Příloha II se mění takto:

a) v části 2 se sektor a definice 7 nahrazují tímto:

„7. Účelové finanční společnosti (S.125 A)	Účelové finanční společnosti jsou podniky, které provádějí sekuritizační transakce. Účelové finanční společnosti, které splňují kritéria institucionální jednotky, se zatřiďují do subsektoru S.125, jinak se považují za nedílnou součást mateřské společnosti.";

b) část 4 se mění takto:

i) deváté pole tabulky se nahrazuje tímto:

„Základ pro vykazování";

ii) do tabulky se doplňují tyto definice:

„Datum emise	Den, kdy emitent doručí cenné papíry upisovateli, který za ně zaplatí. Jedná se o den, kdy jsou cenné papíry poprvé dostupné pro doručení investorům. V případě stripu tento sloupec označuje datum, kdy je oddělen kupón/jistina.
Datum splatnosti	Den, kdy je dluhový nástroj skutečně splacen.
Cenný papír vydaný držitelem	Uvádí, zda byl cenný papír vydán držitelem.
Klasifikace primárního aktiva	Klasifikace nástroje.
Druh zajišťovacího aktiva	Druh aktiva poskytnutého jako zajištění.
Stav cenného papíru	Doplňkový atribut, který označuje stav cenného papíru; může označovat, zda je nástroj aktivní či nikoli, např. že je v selhání, nastala jeho splatnost nebo byl předčasně splacen.

Datum stavu cenného papíru	Den, kdy nastal stav cenného papíru uvedený v položce „Stav cenného papíru“.
Nedoplatky za nástroj	Agregovaná částka jistiny, úroků a případných poplatků dlužných k referenčnímu datu, jejichž splatnost na základě smlouvy nastala, avšak nebyly zaplaceny (po splatnosti). Tato částka se vykazuje vždy. Hodnota „0“ se vykazuje, pokud nástroj nebyl k referenčnímu datu po splatnosti.
Datum nedoplatků za nástroj	Den, kdy se nástroj stal nástrojem po splatnosti v souladu s částí 2.48 přílohy V prováděcího nařízení Komise (EU) č. 680/2014 (*). Jedná se o nejdřívější datum, ke kterému má nástroj k referenčnímu datu nesplacenou částku, a vykazuje se, pokud je nástroj k referenčnímu datu po splatnosti.
Druh priority nástroje	Druh priority nástroje označuje, zda je nástroj zaručen, jaké je jeho pořadí přednosti a zda je zajištěn.
Geografické umístění zajištění	Geografické umístění zajištění.
Identifikační kód ručitele	Standardní kód dohodnutý s příslušnou národní centrální bankou, který jednoznačně určuje ručitele a podává informaci o druhu používaného identifikátoru, např. identifikační kód právního subjektu, identifikační kód EU nebo národní identifikační kód.

(*) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 191, 28.6.2014, s. 1).“;

c) vkládají se nové části 5, 6, 7 a 8, které znějí:

„ČÁST 5

Obecné definice

Pole	Popis
Identifikační kód právního subjektu	Referenční kód v souladu s normou Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO) 17442, který je přiřazen právnímu subjektu, jenž potřebuje identifikační kód právního subjektu (LEI). Kód LEI umožňuje celosvětově jednoznačně identifikovat subjekty, které potřebují LEI.
Identifikační kód EU	Identifikačním kódem EU se rozumí běžně používaný identifikační kód, dohodnutý s příslušnou národní centrální bankou, který umožňuje jednoznačně identifikovat jakýkoli subjekt v rámci EU.
Národní identifikační kód	Národním identifikačním kódem se rozumí běžně používaný identifikační kód, dohodnutý s příslušnou národní centrální bankou, který umožňuje jednoznačně identifikovat jakýkoli subjekt v rámci země, v níž je rezidentem.
Obezřetnostní rozsah konsolidace	Obezřetnostním rozsahem konsolidace se rozumí rozsah konsolidace podle kapitoly 2 hlavy II části první nařízení (EU) č. 575/2013.
Mezinárodní standardy finančního výkaznictví	Mezinárodní standardy finančního výkaznictví (IFRS) ve smyslu článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ([1]).

Pole	Popis
Účetní rozsah konsolidace	Účetním rozsahem konsolidace se rozumí rozsah konsolidace pro účely finančního vykazování podle IFRS, nebo pokud je nelze použít, podle jakýchkoli jiných vnitrostátních či mezinárodních norem, které se vztahují na skutečné zpravodajské jednotky.
Klasifikace NACE	Klasifikace protistran podle jejich hospodářské činnosti v souladu se statistickou klasifikací NACE rev. 2 ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ([2]). Kódem NACE se rozumí kód NACE druhé, třetí nebo čtvrté úrovně v souladu s nařízením (ES) č. 1893/2006.
Přístup IRB	Přístup založený na interním ratingu (IRB) pro výpočet objemů rizikově vážených expozic v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013.
Úroveň vykazování	Úroveň vykazování udává, zda jsou údaje vykazovány podle jednotlivých subjektů nebo za skupinu, jak je vymezeno v čl. 1 bodech 23 a 24. Na údaje vykazované na úrovni subjektu by se po dohodě s příslušnou národní centrální bankou měly vztahovat harmonizované zásady účetnictví a konsolidace, tj. informace na úrovni subjektu by měly být v co největší míře v souladu s účetními pravidly skupiny.
Referenční datum	Poslední den referenčního období, k němuž se údaje vztahují, tj. konec čtvrtletí v souladu s článkem 6a.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů (Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1).
([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech (Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1).

ČÁST 6

Definice atributů držitele

Pole	Popis
Identifikační kód držitele	Standardní kód dohodnutý s příslušnou národní centrální bankou, který jednoznačně určuje držitele a podává informaci o druhu používaného identifikátoru, např. identifikační kód EU nebo národní identifikační kód.
Identifikační kód bezprostřední mateřské společnosti držitele	Standardní kód dohodnutý s příslušnou národní centrální bankou, který jednoznačně určuje bezprostřední právní subjekt, jehož je držitel právně závislou součástí, a podává informaci o druhu používaného identifikátoru, např. identifikační kód právního subjektu, identifikační kód EU nebo národní identifikační kód.
Emitent je součástí zpravodajské skupiny (obezřetnostní rozsah)	Uvádí, zda byl cenný papír vydán subjektem z téže skupiny v souladu s obezřetnostním rozsahem konsolidace.
Emitent je součástí zpravodajské skupiny (účetní rozsah)	Uvádí, zda byl cenný papír vydán subjektem z téže skupiny v souladu s účetním rozsahem konsolidace.

ČÁST 7

Definice atributů emitenta

Pole	Popis
Identifikační kód emitenta	Standardní kód dohodnutý s příslušnou národní centrální bankou, který jednoznačně určuje emitenta a podává informaci o druhu používaného identifikátoru, např. identifikační kód EU nebo národní identifikační kód.
Stav subjektu	Doplňkový atribut, který zahrnuje informace o stavu emitenta, včetně stavu selhání a informací o důvodech, pro které může být subjekt v selhání v souladu s článkem 178 nařízení (EU) č. 575/2013, a jakékoli jiné informace o stavu emitenta, např. zda byl předmětem fúze, nabytí atd.
Datum stavu subjektu	Den, kdy došlo ke změně stavu subjektu.

ČÁST 8

Definice atributů týkajících se účetnictví a rizika

Pole	Popis
Stav úlev a opětovných sjednání	Identifikace nástrojů s úlevou a opětovně sjednávaných nástrojů.
Datum stavu úlevy a opětovného sjednání	Datum, ke kterému nastal stav úlevy nebo opětovného sjednání, jak je vykazován v rámci stavu úlevy a opětovného sjednání.
Stav výkonnosti nástroje	Identifikace nevýkonných nástrojů v souladu s prováděcím nařízením (EU) č. 680/2014.
Datum stavu výkonnosti nástroje	Datum, ke kterému nastal nebo se změnil stav výkonnosti vykázaný v rámci „stavu výkonnosti nástroje“.
Stav selhání emitenta	Určení stavu selhání emitenta v souladu s článkem 178 nařízení (EU) č. 575/2013.
Datum stavu selhání emitenta	Datum, ke kterému nastal nebo se změnil stav selhání vykázaný v rámci „stavu selhání emitenta“.
Stav selhání nástroje	Určení stavu selhání nástroje v souladu s článkem 178 nařízení (EU) č. 575/2013.
Datum stavu selhání nástroje	Datum, ke kterému nastal nebo se změnil stav selhání vykázaný v rámci „stavu selhání nástroje“.
Účetní standard	Účetní standard, který používá sledovaná jednotka.

Pole	Popis
Účetní hodnota	Účetní hodnota v souladu s přílohou V prováděcího nařízení (EU) č. 680/2014.
Druh snížení hodnoty	Druh snížení hodnoty v souladu s příslušnými účetními standardy.
Metoda posouzení snížení hodnoty	Metoda, podle níž se posuzuje snížení hodnoty, pokud u nástroje dochází ke snížení hodnoty v souladu s použitými účetními standardy. Rozlišuje se mezi metodami kolektivního a individuálního posouzení.
Kumulovaná výše snížení hodnoty	Výše opravných položek na ztráty vedených ve vztahu k nástroji nebo přiřazených nástroji k referenčnímu datu. Tento atribut údajů se vztahuje na nástroje, které jsou předmětem snížení hodnoty na základě příslušných účetních standardů.
Zdroje zatížení	Druh transakce, při níž dochází k zatížení expozice v souladu s prováděcím nařízením (EU) č. 680/2014. S aktivem se nakládá jako se zatíženým, pokud bylo zastaveno nebo je předmětem jakékoli formy ujednání o zabezpečení, zajištění nebo úvěrovém posílení jakéhokoli nástroje, z něhož nemůže být volně staženo.
Účetní klasifikace nástrojů	Účetní portfolio, v němž je nástroj zaznamenáván v souladu s účetními standardy, které používá zpravodajská jednotka.
Obezřetnostní portfolio	Klasifikace expozic obchodního a investičního portfolia. Nástroje v obchodním portfoliu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 86 nařízení (EU) č. 575/2013.
Kumulované změny reálné hodnoty z titulu úvěrového rizika	Kumulované změny reálné hodnoty z titulu úvěrového rizika v souladu s částí 2.46 přílohy V prováděcího nařízení (EU) č. 680/2014.
Kumulativní úhrady od selhání	Celková částka uhrazená od data selhání.
Pravděpodobnost selhání emitenta	Pravděpodobnost selhání emitenta v průběhu jednoho roku v souladu s články 160, 163, 179 a 180 nařízení (EU) č. 575/2013.
Ztrátovost ze selhání v době hospodářského útlumu	Poměr mezi výší možné ztráty z expozice během hospodářského útlumu z důvodu selhání v období jednoho roku a částkou dlužnou v okamžiku selhání v souladu s článkem 181 nařízení (EU) č. 575/2013.
Ztrátovost ze selhání za běžných ekonomických podmínek	Poměr mezi výší možné ztráty z expozice za běžných ekonomických podmínek z důvodu selhání v období jednoho roku a částkou dlužnou v okamžiku selhání.
Riziková váha	Rizikové váhy spojené s expozicí v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013.
Hodnota expozice (označovaná též jako expozice v selhání)	Hodnota expozice po snížení úvěrového rizika a použití úvěrových konverzních faktorů v souladu s prováděcím nařízením (EU) č. 680/2014.

Pole	Popis
Postup pro výpočet kapitálu pro obezřetnostní účely	Určení postupu pro výpočet objemu rizikově vážené expozice pro účely písm. a) a f) čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.
Kategorie expozice	Kategorie expozice ve smyslu nařízení (EU) č. 575/2013.“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/1385

ze dne 1. října 2014

o státní podpoře SA.27408 (C 24/10) (ex NN 37/10, ex CP 19/09) poskytnuté orgány autonomní oblasti Kastilie-La Mancha na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech autonomní oblasti Kastilie-La Mancha

(oznámeno pod číslem C(2014) 6846)

(Pouze španělské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a),

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními, a s ohledem na uvedené připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Komise dne 14. ledna 2009 obdržela stížnost od společnosti Radiodifusión Digital SL (dále jen „Radiodifusión") a dne 18. května 2009 další stížnost od společnosti SES Astra S.A. (dále jen „Astra"). Obě tyto stížnosti se týkají režimu státní podpory přijatého španělskými orgány v souvislosti s přechodem od analogového na digitální televizní vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Španělska. Napadený režim se opírá o zákon 10/2005 ze dne 14. června 2005 o naléhavých opatřeních na podporu digitálního pozemního vysílání, o liberalizaci kabelového vysílání a o podpoře pluralismu (Ley 10/2005, de 14 de junio, de Medidas Urgentes para el Impulso de la Televisión Digital Terrestre, de Liberalización de la Televisión por Cable y de Fomento del Pluralismo) ([1]). Dalšími legislativními akty, které byly přijaty v souvislosti s přechodem na digitální pozemní vysílání, jsou mimo jiné: královské nařízení 944/2005 ze dne 29. července 2005, kterým se přijímá celostátní technický plán pro pozemní digitální vysílání (Real Decreto 944/2005, de 29 de julio, por el que se aprueba el Plan Técnico Nacional de la televisión digital terrestre) (dále jen „celostátní technický plán") ([2]); královské nařízení 945/2005 ze dne 29. července 2005, kterým se přijímá obecné nařízení o poskytování služeb digitálního pozemního vysílání (Real Decreto 945/2005, de 29 de julio, por el que se aprueba el Reglamento general de prestación del servicio de televisión digital terrestre); rozhodnutí ITC/2476/2005 ze dne 29. července 2005 o přijetí technického nařízení a o poskytování služeb digitálního pozemního vysílání (Orden ITC/2476/2005, de 29 de julio, por la que se aprueba el Reglamento técnico y de prestación del servicio de televisión digital terrestre) a královské nařízení 920/2006 ze dne 28. července 2006, kterým se přijímá obecné nařízení o poskytování služeb kabelového rozhlasového a televizního vysílání (Real Decreto 920/2006, de 28 de julio, por el que se aprueba el Reglamento general de prestación del servicio de difusión de radio y televisión por cable).

(2) Tato opatření se týkají celého území Španělska. Komise však zahájila dvě odlišná řízení, jedno pro celé Španělsko s výjimkou autonomní oblasti Kastilie-La Mancha a druhé výslovně pro autonomní oblast Kastilie-La Mancha. Přestože opatření podpory je v obou těchto případech stejné a způsobuje tytéž problémy, vyvstávají v případě autonomní oblasti Kastilie-La Mancha některé konkrétní otázky, které mají z hlediska této věci jako celku jen malý (nebo žádný) význam. Jedná se zejména o to, že stížnost společnosti Radiodifusión se vztahuje pouze na případ autonomní oblasti Kastilie-La Mancha, neboť regionální vláda autonomní oblasti Kastilie-La Mancha uplatnila režim podpor odlišně v porovnání se schématem použitým v ostatních regionech, a v případě autonomní oblasti Kastilie-La Mancha bylo nutné provést podrobné posouzení ekonomické studie.

([1]) http://www.boe.es/boe/dias/2005/06/15/pdfs/A20562-20567.pdf.
([2]) http://www.boe.es/boe/dias/2005/07/30/pdfs/A27006-27014.pdf.

(3) V obou případech zahájila Komise dne 29. září 2010 formální vyšetřovací řízení na základě tvrzení, že režim státní podpory diskriminuje některé provozovatele platforem. Rozhodnutí týkající se zahájení formálního vyšetřovacího řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) bylo zveřejněno dne 11. prosince 2010 v *Úředním věstníku Evropské unie* ([3]). Byly obdrženy připomínky od tří zúčastněných stran: od společnosti Radiodifusión dne 11. ledna 2011 a od společností Abertis a SES Astra S.A. (dále jen „Astra“) dne 4. února 2011.

(4) Dne 19. ledna a 9. února 2011 byly tyto připomínky předány Španělsku a bylo mu umožněno se k nim vyjádřit. Dne 18. února 2011 a 8. března 2011 předložilo Stálé zastoupení Španělského království vyjádření vlády autonomní oblasti Kastilie-La Mancha (Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha, dále jen „JCCM“) na připomínky třetích stran. Dne 27. května 2011 a 9. srpna 2012 zaslala Komise Španělsku žádosti o informace, přičemž Španělsko (JCCM) odpovědělo na první z nich 10. června 2011 a na druhou 10. září 2012. Dne 20. srpna 2011 zaslala Komise žádost o informace společnosti Radiodifusión, která na ni odpověděla dne 29. září 2011. Dne 14. října 2011, 15. listopadu 2011 a 6. prosince 2012 předložila JCCM z vlastního podnětu dodatečné informace. Komise kromě toho dne 18. května 2011 uspořádala setkání se španělskými orgány a s JCCM.

(5) Dne 15. května 2013 poskytla JCCM informace o vyhlášení výběrového řízení na podporu určenou na provozování a údržbu; dne 20. prosince 2013 poskytla informace o probíhajících řízeních o postihu ve Španělsku proti společnosti Radiodifusión a její mateřské společnosti INGEST a připomínky k probíhajícím jednáním mezi Komisí a španělskými orgány ve věci státní podpory SA.28599. Dne 6. června 2014 předložila JCCM připomínky s cílem prokázat, že její opatření jsou v souladu se „zásadou provozovatele v tržním hospodářství“ a že dodržují pravidla zadávání veřejných zakázek v EU. Kromě toho došlo mezi Komisí a JCCM k několika výměnám výsledků šetření.

(6) Dne 20. června 2013 přijala Komise konečné záporné rozhodnutí o státní podpoře SA.28599 na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La Mancha) ([4]).

2. **POPIS OPATŘENÍ**

2.1. SOUVISLOSTI

2.1.1. **Stěžovatelé**

(7) Společnost Radiodifusión je místním provozovatelem telekomunikačních sítí a platformy pozemního televizního vysílání zapsaným do rejstříku provozovatelů vedeného komisí pro telekomunikační trh (Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones, dále jen „CMT“) za účelem správy veřejné telekomunikační sítě a poskytování služeb elektronických komunikací, zejména služeb rozhlasového a televizního vysílání.

(8) Společnost Radiodifusión ve své stížnosti uvedla, že režimy financování v autonomní oblasti Kastilie-La Mancha byly určeny provozovatelům platforem, kteří již provozovali síť s celostátním pokrytím. Tím z nich byly vyloučeny všechny alternativní sítě (tj. provozovatelé místních sítí). Podle společnosti Radiodifusión napadený režim narušuje účinnou hospodářskou soutěž na místní úrovni a potenciální hospodářskou soutěž na regionální i celostátní úrovni.

(9) Společnost Radiodifusión rovněž tvrdila, že převážná část finančních prostředků investovaných autonomní oblastí Kastilie-La Mancha nebyla použita ke zlepšení stávajících analogových vysílacích středisek, ale k výstavbě nových. Společnost Radiodifusión provedla na podporu tohoto tvrzení porovnání seznamu obcí, které získaly finanční prostředky, se seznamem obcí, v nichž se nachází analogové vysílací středisko. Přibližně 80 % obcí, které byly příjemci podpory, nemělo před zavedením tohoto režimu analogové vysílací středisko. Společnost Radiodifusión rovněž zdůraznila, že pouhá digitalizace pozemní sítě by nevyžadovala masivní výstavbu dalších středisek. Proto byl obnos finančních prostředků určených na její zlepšení neúměrně vysoký.

([3]) Úř. věst. C 335, 11.12.2010, s. 8.
([4]) Rozhodnutí Komise 2014/489/EU ze dne 19. června 2013 o státní podpoře SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La Mancha) (Úř. věst. L 217, 23.7.2014, s. 52).

(10) Z výše uvedených skutečností společnost Radiodifusión vyvodila, že skutečným účelem dotací nebyla pouhá digitalizace stávající sítě, ale spíše vybudování lepší rozšířené sítě, která by umožnila tradičním provozovatelům (především společnostem TelecomCLM a Abertis) aktivněji soutěžit na trhu přenosových služeb místních subjektů televizního vysílání a mobilního televizního vysílání. Za těchto okolností považuje společnost Radiodifusión za neodůvodněné, že při udělování dotací nebylo provedeno otevřené a transparentní řízení vzhledem k tomu, že nová střediska mohl vybudovat kterýkoli provozovatel sítě. Z tohoto důvodu společnost Radiodifusión poukazuje rovněž na existenci narušení trhu provozovatelů sítí.

(11) Druhým stěžovatelem je provozovatel platformy satelitního vysílání SES Astra. Tato společnost, založená v roce 1985, byla prvním soukromým provozovatelem satelitního vysílání v Evropě. Astra nabízí širokou škálu variant vysílání a širokopásmového připojení pro zákazníky v Evropě i mimo ni. Zajišťuje vysílání televizních a rozhlasových programů přímo do milionů domácností a poskytuje připojení k internetu a síťové služby veřejným i soukromým uživatelům.

(12) Astra tvrdí, že předmětné opatření porušuje zásadu technologické neutrality, neboť podporuje jakožto způsob digitalizace pouze pozemní vysílání. Aby prokázala, že by platforma satelitního vysílání představovala reálnou alternativu, odkazuje společnost Astra zejména na případ autonomní oblasti Kantábrie. V lednu 2008 uspořádala regionální vláda této autonomní oblasti výběrové řízení na rozšíření digitálního televizního vysílání na celé území Kantábrie a vybrala společnost Astra, aby prostřednictvím své platformy zajistila přenos na otevřených kanálech. V listopadu 2008 však regionální vláda tuto smlouvu vypověděla. ASTRA uvádí, že orgány vypověděly smlouvu až poté, co byly informovány o tom, že ústřední vláda zamýšlí financovat zlepšení analogové pozemní sítě. V dopise kantábrijských orgánů ze dne 7. listopadu 2008 je skutečně uvedeno, že důvodem vypovězení smlouvy byla skutečnost, že ústřední vláda mezitím přijala několik rozhodnutí, která se týkala rozšíření digitálního televizního vysílání na celé území Španělska ([5]). Případ Kantábrie tedy podle stěžovatele dokládá zaprvé to, že Astra byla schopna na daném trhu soutěžit, a zadruhé to, že rozhodnutí přijatá ústřední vládou tuto soutěž znemožnila.

2.1.2. **Odvětví**

(13) Případ se týká odvětví televizního vysílání. V tomto odvětví působí značné množství hospodářských subjektů na různých stupních řetězce produktů v oblasti vysílacích služeb.

(14) Subjekty televizního vysílání jsou provozovatelé televizních kanálů, kteří získávají či sami vytvářejí vlastní televizní obsahy a rozdělují je mezi jednotlivé kanály. Tyto kanály jsou následně zpřístupněny veřejnosti prostřednictvím různých platforem (např. satelitní platformy, platformy digitálního pozemního vysílání, kabelové platformy nebo platformy internetového televizního vysílání). Ve Španělsku zákonodárce rozhodl, že služby televizního vysílání představují veřejnou službu, a proto je poskytují jak subjekty televizního vysílání ve vlastnictví státu (RTVE), tak i soukromé subjekty, které působí na základě státní licence ([6]). Takzvané otevřené kanály jsou televizním divákům přístupné zdarma. Aby byla tato veřejná služba pro obyvatele skutečně zajištěna, právní předpisy zavádějí povinnost minimálního pokrytí, a to pokud jde jak o vysílání svěřené veřejným subjektům televizního vysílání, tak i o soukromé koncesionáře. Veřejné subjekty televizního vysílání jsou tedy povinny zajistit pokrytí pro nejméně 98 % obyvatel Španělska, zatímco soukromé subjekty nejméně pro 96 % obyvatel. Celostátní subjekty televizního vysílání ve Španělsku nemají k dispozici síť celostátního televizního vysílání, a proto uzavírají smlouvy s provozovateli platforem, aby mohly vysílat své obsahy a plnit své povinnosti týkající se pokrytí.

(15) Dodavatelé telekomunikačních zařízení jsou výrobci nebo zřizovatelé infrastruktur či zařízení nezbytných k vybudování jednotlivých platforem.

(16) Provozovatelé platforem (nebo provozovatelé sítí) jsou soukromé subjekty nebo subjekty s veřejnou kontrolou, které využívají infrastrukturu nezbytnou k přenosu a šíření signálu kanálů televizního vysílání. V počátcích televizního vysílání existovala pouze platforma pro analogové pozemní vysílání. Rozvoj technologií umožnil postupné pronikání dalších platforem na trh, a sice konkrétně platformy satelitního vysílání, platformy kabelového vysílání a nakonec zavedení internetového televizního vysílání ([7]), které pro přenos televizního signálu využívá širokopásmového připojení.

([5]) Astra podala proti vypovězení smlouvy žalobu k soudu prvního stupně v Santanderu (řízení č. 1728/2009), který dne 23. prosince 2011 uložil orgánům Kantábrie nahradit škodu, kterou Astra utrpěla neoprávněným vypovězením smlouvy. Podle názoru soudu nedošlo ze strany společnosti Astra k porušení smlouvy, které by odůvodnilo její vypovězení. Soud měl za to, že jedním z důvodů vypovězení smlouvy bylo rozhodnutí ústřední vlády týkající se rozvoje celostátní strategie v oblasti digitálního pozemního vysílání. Viz rozsudek soudu prvního stupně v Santanderu 000313/2011.

([6]) Součástí koncese je také přidělení frekvence pro pozemní televizní vysílání.

([7]) Výraz „protokol internetového televizního vysílání“ označuje systémy, které přenášejí televizní signály a videosignály prostřednictvím elektronických komunikačních sítí s využitím internetového protokolu.

(17) V rámci pozemního televizního vysílání je televizní signál přenášen z televizního studia do vysílacího střediska (ústředí), jehož vlastníkem bývá zpravidla provozovatel sítě, který se stará i o provoz tohoto střediska. Signál se poté přenáší a šíří z vysílacího střediska (ústředí) do středisek televizního vysílání, která řídí provozovatel sítě (např. stožáry). Tento přenos je někdy zajišťován prostřednictvím satelitního systému. Nakonec se signál přenáší z vysílacích středisek do domácností. Má-li být pozemní analogová síť digitalizována, je třeba nahradit pozemní vysílače. Vzhledem k tomu, že digitální signál má však nižší dosah než analogový a pro rozvoj nových technologií je tedy nutná větší hustota sítě, v některých případech lze širší pokrytí zajistit pouze za předpokladu, že budou zřízena další vysílací střediska. Televizní diváci musí mít dekodér, který může být již zabudován do televizního přijímače.

(18) V rámci satelitního televizního vysílání je signál vysílán do vysílacího střediska (ústředí), odkud je přenášen na satelit, který jej pak distribuuje do domácností. Jinou možností, pokud je studio vybaveno příslušným zařízením, je vysílat signál z televizního studia přímo na satelit. Televizní diváci musí mít k dispozici parabolickou anténu a dekodér. Aby mohlo být v rámci jednoho regionu rozšířeno pokrytí satelitním vysíláním, je zapotřebí, aby bylo zmíněné pozemní zařízení instalováno v bydlišti zákazníka. Z hlediska zeměpisného pokrytí je platforma satelitního vysílání schopna pokrýt téměř 100 % španělského území, zatímco platforma pozemního vysílání přibližně 98 %.

2.1.3. **Souvislosti**

(19) Opatření, které je předmětem tohoto řízení, musí být přezkoumáno v kontextu digitalizace televizního vysílání, kterou zajišťovaly či zajišťují platformy pozemního vysílání, satelitního vysílání a kabelového vysílání. Ve srovnání s analogovým vysíláním má digitalizované vysílání větší přenosovou kapacitu díky tomu, že účinněji využívá rádiové spektrum. To má význam zejména v případě pozemního televizního vysílání, které disponuje pouze omezeným spektrem kmitočtů, a proto soutěží s mobilními telekomunikačními sítěmi o nedostačující kapacitu širokopásmového připojení. Naopak výhodou satelitního vysílání je využití zcela odlišného kmitočtového pásma, v němž je k dispozici dostatek kmitočtů.

(20) Přechod od analogového na digitální vysílání uvolnil velkou a kvalitní část rádiového spektra, což je známo jako „digitální dividenda“, která zůstane volná pro rozvoj služeb elektronické komunikace. Tato digitální dividenda, zejména pak pásmo 790–862 MHz (dále jen „pásmo 800 MHz“), může podpořit odvětví elektronických komunikací, do značné míry ovlivnit konkurenceschopnost a růst a přinést celou řadu sociálních a kulturních výhod ([8]).

(21) „Digitální dividendu“ lze vytvořit buď přechodem od platformy pozemního vysílání na jinou platformu, nebo přechodem od analogového pozemního vysílání na vysílání digitální. Možný je i kombinovaný způsob, který sloučí různé platformy ([9]).

(22) V případě pozemního vysílání však nadále existují problémy způsobené nedostatkem kmitočtů, a to dokonce i po provedení digitalizace. Krátce poté, co byl v dubnu 2010 dokončen přechod od analogového televizního vysílání na digitální, musela španělská vláda přidělit subjektům televizního vysílání, které vysílaly v pásmu 800 MHz, nižší kmitočtové pásmo ([10]). Změny kmitočtových pásem přidělených jednotlivým subjektům televizního vysílání s sebou nesly dodatečné náklady a další státní podpory, které nyní Komise přezkoumává v rámci formálního vyšetřovacího řízení ([11]).

([8]) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Digitální dividenda, zdroj sociálních přínosů a hospodářského růstu“ (KOM(2009) 586) doporučilo členským státům, aby k určitému dni dohodnutému na úrovni EU přestaly využívat pásmo 800 MHz pro vysílací služby s vysokým vysílacím výkonem a plně provedly rozhodnutí EU o technické harmonizaci.

([9]) Viz např. případ Francie, státní podpora N 666/2009 – změna režimu podpor na digitální pozemní televizní vysílání N 111/2006; případ Slovenska, státní podpora N 671/2009 – přechod k digitálnímu pozemnímu televiznímu vysílání na Slovensku. Ve Španělsku: Státní podpora SA.28685 [2011(NN)], příjem digitálního televizního vysílání v Kantábrii. Dále je třeba uvést, že ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Španělska, které jsou předmětem tohoto řízení (tzv. oblast II), není pro zajištění televizního signálu vždy použitelná platforma digitálního pozemního vysílání, a proto bylo v některých oblastech zvoleno satelitní vysílání, a to jak pro vysílání mezi středisky, tak pro vysílání do některých domácností (více podrobností viz kapitola 2.2.2.). Pro účely tohoto rozhodnutí budou všechna tato zařízení i nadále považována za „pozemní“.

([10]) Viz rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 243/2012/EU ze dne 14. března 2012 o vytvoření víceletého programu politiky rádiového spektra, a zejména jeho čl. 6 odst. 4 (Úř. věst. L 81, 21.3.2012, s. 7).

([11]) Viz rozhodnutí Komise SA.32619 – Režim náhrad škod způsobených uvolněním digitální dividendy (Úř. věst. C 213, 19.7.2012, s. 41). Vzhledem ke složitosti reorganizace služeb a využívání spektra požádalo Španělsko o výjimku ohledně data uplatnění čl. 6 odst. 4 rozhodnutí č. 243/2012/EU.

(23) Co se týče televizního vysílání, pozemní digitální vysílání bude v dohledné budoucnosti i nadále významnou přenosovou platformou, ale je pravděpodobné, že významnou alternativou k ní se jako hlavní přenosová technologie stanou širokopásmové technologie, jako například širokopásmové sítě nové generace (NGA, podle anglické zkratky). Ve Španělsku však v tuto chvíli není zeměpisné pokrytí sítěmi NGA úplné.

(24) V současné době existují ve Španělsku čtyři platformy televizního vysílání: DTT – technologie digitálního pozemního vysílání (DVB-T), satelitního vysílání (DVB-S), kabelového vysílání (DVB-C) a internetového televizního vysílání. DTT představuje základní platformu pro veřejné i soukromé otevřené kanály ve Španělsku ([12]). Hlavním provozovatelem pozemní sítě je společnost Abertis. Abertis vykonává také kontrolu nad provozovatelem satelitu Hispasat. Kromě toho existuje několik místních provozovatelů telekomunikačních sítí, kteří zajišťují přenos signálů DTT a zpravidla jsou napojeni na celostátní síť, kterou provozuje Abertis. Hlavním regionálním provozovatelem v autonomní oblasti Kastilie-La Mancha je společnost TelecomCLM ([13]). Placené televizní kanály jsou zpravidla poskytovány prostřednictvím satelitního, kabelového nebo internetového vysílání. Hlavními provozovateli satelitů jsou Astra a Hispasat.

(25) Za účelem přechodu od analogového televizního vysílání na digitální přijalo Španělsko v období 2005–2008 několik opatření týkajících se pozemní sítě, jež jsou popsána v oddílu 2.2. Španělské orgány dělí území na tři různé oblasti:

i. Oblast I – v níž žije převážná většina obyvatel Španělska a kde nesly náklady na přechod subjekty televizního vysílání – pro soukromé subjekty se jedná o 96 % území a pro veřejné o 98 %. Vzhledem k tomu, že náklady na přechod hradily subjekty televizního vysílání, nebyla v oblasti I poskytnuta podpora.

ii. Oblast II – jedná se o méně urbanizované a vzdálené oblasti, kde žije 2,5 % obyvatel, kteří dříve přijímali veřejné a soukromé kanály prostřednictvím pozemního analogového televizního vysílání. Přechod na digitální technologii nicméně vyžaduje zdokonalení stávajících vysílacích středisek i výstavbu nových, proto bylo nezbytné vynaložit značné investice do pozemní sítě. Soukromé subjekty televizního vysílání neměly dostatečný obchodní zájem na poskytování služeb v oblasti II a odmítly tedy nést náklady na digitalizaci. Španělské orgány proto zavedly režim veřejných podpor, který je předmětem tohoto řízení a jehož cílem bylo zlepšení stávajících vysílacích středisek a výstavba nových digitálních středisek. Tento proces bývá označován jako „rozšíření pokrytí DTT“ (tzn. rozšíření pokrytí DTT nad rámec toho, co je povinné pro komerční subjekty televizního vysílání).

iii. Oblast III – v níž není z topografických důvodů možné poskytovat služby televizního vysílání prostřednictvím pozemní platformy, a proto jsou poskytovány prostřednictvím satelitu. Vysílání televizního signálu pro otevřené kanály zajišťuje v oblasti III satelit Hispasat. Skutečnost, že jsou služby televizního vysílání poskytovány prostřednictvím satelitu, s sebou nese náklady pro spotřebitele, neboť ti jsou nuceni zakoupit si parabolické antény a dekodéry.

2.2. POPIS PODPORY

2.2.1. **Obecné opatření**

(26) Režim, který je předmětem tohoto řízení, se opírá o složitý systém právních ustanovení, který španělské ústřední orgány zaváděly od roku 2005. Na základě těchto ustanovení státní podporu určenou na rozvoj DTT v oblasti II v období 2008–2009 přidělovaly autonomní oblasti a obce. Obce příjemcům poskytovaly finanční prostředky z celostátního rozpočtu i z vlastních rozpočtů. Autonomní oblasti kromě toho od roku 2009 průběžně podporovaly údržbu a provozování sítí v oblasti II.

(27) Prvním právním předpisem přijatým pro účely přechodu na technologii digitálního televizního vysílání je zákon 10/2005 ze dne 14. června 2005. Bylo v něm uvedeno, že je nezbytné podpořit přechod od analogové technologie na technologii digitálního pozemního vysílání, a vládě byla uložena povinnost přijmout opatření nezbytná pro dosažení tohoto cíle.

(28) Na základě tohoto pověření přijala rada ministrů královské nařízení 944/2005, jehož prostřednictvím schválila celostátní technický plán, podle něhož mělo být analogové televizní vysílání ukončeno do 3. dubna 2010 ([14]).

([12]) Jedná se přibližně o 26 celostátních a 30 regionálních otevřených kanálů.
([13]) […].
([14]) Bylo stanoveno, že soukromé subjekty televizního vysílání jsou povinny zajistit do uvedeného data pokrytí pro 96 % obyvatel v příslušných oblastech pokrytí, zatímco veřejné subjekty televizního vysílání musí v příslušných oblastech zajistit pokrytí pro 98 % obyvatel. V oblasti I byli provozovatelé televizního vysílání povinni zajistit výše uvedené procentní podíly pokrytí prostřednictvím digitálního pozemního vysílání a nést přitom náklady na digitalizaci. Státní podpora tudíž nebyla nutná.

(29) Co se týče oblastí II a III, dvanácté dodatkové ustanovení celostátního technického plánu počítalo již s možností, aby místní a regionální orgány rozšířily pokrytí na 96 % až 100 % obyvatel. Celostátní technický plán v této souvislosti výslovně odkazuje na digitální *pozemní* televizní vysílání (DTT) a zavádí šest podmínek, za kterých mohou místní orgány toto rozšíření pokrytí provést. V podmínce e) se stanoví, že místní zařízení musí být v souladu s technickým plánem digitálního pozemního televizního vysílání.

(30) Poté rada ministrů dne 7. září 2007 schválila celostátní plán přechodu na digitální pozemní televizní vysílání (dále jen „plán přechodu“) ([15]), kterým se prováděl technický plán. Podle plánu přechodu bylo území Španělska rozděleno na devadesát technických projektů přechodu ([16]) a pro každý z těchto projektů bylo stanoveno nejzazší datum ukončení analogového vysílání.

(31) Dne 29. února 2008 přijalo Ministerstvo průmyslu, energetiky a cestovního ruchu (dále jen „ministerstvo“) rozhodnutí, které mělo zajistit zlepšení telekomunikačních infrastruktur a zavést kritéria a způsoby rozdělení finančních prostředků, které byly určeny na opatření zaměřená na rozvoj informační společnosti v rámci plánu Avanza z roku 2008 ([17]). Tímto rozhodnutím byl schválen rozpočet ve výši 558 milionů EUR, který byl zčásti určen na rozvoj širokopásmového připojení a zčásti na digitalizaci televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Španělska, jichž se netýkaly povinnosti, které zákon ukládal komerčním subjektům televizního vysílání ([18]). V těchto oblastech byla digitalizace zpravidla označována jako „rozšíření pokrytí“ a pro účely jejího provedení bylo později podepsáno několik dodatků k platným rámcovým smlouvám ([19]) mezi ministerstvem a autonomními oblastmi, a to v období od července do listopadu 2008 („dodatky k rámcovým smlouvám z roku 2006“ zveřejněné ve španělském Úředním věstníku zvlášť pro každou autonomní oblast). Ze znění většiny těchto smluv vyplývá, že technologií, která má být financována, je technologie digitálního pozemního vysílání. Na základě těchto smluv převedlo ministerstvo finanční zdroje na autonomní oblasti, které se zavázaly, že veškeré ostatní náklady na toto opatření pokryjí z vlastních rozpočtů. Uvedené dodatky rovněž ukládaly místním orgánům povinnost plnit ustanovení dvanáctého dodatkového ustanovení celostátního technického plánu.

(32) V téže době, a sice dne 17. října 2008, udělila rada ministrů povolení k přidělení dalších 8,72 milionu EUR pro účely rozšíření a dokončení pokrytí DTT v rámci projektů přechodu, které měly být dokončeny během první poloviny roku 2009, tedy v první fázi uskutečnění plánu přechodu. K přidělení finančních prostředků došlo na základě podepsání devíti rámcových smluv mezi ministerstvem a autonomními oblastmi v prosinci 2008 („rámcové smlouvy z roku 2008“). Tyto smlouvy se týkají výše uvedených finančních prostředků ve výši 8,72 milionu EUR a byly nazvány *Rámcové smlouvy o spolupráci mezi Ministerstvem průmyslu, energetiky a cestovního ruchu a autonomními oblastmi […] za účelem provádění celostátního plánu přechodu k DTT (Convenios marco de colaboración entre el MIEyT y las Comunidades Autónomas de […] para el desarrollo del Plan Nacional de Transición a la TDT)*. Obsahují seznam činností, které budou orgány ústřední a regionální správy financovat, aby zajistily takové pokrytí digitálním televizním vysíláním, jaké odpovídá stávajícímu analogovému pokrytí. Tyto činnosti souvisí s rozvojem digitálního pozemního televizního vysílání.

(33) Dne 29. května 2009 schválila rada ministrů kritéria pro rozdělení 52 milionů EUR určených k financování opatření přechodu na DTT, z nichž mělo být financováno rozšíření pokrytí v rámci projektů prováděných ve fázích II a III plánu přechodu ([20]). Podle rozhodnutí rady ministrů byla zavedena přímá vazba na plán přechodu, neboť bylo uvedeno, že „aby bylo dosaženo cíle vymezeného celostátním plánem přechodu na DTT, a sice toho, aby pokrytí službami DTT odpovídalo stávajícímu pokrytí službami pozemního televizního vysílání prostřednictvím analogové technologie, je nutná veřejná finanční spolupráce“ a že „tato spolupráce bude zajištěna způsobem vymezeným v celostátním plánu přechodu na digitální pozemní vysílání“.

(34) V období od října do prosince 2009 byly ve španělském Úředním věstníku zveřejněny dodatky k rámcovým smlouvám (uvedeným ve 32. bodě odůvodnění), které se týkaly i financování rozšíření pokrytí ve fázích II a III plánu přechodu. V těchto dodatcích se vymezuje význam pojmu „opatření k rozšíření pokrytí“, přičemž se výslovně odkazuje pouze na technologie pozemního vysílání (přestože ostatní technologie nejsou formálně vyloučeny) ([21]).

([15]) http://www.televisiondigital.es/Documents/PlanNacionalTransicionTDT.pdf.
([16]) Klasifikovány následně ve fázích I, II a III.
([17]) http://www.boe.es/boe/dias/2008/03/06/pdfs/A13832-13834.pdf
([18]) Orgány regionální správy byly pověřeny přijetím rozhodnutí pro účely rozdělení finančních prostředků na rozvoj širokopásmového připojení a digitalizace televizního vysílání v oblasti II.
([19]) Rámcové smlouvy mezi ministerstvem a autonomními oblastmi byly podepsány v rámci plánu Avanza.
([20]) http://www.boe.es/boe/dias/2009/07/02/pdfs/BOE-A-2009-10972.pdf
([21]) Viz například dodatek pro Andalusii: http://www.boe.es/boe/dias/2009/10/28/pdfs/BOE-A-2009-17108.pdf

(35) Po zveřejnění rámcových smluv z roku 2008 a výše popsaných dodatků ([22]) přistoupily vlády autonomních oblastí k dokončení rozšíření. Za tímto účelem buď samy uspořádaly veřejná výběrová řízení, nebo pověřily jejich organizací soukromé podniky. Na schvalování dotací se zčásti podílelo ministerstvo, a proto byly financovány ze státního rozpočtu nebo částečně přímo samotnými autonomními oblastmi. Tyto oblasti pověřovaly v některých případech zajištěním rozšíření také obce.

2.2.2. **Realizace opatření podpory v autonomní oblasti Kastilie-La Mancha**

(36) Orgány autonomní oblasti Kastilie-La Mancha na rozdíl od většiny ostatních autonomních oblastí neuspořádaly regionální výběrová řízení na rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním. Bylo tomu tak zjevně z důvodu časové tísně vzhledem k tomu, že bylo nutno zdokonalit přes 400 vysílacích středisek ([23]). JCCM namísto toho použila zvláštní postup, jehož cílem byl výběr provozovatelů telekomunikačních sítí, kteří provedou digitalizaci vysílacích středisek, a který byl stanoven v nařízení 347/2008 ze dne 2. prosince 2008 (dále jen „nařízení“).

(37) Toto nařízení stanovilo, že finanční prostředky potřebné pro digitalizaci budou přidělovány přímo vlastníkům stávajících (analogových) vysílacích středisek. Proto nevyžadovalo otevřené nabídkové řízení. JCCM musela použít zvláštní postup zahrnující: i) technickou analýzu středisek poskytujících analogové pokrytí; ii) analýzu digitálního pokrytí, jehož má být dosaženo; iii) výběr vysílacích středisek, která mají být digitalizována; iv) identifikaci majitelů vysílacích středisek; v) nabídku regionální vlády určenou majiteli vysílacích středisek a vi) poskytnutí dotace.

(38) Nařízení bylo použito odpovídajícím způsobem. Byli osloveni přímo majitelé stávajících vysílacích středisek. Byly jim poskytnuty informace o podmínkách, za nichž by veřejné financování mohli získat. Je nutno odlišit tři různé situace: zaprvé, ve většině případů jsou vysílací střediska vlastnictvím obcí, které odpovídají za jejich provoz a údržbu. Po obdržení finančních prostředků od JCCM zakoupily obce na základě technické a finanční nabídky digitální zařízení od společnosti Abertis nebo TelecomCLM a instalaci, provozování a údržbu tohoto zařízení externě zadaly těmto dvěma společnostem. Orgány kontaktovaly pouze tyto dvě společnosti, které jako jediné předložily technické nabídky s cílem zažádat o podporu. Zadruhé, přibližně ve čtvrtině případů vybraná střediska patří přímo společnosti TelecomCLM nebo Abertis. V těchto případech obě tyto společnosti obdržely podporu na modernizaci svého zařízení. Zatřetí, bylo nutné vybudovat několik nových vysílacích středisek. Přestože byla financována z veřejných prostředků, jsou nyní vlastnictvím společnosti TelecomCLM.

(39) JCCM uzavřela 147 smluv s oběma provozovateli a 475 smluv s obcemi. Přibližně 84 % zařízení, na něž se tyto smlouvy vztahovaly, bylo zařízeními DTT a v 16 % případů se jednalo o satelitní přijímače v domácnostech. Cílem využití satelitních přijímačů bylo zajistit pokrytí kanálů DTT ve velmi malých obcích. Za tímto účelem se JCCM rozhodla využít satelitní platformy společnosti Hispasat ([24]). Na konci tohoto procesu byly informace o zlepšení stávajících středisek zveřejněny na úřední desce jednotlivých obcí.

(40) Komise byla informována, že na zlepšení vysílacích středisek bylo věnováno celkem přibližně 46 milionů eur z veřejných zdrojů, z čehož 32,6 milionu EUR získaly přímo obce jako majitelé 355 vysílacích středisek ([25]). Smlouvy mezi JCCM a obcemi stanoví, že obce odpovídají za zadání zakázky vybranému provozovateli, který zajistí instalaci a údržbu ([26]). Obce si zvolily různá výběrová řízení. Některé zaslaly dopis přímo společnostem TelecomCLM a Abertis, zatímco jiné tuto informaci zveřejnily na úřední desce obce a tím vyzvaly provozovatele k předložení technických nabídek.

([22]) V souvislosti s rozšířením pokrytí bylo mezi orgány uzavřeno celkem více než 600 smluv – rámcových smluv, dodatků atd.
([23]) Vláda autonomní oblasti Kastilie-La Mancha dospěla k závěru, že nebude mít čas potřebný na uspořádání veřejného výběrového řízení ve lhůtě stanovené v celostátním plánu přechodu k DTT. Ke srovnání: přílohy II – Interní studie JCCM o plnění celostátního plánu přechodu na DTT v autonomní oblasti Kastilie-La Mancha (Estudio interno de la JCCM sobre la ejecución del Plan Nacional de Transición a la TDT en Castilla La-Mancha), s. 31.
([24]) Vláda oblasti Kastilie-La Mancha: Provádění plánu přechodu na DTT v autonomní oblasti Kastilie-La Mancha (Junta de Castilla-La Mancha: Ejecución del Plan de Transición a la TDT en Castilla-La Mancha), předložený Evropské komisi dne 27. října 2010.
([25]) Obce jsou vlastníky tohoto zařízení a musí hradit náklady na jeho provozování a údržbu v průběhu prvních dvou let jeho provozu.
([26]) Smlouva o spolupráci mezi JCCM a obcí Caspueñas, s. 76.

(41) Podle této smlouvy hradí JCCM pořízení digitálních zařízení a jejich instalaci, provozování a údržbu za první dva roky provozu každého digitalizovaného vysílacího střediska. Vzhledem k tomu, že smlouva nevyžadovala, aby provozovatel hradil provozování a údržbu i po uplynutí této doby, převedla společnost TelecomCLM toto zařízení na JCCM ([27]). Od tohoto okamžiku byla úhrada provozování a údržby zařízení na DTT povinností JCCM.

(42) Komise byla informována, že z veřejných zdrojů v celkové výši 46 milionů EUR bylo nejméně 13,5 milionu EUR převedeno na provozovatele platforem: 13,2 milionů EUR na společnost TelecomCLM, která vlastní 138 vysílacích středisek, a přibližně 250 000 EUR na společnost Abertis, která vlastní tři tato střediska. Společnosti TelecomCLM a Abertis provedly digitalizaci svých středisek pomocí svého vlastního zařízení. V některých případech je zařízení používané pro digitalizaci opakovačů společnosti TelecomCLM dosud vlastnictvím veřejných orgánů. V těchto případech nemusí provozovatel za používání těchto zařízení platit. Kromě toho celková výše finančních prostředků vynaložených v letech 2009–2011 na provozování a údržbu digitalizovaných středisek (trvající podpora) činila nejméně 6,5 milionů EUR.

(43) Pouhá modernizace stávajících středisek však nedostačovala k dokončení pokrytí v oblastech, jichž se týkalo rozšíření. Proto bylo z veřejných zdrojů vybudováno 20 nových středisek. Orgány oslovily přímo společnost TelecomCLM a požádaly ji o provedení tohoto úkolu, aniž by uspořádaly otevřené výběrové řízení. Podle informací poskytnutých Komisi bylo na výstavbu nových středisek určeno celkem 2,26 milionu EUR, z čehož přibližně 751 000 EUR bylo určeno na výstavbu šesti středisek, která byla následně převedena na TelecomCLM. Zbývajících 14 středisek je i nadále vlastnictvím obcí.

(44) A konečně, jak je uvedeno v 39. bodě odůvodnění, v případech, kdy by bylo vybudování střediska DTT příliš nákladné, se namísto něho využil satelitní přenos. Za tímto účelem bylo uzavřeno 100 smluv na instalaci satelitních přijímačů v domácnostech. Satelitní přijímače tvoří součást satelitní přenosové sítě.

(45) Na základě tohoto řízení uzavřely orgány celkem 622 smluv s obcemi a dotčenými provozovateli. Podle informací poskytnutých Komisi byly tyto částky rozděleny takto:

(v milionech EUR)

	Modernizace vysílacích středisek	Nová vysílací střediska	Modernizace infrastruktury obcí ([1])	Provozování a údržba ([2])
TelecomCLM	13,2	2,26	32,6	Dosud nebylo stanoveno
Abertis	0,25	—		Dosud nebylo stanoveno
Celkem	13,45	2,26	32,6	Nejméně 6,5

([1]) Za modernizaci svých sítí zaplatily obce společnostem TelecomCLM a Abertis až 32,6 milionu EUR.
([2]) Smlouvy o spolupráci zahrnují dva roky provozování a údržby. V případě obcí činí jejich 4,5 milionu EUR a v případě provozovatelů 2 miliony EUR. Interní studie JCCM o plnění celostátního plánu přechodu k DTT v oblasti Kastilie-La Mancha (Estudio interno de la JCCM sobre la ejecución del Plan Nacional de Transición a la TDT en Castilla La-Mancha), s. 53.

2.3. DŮVODY ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

(46) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise uvedla, že popsané opatření zřejmě odpovídá všem kritériím stanoveným v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto by mohlo být považováno za státní podporu. Napadené opatření zřejmě způsobuje diskriminaci ve prospěch provozovatelů platforem pozemního vysílání, protože porušuje zásadu technologické neutrality ([28]). Kromě toho napadené opatření zřejmě diskriminuje provozovatele platforem, kteří poskytují vysílací služby regionálním a místním subjektům pozemního vysílání, což by představovalo výhodu pro celostátní subjekty televizního vysílání a celostátní provozovatele platforem.

([27]) Na základě smluv o převodu zařízení DTT uzavřených dne 17. května 2013. Tímto způsobem bylo zajištěno provozování a údržba zařízení DTT po uplynutí dvouletého období stanoveného v uvedených smlouvách. V případě tří smluv však vlastníkem zařízení DTT zůstala i nadále společnost Abertis.
([28]) Viz zejména rozsudky: DVB-T Brandenburg, T-21/06, Německo v. Komise, Sb. rozh. 2009, s. II-197, bod 69, a Mediaset SpA v. Komise, T-177/7, Sb. rozh. 2010, s. II-2341.

(47) Komise dospěla k předběžnému závěru, že tento režim mohl způsobit potenciální či skutečné narušení hospodářské soutěže mezi platformami pro satelitní vysílání i mezi samotnými platformami pro pozemní vysílání. Komise nezjistila žádný důvod, proč by taková opatření měla být slučitelná s vnitřním trhem, neboť se nedomnívala, že by se na ně mohla vztahovat některá z výjimek.

(48) Další konkrétní podrobnosti jsou uvedeny v rozhodnutí o zahájení řízení, které je třeba považovat za nedílnou součást tohoto rozhodnutí.

3. VYJÁDŘENÍ ŠPANĚLSKÝCH ORGÁNŮ

3.1. OBECNÁ HLEDISKA

(49) Španělsko a autonomní oblast Kastilie-La Mancha předložily na obhajobu proti skutečnostem uvedeným v rozhodnutí o zahájení řízení několik argumentů. Tyto argumenty lze z obecného pohledu rozdělit na dvě skupiny. Zaprvé španělské orgány uvedly, že příjemcům podpory není poskytována žádná výhoda. Zadruhé, i pokud by se mělo za to, že státní podpora poskytnuta byla, byla by v každém případě slučitelná ([29]). Tyto argumenty jsou shrnuty níže.

3.2. NEEXISTENCE PODPORY

3.2.1. **Neexistence zvýhodnění**

(50) Orgány oblasti Kastilie-La Mancha mají za to, že zkoumané opatření nepředstavuje státní podporu ani nezvýhodňuje dané podniky. Přímé převody finančních prostředků pocházejí z kombinace finančních prostředků španělského státu a autonomních oblastí poskytnutých příjemcům, kteří vystupují ze své úřední funkce nebo jako orgán veřejné moci ([30]). Napadené dotace byly použity výhradně k digitalizaci 141 stávajících analogových vysílacích středisek a k výstavbě šesti nových středisek. Digitalizace vysílacích středisek byla provedena po podrobném posouzení technické zprávy předložené provozovateli, kteří jsou vlastníky těchto středisek. Smlouva s vlastníky těchto středisek byla podepsána až na základě těchto technických zpráv ([31]). Toto „jednací řízení" je nutno považovat za otevřené, transparentní a nediskriminační vzhledem k tomu, že bylo zveřejněno rovněž na úřední desce obcí (viz 39. bod odůvodnění).

(51) Vnitrostátní orgány tvrdí, že když provozovatelé platforem obdrželi veřejné finanční prostředky, byly tyto finanční prostředky určeny pouze na provozování a údržbu elektronických vysílacích zařízení ve vlastnictví obcí. Obce vystupovaly pouze jako dodavatelé a zřizovatelé technického zařízení nezbytného k modernizaci a úpravám těchto středisek, avšak nikoli jako provozovatelé platforem ([32]). Jestliže zajišťují služby v oblasti II po poskytnutí veřejných finančních prostředků, činí tak pouze za účelem poskytování pozemního televizního signálu jako základní veřejné služby.

(52) Všech 475 obcí nechalo pro účely digitalizace svých sítí vypracovat technické zprávy, jejichž autory často byli provozovatelé platforem. Ani v tomto případě nedošlo k hospodářskému zvýhodnění těchto provozovatelů.

(53) Podle vnitrostátních orgánů existovala digitalizovaná vysílací střediska, jejichž vlastníky byly společnosti TelecomCLM nebo Abertis Telecom, již před poskytnutím napadených dotací, a proto tyto dotace nebyly použity na financování rozšíření sítě žádného z těchto dvou provozovatelů sítí, kteří se podíleli na rozšiřování pokrytí DTT v oblasti II autonomní oblasti Kastilie-La Mancha.

([29]) V případě autonomní oblasti Kastilie-La Mancha orgány neuvedly, že by toto opatření mělo být považováno za SOHZ. Nesplňovalo by ani kritéria podle rozsudku ve věci Altmark, protože mimo jiné neexistoval žádný pověřovací akt, příjemci nebyli vybráni prostřednictvím otevřeného výběrového řízení a orgán nevypočítal vyrovnání na základě nákladů, které by vznikly správně řízenému podniku při poskytování těchto služeb.

([30]) Obce původně v uplynulých desetiletích budovaly analogová vysílací střediska, jejichž byly vlastníky. Obcím byly poskytnuty veřejné finanční prostředky na digitalizaci této infrastruktury.

([31]) Vláda autonomní oblasti Kastilie-La Mancha, prezentace pro EU (věc C24/2010) – zavedení digitálního pozemního televizního vysílání (DTT) ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech oblasti Kastilie-La Mancha, zaslaná dne 6. června 2014.

([32]) To je však v rozporu s dokumenty, které Španělsko předložilo. Například článek 7 smlouvy o převodu zařízení mezi společností TelecomCLM a JCCM hovoří o službách v oblasti DTT poskytovaných provozovatelem v oblasti II. Kromě toho, jak je uvedeno v bodě odůvodnění 73, sama JCCM uvedla, že společnosti Abertis a TelecomCLM musí být považovány za provozovatele sítí v oblasti II. To je rovněž v rozporu s činnostmi provozovatelů, které jsou podrobně popsány v 113. a 120. bodě odůvodnění.

(54) Společnostem TelecomCLM a Abertis byly poskytnuty veřejné finanční prostředky na digitalizaci 141 jejich vlastních vysílacích středisek. Vnitrostátní orgány uvádějí, že tomu tak bylo pouze v oblastech, kde vlastníky vysílacích středisek nebo retranslačních zařízení vhodných k rozšíření pokrytí DTT nebyly samotné obce. Vnitrostátní orgány však tvrdí, že společnosti TelecomCLM a Abertis nezískaly díky těmto investicím konkurenční výhodu na vedlejších trzích, jako je například trh místního televizního vysílání nebo trhy digitálního obrazového vysílání (DV-BH). Digitalizace středisek společnosti TelecomCLM neumožnila tomuto podniku poskytovat služby subjektům televizního vysílání na regionální úrovni, ani nezvýšila hustotu jeho sítě za účelem poskytování nových typů služeb.

(55) Provozovatelé sítí zapojení do procesu digitalizace všech tří typů vysílacích středisek v oblasti II nezískali hospodářské zvýhodnění. Ve všech střediscích všech tří uvedených typů poskytovali tito provozovatelé služby jako dodání, instalaci, provozování a údržbu zařízení DTT za tržní ceny.

3.2.2. **Neexistence narušení hospodářské soutěže a obchodu**

(56) Nedošlo k narušení hospodářské soutěže a obchodu. Jako subdodavatel obcí může působit kterýkoli provozovatel telekomunikačních sítí zapsaný do rejstříku provozovatelů vedeným Výborem pro trh s telekomunikacemi (Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones, dále jen „CMT“) a může proto žádat o dotace podle nařízení 347/2008. To platí rovněž pro provozovatele satelitního, kabelového nebo televizního vysílání a pro všechny provozovatele bez ohledu na to, zda působí na celostátní, regionální nebo místní úrovni.

(57) Podle vnitrostátních orgánů byl zkoumaný proces výběru transparentní a byl proveden v souladu jak se španělskými právními předpisy o veřejných zakázkách, tak s obdobnými předpisy platnými v EU. Regionální orgány tyto dotace zveřejnily. Všechna řízení týkající se rozšíření DTT byla zveřejněna na úřední desce obcí a byly o nich dopisem uvědoměni hlavní provozovatelé sítě v daném regionu, tj. společnostem TelecomCLM a Abertis Telecom.

(58) Dotace poskytnuté obcím tedy neposílily konkurenční postavení jednoho typu provozovatele sítí v porovnání s ostatními konkurenčními provozovateli. Jejich hlavními příjemci jsou obce, zatímco provozovatelé sítí fungovali pouze jako dodavatelé vysílacího zařízení a poskytovatelé služeb údržby na dobu nejvýše dvou let. Společnost Radiodifusión nebyla nikdy kontaktována, protože v té době nic nenasvědčovalo tomu, že by byla majitelem alespoň jednoho vysílacího střediska v daném regionu.

(59) Na druhou stranu orgány oblasti Kastilie-La Mancha tvrdí, že před vydáním nařízení č. 347/2008 pečlivě prostudovaly řešení platformy satelitního vysílání jako možnost rozšíření digitálního pokrytí. V rámci interní studie ([33]) byly porovnány dvě technologie rozšíření: DTT a satelit. Tato studie zohledňovala kritéria poskytování dotací na pokrytí digitálním signálem v oblasti II. K těm náleží i požadavek, že přechod musí být proveden bez dalších nákladů nebo jiných nevýhod pro občany a musí využít stávající infrastrukturu.

(60) Studie dospěla k závěru, že během období 10 let by se celkové náklady spojené s řešením pozemního vysílání DTT pohybovaly přibližně mezi 15,2 a 17,3 miliony EUR, zatímco při zvolení satelitní technologie by náklady činily přes 47 milionů EUR.

(61) Studie navrhovala řadu doporučení týkajících se nejvhodnějších metod, jak dokončit rozšíření pokrytí signálem DTT v těch obcích oblasti Kastilie-La Mancha, které nejsou součástí oficiálních plánů pokrytí regionálních a celostátních subjektů televizního vysílání. Posuzovala rovněž všechny dopady satelitního řešení na rozšíření digitálního pokrytí. Dospěla k závěru, že satelitní technologie by vyžadovala třikrát až šestkrát větší investice než technologie pozemního vysílání. Tento rozdíl v nákladech vyplývá přímo z nákladů spojených s pronájmem satelitního vysílacího zařízení bez ohledu na náklady na satelitní dekodér. Bylo proto logické dojít k závěru, že rozšíření univerzální služby DTT na obyvatele autonomní oblasti Kastilie-La Mancha by mělo být provedeno pomocí technologie pozemního vysílání DTT ([34]).

([33]) Dr. Julián Seseña „Extensión de la cobertura de la señal TDT en Castilla-La Mancha: Estudio comparativo socio-económico de opciones tecnológicas“, září roku 2008, studie vypracovaná pro vládu autonomní oblasti Kastilie-La Mancha (JCCM).

([34]) JCCM na druhou stranu uvádí, že rozdělení srovnatelných nákladů by následně potvrdilo závěr, že pozemní řešení by bylo výhodnější než řešení satelitní. Toto rozdělení doplňuje studie, které JCCM již dříve předložila Komisi; i když počáteční investice do pozemního řešení byla o něco vyšší než investice do řešení satelitního, počínaje čtvrtým rokem by pozemní řešení bylo ekonomicky účinnější než platforma společnosti Astra. JCCM použila k provedení tohoto výpočtu předpoklad týkající se nákladů předložených společností Astra v memorandu ze dne 10. listopadu 2011.

(62) Španělská vláda navíc předložila interní studii o proveditelnosti poskytování univerzální služby DTT pomocí DTT nebo satelitu, kterou vypracovalo ministerstvo v červenci roku 2007. Tato studie podle názoru orgánů zohledňuje realistické náklady na využití přenosu DTT nebo satelitního přenosu. Oběma těmito studiemi se podrobněji zabývá oddíl 5.3.2.2.

(63) JCCM tvrdí, že při přijímání rozhodnutí o rozšíření pokrytí DTT v oblasti II autonomní oblasti Kastilie-La Mancha zohlednila pouze kritéria technické a ekonomické efektivity. Technickou nabídku mohl předložit kterýkoli provozovatel sítí – pozemních, satelitních kabelových atd. – protože jediným požadavkem bylo, aby byl zapsán do rejstříku CMT ([35]). Z tohoto důvodu bylo toto rozhodnutí v souladu se zásadou technologické neutrality. To by potvrzovala i skutečnost, že JCCM v konkrétních případech zvolila platformu satelitního vysílání, kterou již dříve zavedla společnost Abertis, a to výhradně na základě kritérií analýzy nákladů ([36]).

(64) Pokud jde o údajnou diskriminaci místních provozovatelů, JCCM připouští, že v souladu s článkem 4 nařízení jsou subjekty televizního vysílání (bez ohledu na to, zda působí na celostátní, regionální nebo místní úrovni) výslovně vyloučeny jako příjemci dotací ([37]). Nařízení však nevylučuje žádného provozovatele sítí.

(65) Podle španělských orgánů se však společnost Radiodifusión mohla zúčastnit za rovných podmínek se všemi ostatními provozovateli sítí tak, že by digitalizovala jedno ze svých vysílacích středisek, které již přenášelo celostátní nebo regionální signál veřejného analogového televizního vysílání. Za tímto účelem by mohla podepsat smlouvu s JCCM nebo předložit nabídky obci jako provozovatel telekomunikačních sítí zapsaný do rejstříku provozovatelů vedeného CMT.

3.2.3. **Právní způsobilost stěžovatele společnosti Radiodifusión a nedodržení jejích povinností provozovatelů sítí v autonomní oblasti Kastilie-La Mancha**

(66) Podle JCCM je společnost Radiodifusión zapsána do rejstříku provozovatelů vedeného CMT jako provozovatel telekomunikačních sítí, jehož úkolem je poskytovat následující služby: „Pozemní síť – podpora služeb pro zajištění rozhlasového a televizního vysílání“. Zdůrazňuje však, že zápis do tohoto rejstříku není dostačující z hlediska plnění povinností provozovatele telekomunikačních sítí v oblasti Kastilie-La Mancha, které jsou uvedeny v příslušném zákoně autonomní oblasti Kastilie-La Mancha č. 8/2001. To platí zejména pro povinnost provozovatelů radiokomunikací „předložit územní plán na zavedení sítě, který řeší provádění a rozvoj stávajících pevných stanic a prognózy zavádění a rozvoje celé jejich sítě (…).“ JCCM si k dnešnímu datu není vědoma toho, že by společnost Radiodifusión předložila jakýkoli územní plán. Na druhou stranu není známo, že by společnost Radiodifusión sdílela infrastruktury s jiným provozovatelem. V důsledku těchto skutečností JCCM uvádí, že tvrzení společnosti Radiodifusión, že v oblasti Kastilie-La Mancha zajišťuje 60 % pokrytí, není podložené ([38]).

(67) JCCM navíc uvádí, že proti společnosti ze skupiny, která má stejné akcionáře jako společnost Radiodifusión, konkrétně společnosti INGEST, Infraestructuras y Gestión 2002, S.L. (dále jen „INGEST“), je vedena celá řada řízení. Ve všech těchto řízeních je společnost INGEST obviněna z protiprávního obsazení rádiového spektra vyhrazeného pro celostátní DTT, které žalovaná strana využívá k vysílání signálu místních televizních služeb. Navíc společnost Radiodifusión nemá povolení k přenosu signálu DTT vysílání Radio-Televisión Castilla-La Mancha („RTV C-LM“).

3.2.4. **Provozování a údržba**

(68) Podle JCCM není ani společnost TelecomCLM, ani společnost Abertis Telecom příjemcem napadených opatření, jejichž cílem je pokrytí opakujících se nákladů spojených s provozováním a údržbou pozemních středisek obcí. Účelem těchto smluv je „financovat infrastrukturu subjektů a společností oprávněných poskytovat základní televizní služby nezbytnou k tomu, aby bylo doplněno rozšíření pokrytí signálem a jeho vysílání“. Proto jsou

([35]) V současné době je do tohoto rejstříku zapsáno přibližně 900 provozovatelů.

([36]) JCCM se rozhodla zavést satelitní vysílání v řídce osídlených oblastech v oblasti II, v nichž nebylo vysílací středisko, případně náklady na digitalizaci stávající pozemní infrastruktury byly příliš vysoké. Bylo podepsáno 100 smluv o spolupráci s obcemi, které umožňovaly instalaci satelitních přijímačů do každé domácnosti, což bylo méně nákladné než výstavba nového vysílacího střediska.

([37]) Důvodem tohoto vyloučení bylo zabránit digitalizaci střediska, na které by se již vztahovala oficiální povinnost subjektů televizního vysílání zajistit pokrytí DTT v oblasti I.

([38]) 60 % pokrytí obyvatelstva v regionu (na základě některých parametrů přenosu), by mohlo být dosaženo pouze pomocí 8 až 12 vysílacích středisek nacházejících se mimo nejdůležitější města regionu. Společnost Radiodifusión takovými středisky nedisponuje. Všechna tato vysílací střediska by totiž byla v posledních 10 letech zahrnuta do plánu oficiálního pokrytí pro subjekty televizního vysílání. Žádný orgán veřejné správy, ať již celostátní, regionální nebo místní, by však digitalizaci těchto středisek nezvažoval, protože by již byla součástí oficiálního plánu pokrytí pro rozšíření DTT v daném regionu.

finanční prostředky poskytovány pouze na pořízení a instalaci prvků, jako jsou například zařízení pro radiokomunikace a antény nebo stavební prvky. V oblasti II nesou tyto náklady obce, které jsou vlastníky těchto středisek. Odhadované náklady na provozování a údržbu v prvních dvou letech u celkem 516 středisek dosahují celkové výše 6,5 milionu EUR. V období 2010–2015 by tedy tyto náklady činily přibližně 15 milionů EUR u 516 středisek za pět let (v průměru 29 000 EUR na jedno středisko).

3.2.5. **Odchylka na základě argumentu „obecné infrastruktury"**

(69) Podle JCCM mohou být digitalizovaná vysílací střediska, a to jak ta, která patří obcím, tak ta, která patří provozovatelům sítě, považována za „obecnou infrastrukturu", tedy za infrastrukturu otevřenou všem potenciálním uživatelům na základě stejného a nediskriminačního přístupu. Digitalizovaná infrastruktura tedy umožňuje příjem DTT po ukončení analogového televizního vysílání všem uživatelům v oblasti II autonomní oblasti Kastilie-La Mancha za rovných podmínek.

3.2.6. **Odchylka na základě zásady investora v tržním hospodářství**

(70) JCCM uvádí, že převod předmětných veřejných zdrojů je v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství na základě srovnávací analýzy tržních cen. Platby společnosti za určité služby TelecomCLM byly provedeny za tržní ceny.

(71) Na základě porovnání skutečného financování a platby, kterou by musel provést soukromý investor jednající v běžných podmínkách, aby získal stejný druh služeb, dospěla JCCM k závěru, že tyto smlouvy byly založeny na objektivních komerčních kritériích. V důsledku toho nebyli provozovatelé sítí zvýhodněni v porovnání s tím, co by získali za běžných tržních podmínek. Z tohoto důvodu nezískali žádnou selektivní výhodu.

3.2.7. **Výjimka na základě čl. 107 odst. 3 písm. a) Smlouvy**

(72) JCCM odkazuje na čl. 107 odst. 3 písm. a) Smlouvy. Tvrdí, že toto ustanovení je možné použít v oblasti II, která nevzbudila obchodní zájem subjektů televizního vysílání a provozovatelů sítě. Obce při poskytování služeb DTT a zajišťování subdodávek při pořizování, instalaci, provozování a údržbě zařízení DTT odstranily nedostatek na trhu s následným zlepšením životních podmínek obyvatel oblasti II a obecného hospodářského zlepšení autonomní oblasti Kastilie-La Mancha.

3.2.8. **Abertis jako provozovatel sítě**

(73) JCCM nesouhlasí s argumentem společnosti Abertis, že by neměla být považována za provozovatele sítě v oblasti II. JCCM uvádí, že společnost Abertis podepsala smlouvy s JCCM v souladu s nařízením č. 347/2008 za účelem rozšíření pokrytí DTT v oblasti II ([39]). Naproti tomu je nutno považovat společnosti Abertis a TelecomCLM za provozovatele sítě aktivní v oblasti II, protože existují oficiální vysílací střediska analogového televizního vysílání RTVE a/nebo Tele5 v případě společnosti Abertis a oficiální vysílací střediska analogového televizního vysílání CMT v případě společnosti TelecomCLM.

(74) V některých případech se digitalizované obecní zařízení nachází ve střediscích, jejichž vlastníky jsou společnosti Abertis nebo TelecomCLM. V takových případech patří zařízení DTT příslušným obcím. Společnost Abertis uvádí, že vzhledem k tomu, že není provozovatelem sítě v oblasti II, nemůže být považována za přímého příjemce napadených dotací, protože „zařízení vlastní a provozují společnost TelecomCLM a jiní místní provozovatelé" ([40]). JCCM se domnívá, že toto tvrzení je nesprávné.

([39]) JCCM předložila dva příklady smluv podepsaných společností Abertis.
([40]) Odstavec 22 dopisu společnosti Abertis Telecom ze dne 31. ledna 2011.

4. VYJÁDŘENÍ TŘETÍCH ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

4.1. PŘIPOMÍNKY SPOLEČNOSTI RADIODIFUSIÓN DIGITAL SL

(75) Ve své odpovědi na rozhodnutí Komise o zahájení řízení společnost Radiodifusión konstatuje, že španělské orgány formálně nepověřily příjemce podpory žádným úkolem služby obecného hospodářského zájmu. Na druhou stranu, pokud by se podpora vztahovala pouze na stávající střediska, jak tvrdily španělské orgány, jevila by se částka podpory na jednotlivá střediska jako příliš vysoká. Podle názoru společnosti Radiodifusión tato podpora sloužila především k výstavbě nových vysílacích středisek v celé autonomní oblasti Kastilie-La Mancha a k zastření protiprávní podpory.

(76) Společnost Radiodifusión trvá na tom, že orgány autonomní oblasti Kastilie-La Mancha poskytly tuto podporu bez výběrového řízení a že převod prostředků byl selektivní, protože vylučoval platformy založené na jiných technologiích, jako je například kabelové nebo satelitní vysílání.

(77) Podle společnosti Radiodifusión získala společnost TelecomCLM na základě napadených opatření rozhodující výhody. Byla vybrána přímo regionálními orgány bez výběrového řízení. V důsledku toho mohla významně zvýšit zeměpisné pokrytí své sítě v oblastech, do nichž by jinak nikdo neinvestoval. Společnost TelecomCLM byla navíc zvýhodněna nedostatkem regulačního dohledu, neboť se na ni nevztahuje žádná regulační povinnost ohledně poskytnutí přístupu k nově vybudované nebo modernizované síti. Společnost Radiodifusión poukazuje na to, že dle nařízení č. 347/2008 je cílem státní podpory vytvoření nových vysílacích středisek a nikoli digitalizace středisek stávajících.

(78) Podle názoru společnosti Radiodifusión tato podpora posiluje tradiční provozovatele na jediném segmentu trhu, kde existuje určitý prostor pro hospodářskou soutěž. Konkrétně mohla společnost Abertis údajně posílit své monopolní postavení a skutečně využít finančních prostředků z veřejných zdrojů k zavedení nové, hustší sítě, která jí umožňuje soutěžit na dalších trzích.

(79) Společnost Radiodifusión je přesvědčena, že zkoumaná státní podpora není přiměřená. Má-li podpora splnit podmínku přiměřenosti, musí být použita pouze na vzdálené venkovské oblasti a přinášet stejný prospěch všem provozovatelům, jimž ukládá závazky účinného přístupu.

(80) Ve své odpovědi ze dne 27. září 2011 na žádost Komise o informace ohledně otázek právní způsobilosti vznesených Španělskem společnost Radiodifusión uvedla, že její hlavní činnost spočívá v poskytování služeb místním subjektům audiovizuálního vysílání. Předložila seznam svých zařízení, která využívá v 18 obcích autonomní oblasti Kastilie-La Mancha. Podle společnosti Radiodifusión by však bylo možné tatáž zařízení využívat pro šíření celostátního a regionálního vysílání, a proto by bylo možné, kdyby jí bylo umožněno soutěžit o tuto podporu, je využít.

4.2. PŘIPOMÍNKY SPOLEČNOSTI ASTRA

(81) Na základě přímého výběru pozemní platformy se společnost Astra domnívá, že toto opatření včetně trvající podpory na provozování a údržbu je v rozporu se zásadou technologické neutrality. Astra zdůrazňuje, že satelitní přenos v oblasti II ([41]) by byl levnější než přenos DTT, jak jasně prokázal úspěch společnosti Astra ve výběrovém řízení pro Kantábrii. Vzhledem ke značným úsporám z rozsahu by řešení prostřednictvím satelitního vysílání umožnilo dokonce ještě větší úspory nákladů, kdyby různé regiony vzájemně koordinovaly svůj výběr platformy v oblasti II. I kdyby španělská vláda z ústavních důvodů nemohla prosadit zohlednění nadregionálních synergií jako podmínku pro přidělení finančních prostředků, regiony tak mohly učinit samostatně. Jen tak by regionální vlády mohly zaručit, že zvolí ten způsob řešení, který bude pro jejich daňové poplatníky nejvýhodnější.

(82) Při porovnávání jednotlivých platforem by podle společnosti Astra bylo nutné kromě přímých nákladů na instalaci zohlednit i další pozitivní účinky, které by mělo řešení pomocí technologií využívajících satelitní vysílání. Proces přechodu by byl mnohem jednodušší a levnější. Televizní diváci by měli k dobru období „souběžného“

([41]) Astra odkazuje na svou interní nákladovou studii vypracovanou v listopadu 2008, kterou předložila společně se stížností. Tato studie obsahovala srovnání nákladů na rozšíření pokrytí oběma technologiemi – tedy pozemní a satelitní. Hypotézy, které jsou uvedeny ve studii, se v mnoha hlediscích liší od hypotéz, které zohlednily španělské orgány a Abertis, mimo jiné pokud jde o náklady na parabolické antény a o nutné pořizování externích dekodérů pro příjem digitálního pozemního televizního vysílání. Ze závěrů studie vyplývá, že rozšíření pokrytí provedené s využitím satelitního vysílání nemuselo být nutně dražší než s využitím technologie pozemního vysílání.

přechodu, během něhož by mohli přijímat kanály jak ze satelitních, tak z pozemních sítí. Vzhledem k nedostatečné kapacitě širokopásmového připojení u pozemní sítě a potřebě uvolnit větší kapacitu pro telekomunikační služby v budoucnu by v případě pozemní sítě vznikly domácnostem a subjektům televizního vysílání další náklady. Budoucí změny šířky pásma budou vyžadovat, aby jim obyvatelé oblasti II přizpůsobili své antény. Subjekty televizního vysílání budou nuceny vynakládat více výdajů v dalších souběžných obdobích. V případě, že by byla zvolena technologie satelitního vysílání, tyto náklady by nevznikly.

(83) Společnost Astra trvá na tom, že provozovatelé sítí nezískali díky tomuto opatření žádnou výhodu. Digitalizace sítě zejména umožňuje společnosti Abertis zlepšit její obchodní nabídku pro subjekty televizního vysílání, neboť síť DTT může nyní bez dalších nákladů pokrýt téměř 100 % obyvatel.

(84) Pokud jde o narušení hospodářské soutěže, Astra je toho názoru, že platformy satelitního a pozemního vysílání působí v rámci týchž trhů. Minimálně v rámci hospodářské soutěže mezi platformami se důsledně nerozlišuje mezi placeným a otevřeným televizním vysíláním. Již nyní několik placených kanálů poskytuje signál prostřednictvím platformy DTT, a kromě jednoho z nich je jejich přenos zprostředkován také prostřednictvím satelitního vysílání.

(85) Pokud jde o možné výhody pro platformy satelitního vysílání, společnost Astra uvádí zejména nutnost zaručit podmíněný přístup a kódování. Ochrana duševního vlastnictví by pro subjekty vysílající otevřené kanály prostřednictvím satelitního vysílání nepředstavovala problém. Tuto technologii v současné již využívá mnoho placených kanálů na platformě satelitního vysílání. Ostatně i způsob řešení podmíněného přístupu, který byl navržen v Kantábrii, byl orgány této oblasti přijat a ty měly možnost rozhodnout, kterým uživatelům bude služba aktivována.

4.3. PŘIPOMÍNKY SPOLEČNOSTI ABERTIS

4.3.1. **Existence státní podpory**

(86) Společnost Abertis se domnívá, že napadené opatření na rozšíření pokrytí v oblasti II nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

(87) Zaprvé zkoumané převody představovaly pouze převody ze státního rozpočtu určené na modernizaci vysílacích středisek, která patří buď přímo veřejné správě, nebo je tato správa vlastníkem práv na jejich používání. Proto by nedošlo k převodu prostředků ze státních zdrojů na žádný podnik; tyto finanční prostředky by zůstaly ve státní správě.

(88) Zadruhé Abertis zdůrazňuje, že provozovatelé sítí nebyli napadenými opatřeními zvýhodněni. Společnost Abertis nelze považovat za příjemce vzhledem k tomu, že není provozovatelem sítě v oblasti II a neprovozuje síť použitou k rozšíření DTT v autonomní oblasti Kastilie-La Mancha. Vlastníkem a mimo jiné i provozovatelem dotčeného zařízení je společnost TelecomCLM.

(89) Zatřetí, pokud jde o technologickou neutralitu, společnost Abertis zdůrazňuje, že napadené opatření nečiní hospodářskou soutěž mezi platformami obtížnější, protože nepatrné zvýšení pokrytí DTT v oblasti II nemá žádný ekonomický dopad na oblast I. Na druhé straně digitalizace oblasti II nemá žádný dopad na cenu, kterou může společnost Abertis získat za své vysílací služby. Její ceny jsou *de facto* regulovány a jsou založeny na jejích investičních a provozních nákladech. Pokud jde o společnost TelecomCLM, zařízení se stala vlastnictvím autonomní oblasti Kastilie-La Mancha. Tato autonomní oblast rovněž vykonává kontrolu nad provozovatelem regionální sítě TelecomCLM.

(90) Začtvrté, napadené opatření nezvýhodňuje subjekty televizního vysílání, protože po digitalizaci oblasti II nedošlo ke zvýšení jejich příjmů. Dodavatele telekomunikačních zařízení nelze považovat ani za nepřímé příjemce tohoto opatření, protože konkurenční struktura trhu telekomunikačních zařízení nebyla ovlivněna ani narušena pouhým pořízením zařízení určeného k modernizaci analogových vysílacích středisek jejich přechodem na digitální technologii.

(91) Zapáté, Abertis má za to, že napadené opatření nemělo žádný významný dopad na hospodářskou soutěž mezi provozovateli sítí. I kdyby společnost Radiodifusión měla z tohoto opatření prospěch, nemohla by konkurovat společnosti Abertis na celostátní úrovni, protože střediska provozovaná společností Radiodifusión neodpovídají střediskům potřebným pro oblast I, jako je tomu u všech středisek v oblasti II.

(92) Zašesté, pokud by se mělo za to, že se jedná o podporu, jednalo by se podle názoru společnosti Abertis o již existující podporu. Zavádění sítí televizního vysílání v oblasti II začalo v roce 1982, kdy odvětví televizního vysílání nebylo liberalizováno. Španělský stát měl v té době na trhu pozemního televizního vysílání zákonný monopol. V současnosti jsou poskytovány prostředky z veřejných zdrojů na instalaci, údržbu a provozování místních sítí v oblasti II, které byly zavedeny dříve, než došlo k liberalizaci tohoto odvětví. Zkoumané opatření by tedy představovalo trvající, již existující podporu.

(93) Pokud jde o slučitelnost podle čl. 106 odst. 2, společnost Abertis uvádí, že není pravděpodobné, že by společnost TelecomCLM a ostatní provozovatelé místních sítí překročili prahové hodnoty průměrného ročního obratu před zdaněním ve výši 100 milionů EUR v průběhu dvou účetních období předcházejících období, v němž byla svěřena tato SOHZ a roční vyrovnání za poskytování dotčené služby ve výši 30 milionů EUR.

(94) Veškeré potenciální státní podpory by navíc byly slučitelné s čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy. Účelem opatření přijatých španělskými orgány je urychlení procesu přechodu na technologii digitálního vysílání ve Španělsku, který byl uznán za cíl společného zájmu. Podpora byla přiměřeným nástrojem, neboť DTT je technologií, která nejlépe vyhovuje účelům rozšíření pokrytí ([42]). Kromě ekonomických důvodů poukazuje Abertis také na to, že subjekty televizního vysílání nejsou nakloněny užívání platforem satelitního vysílání kvůli omezením, s nimiž se musí vyrovnat, získají-li práva k šíření obsahů na svých otevřených programech. Ve většině případů získají pouze právo šířit obsahy prostřednictvím určité platformy, tedy DTT, neboť tato technologie umožňuje zavádět úzce omezené vysílání i zeměpisná omezení. Opatření jsou ostatně přiměřená také proto, že se týkají pouze těch nákladů, které jsou zcela nezbytné k tomu, aby mohl být v oblasti II uskutečněn přechod od služeb analogového televizního vysílání na vysílání digitální.

4.4. PŘIPOMÍNKY SUBJEKTŮ TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ

(95) Subjekty televizního vysílání tvrdí, že dané opatření nemůže být považováno za státní podporu, neboť žádnému podniku nepřineslo finanční výhody, a zejména je nepřineslo subjektům televizního vysílání. Daná opatření nezvýšila sledovanost vysílacích subjektů oproti jejich sledovanosti v době, kdy vysílaly přes analogové vysílání. Osoby, které bydlí v oblastech rozšířeného pokrytí, tedy ve venkovských, vzdálených a málo osídlených oblastech, navíc neovlivňují trh reklamy, a proto nepředstavují cílovou skupinu, na niž se subjekty televizního vysílání zaměřují. Za takovýchto okolností nezvýšily soukromé subjekty v důsledku rozšíření pokrytí sazby za reklamy.

(96) Subjekty televizního vysílání rovněž vyjádřily názor, že nemají zájem přemístit se na platformu satelitního vysílání, na níž by jejich programy musely soutěžit se stovkami dalších kanálů. Platforma pozemního vysílání nabízí výhodu omezené kapacity, což pro komerční subjekty vysílající otevřené kanály znamená menší soutěž. Kromě toho zdůraznily, že obsahy zpravidla získávají pouze pro konkrétní platformu, v tomto případě pro platformu pozemního vysílání. Pozemní televizní vysílání totiž zaručuje zeměpisné vymezení přenosů, ale vysílání prostřednictvím satelitu nikoli.

(97) Subjekty televizního vysílání rovněž uvedly, že poté, co ve výběrovém řízení pro oblast Kantábrie uspěla Astra, informovaly orgány této autonomní oblasti, že nebudou souhlasit se satelitním vysíláním, neboť získaly práva k vysílání obsahů výlučně prostřednictvím platformy pozemního vysílání.

5. **PRÁVNÍ POSOUZENÍ**

5.1. PRÁVNÍ ZÁKLAD PODPORY

(98) Jak již bylo podrobně vysvětleno v oddíle 2.2 v 26. až 44. bodě odůvodnění a detailně popsáno v rozhodnutí ve věci SA.28599 – digitální pozemní televizní vysílání ve Španělsku ([43]), právní rámec, jímž je ve Španělsku upraven přechod k digitální technologii, je složitou soustavou mnoha aktů, které přijaly během čtyřletého období nejen španělská ústřední vláda a autonomní oblasti, ale i místní orgány. Celostátní technický plán DTT z roku 2005 a plán přechodu na DTT z roku 2007 upravují zejména přechod k DTT v oblasti I, současně však slouží rovněž jako základ pro dodatečná opatření zaměřená na rozšíření pokrytí v oblasti II. Tato opatření provedly regionální orgány na základě několika rámcových smluv uzavřených se španělskou ústřední vládou (rámcové smlouvy z roku 2008) a dodatků ke starším rámcovým smlouvám z roku 2006, které uzavřely v roce 2008, a k rámcovým smlouvám z roku 2008, které uzavřely v roce 2009.

([42]) Abertis odkazuje na svou vlastní nákladovou studii, která byla realizována v lednu 2010 a která srovnala příslušné náklady při použití technologie DTT a při použití technologie satelitního vysílání za účelem poskytování služeb digitálního televizního vysílání v oblasti II. Z této studie vyplývá, že celkové náklady na použití technologie DTT dosahují výše přibližně 286 milionů EUR za dobu 10 let, zatímco celkové náklady na použití technologie satelitního vysílání za stejné období představují přibližně 532 milionů EUR.

([43]) SA.28599 – C(2013)3204 final ze dne 19. června 2013

(99) Na základě uzavřených smluv a dodatků pak regionální a/nebo místní orgány zavedly širokou škálu různých opatření zaměřených na rozšíření pokrytí DTT v oblasti II. Komise se proto domnívá, že základem režimu podpory na rozšíření pokrytí v oblasti II jsou jednotlivé akty, které byly přijaty na centrální úrovni, a smlouvy uzavřené mezi ministerstvem a autonomními oblastmi, které byly následně pozměňovány. Uvedené akty a smlouvy vedly autonomní oblasti k přijetí opatření, která nebyla z hlediska technologií neutrální ([44]).

(100) Celostátní technický plán sice upravuje přechod k DTT v oblasti I, současně však pověřuje místní orgány, aby ve spolupráci s autonomními oblastmi zřídily další vysílací střediska nezbytná k tomu, aby byl v oblasti II zaručen příjem DTT. V dané době tedy ústřední vláda již zvažovala rozšíření pokrytí DTT. Pověření, které je obsaženo v hlavním právním nástroji, jímž je upraven přechod k digitálnímu televiznímu vysílání, se vztahuje pouze na platformu pozemního vysílání. Autonomní oblasti tedy v praxi prováděly pokyny španělské vlády ohledně rozšíření pokrytí DTT ([45]).

(101) Ke skutečnému uvolnění státní podpory na zavedení DTT v oblasti II došlo v okamžiku, kdy státní a regionální orgány převedly finanční prostředky na příjemce. Tato skutečnost nastala v různých obdobích, která závisela na jednotlivých autonomních oblastech. O trvající podpoře na provozování a údržbu sítí se rozhodlo na úrovni autonomních oblastí.

(102) V případě autonomní oblasti Kastilie-La Mancha byl zvolen jiný postup, jak je podrobně vysvětleno v 36. a 45. bodě odůvodnění. Na rozdíl od většiny ostatních autonomních oblastí nebyla provedena regionální výběrová řízení týkající se rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním, ale nařízením 347/2008 ze dne 2. prosince 2008 bylo stanoveno přímé přidělování finančních prostředků potřebných pro digitalizaci vlastníkům stávajících (analogových) vysílacích středisek. Z tohoto důvodu JCCM neuspořádala otevřené výběrové řízení, ale namísto toho vybrala provozovatele telekomunikačních sítí přímo. Tyto podniky také zajišťovaly provozování a údržbu.

(103) V případech vysílacích středisek, která patřila přímo společnosti TelecomCLM nebo Abertis, obdržely tyto podniky podporu na modernizaci svého zařízení. Když bylo nutné vybudovat nová vysílací střediska, byla financována z veřejných zdrojů, ale jejich vlastníkem se stala společnost TelecomCLM. A konečně ve většině případů jsou analogová vysílací střediska vlastnictvím obcí. Obce odkoupily digitální zařízení od společnosti Abertis nebo TelecomCLM a instalaci, provozování a údržbu tohoto zařízení externě zadaly těmto dvěma podnikům.

5.2. POSOUZENÍ STÁTNÍ PODPORY PODLE ČL. 107 ODST. 1 SMLOUVY

5.2.1. **Existence podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy**

(104) Dotčené opatření, včetně trvající podpory na provozování a údržbu sítí, lze považovat za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, v němž jsou stanoveny následující podmínky vymezující státní podporu. Zaprvé podpora musí být poskytnuta státem nebo ze státních prostředků. Zadruhé zásah musí vést k selektivnímu hospodářskému zvýhodnění příjemce podpory. Zatřetí je nutné, aby tato podpora narušila nebo mohla narušit hospodářskou soutěž; Začtvrté je nutné, aby tato podpora mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy.

([44]) Takovéto zaměření se projevuje v příslušných dokumentech španělské ústřední vlády. Zejména rámcové smlouvy podepsané v prosinci 2008 pod názvem Rámcová smlouva o spolupráci mezi Ministerstvem průmyslu, cestovního ruchu a obchodu a autonomní oblastí […] za účelem provádění celostátního plánu přechodu k DTT (Convenio marco de colaboración entre el Ministerio de Industria, Turismo y Comercio y la Comunidad Autónoma de […] para el desarrollo del Plan Nacional de Transición a la TDT) obsahují výčet činností, které mají být financovány státními a regionálními orgány s cílem zajistit takové pokrytí digitálním televizním vysíláním, jaké bude odpovídat dosavadnímu pokrytí analogovým vysíláním. Odkazují jednak na již existující vysílací střediska, jejichž rekonstrukci zajišťují vysílací subjekty (střediska DTT zřizovaná v oblasti I), jednak na „rozšíření pokrytí" – tedy na nová střediska, jejichž zřízení je nezbytné k tomu, aby byl zaručen stejný průnik digitálního televizního vysílání. Vzhledem k tomu, že existence vysílacích středisek je nutná pouze pro technologii DTT, zdá se jednoznačné, že plánovaná opatření se týkají pouze této technologie. Dodatky k těmto rámcovým smlouvám, které byly podepsány v období od října do prosince 2009, odkazují na financování pro účely rozšíření pokrytí. Definují, jak má být chápán výraz „opatření k rozšíření pokrytí", přičemž výslovně odkazují pouze na technologii pozemního vysílání.

([45]) Ministerstvo zdůrazňovalo na schůzích s autonomními oblastmi, že cílem je zaručit v oblasti II přechod k DTT. Potvrzuje to i prezentace, kterou ministerstvo podepsalo a která je dostupná na internetu: http://www.fenitel.es/asamblea08/PONENCIAS/4SETSI.pdf. Stvrzují to také prohlášení, jimiž autonomní oblasti reagovaly na žádost Komise o poskytnutí informací. Autonomní oblasti odkazují ve svých odpovědích výslovně na celostátní plán přechodu, který byl přijat královským nařízením 944/2005, a na plán Avanza. Viz např. odpověď, kterou poskytla Extremadura: „Podle ustanovení (…) královského nařízení 944/2005 (…), kterým se přijímá celostátní technický plán digitálního televizního vysílání, jenž se týká místní iniciativy na rozšíření pokrytí DTT….".

5.2.1.1. *Státní zdroje a přičitatelnost státu*

(105) Dotčené opatření se opírá o výše popsaný systém právních aktů přijatých na úrovni státu i na regionální a místní úrovni a o smlouvy uzavřené mezi ministerstvem a orgány autonomní oblasti Kastilie-La Mancha. Autonomní oblast Kastilie-La Mancha nezpochybnila závěr plynoucí z rozhodnutí o zahájení řízení, podle něhož bylo dané opatření financováno z rozpočtových zdrojů. Španělské orgány nicméně zdůraznily, že finanční prostředky pocházely jak ze státního rozpočtu, tak i z rozpočtů autonomních oblastí a obcí. Vyjádřily rovněž názor, že dotčené opatření představovalo ve skutečnosti pouhý převod finančních prostředků mezi různými správními orgány. Autonomní oblast Kastilie-La Mancha tím uznala, že finanční prostředky pocházejí zčásti ze státního rozpočtu. Dané opatření navíc nepředstavovalo pouhý převod finančních prostředků mezi správními orgány, neboť tyto finanční prostředky byly v konečném důsledku využity pro účely rozvoje sítě DTT, a sice subjekty vykonávajícími hospodářskou činnost (jak je vysvětleno v oddíle 5.2.1.2).

(106) Na základě výše uvedených okolností tedy bylo prokázáno, že dotčené opatření bylo financováno přímo z rozpočtu státu a z rozpočtů některých obcí a dané autonomní oblasti. Trvající podpora nebyla financována ze státního rozpočtu, nýbrž z rozpočtu dané autonomní oblasti.

(107) Vzhledem k tomu, že toto opatření je financováno státem, a to jak na celostátní, tak na regionální a místní úrovni, je přičitatelné státu a představuje tudíž využití státních zdrojů.

5.2.1.2. *Hospodářské zvýhodnění subjektů vykonávajících hospodářskou činnost*

(108) Společnost Abertis, která je kótována na španělské burze, je mezinárodní společnost zabývající správou dálničního mýtného a pozemní a satelitní telekomunikační infrastruktury. Působí ve dvanácti zemích Evropy a Ameriky, a přibližně dvě třetiny příjmů této skupiny jsou generovány mimo Španělsko. Společnost Abertis Telecom vlastní a provozuje telekomunikační infrastruktury ve Španělsku. Vlastní rovněž nejvýznamnější síť středisek pro vysílání a přenos rozhlasového a televizního signálu ve Španělsku. Společnost TelecomCLM, S.A. je regionální provozovatel telekomunikačních sítí, který poskytuje služby v oblasti Kastilie-La Mancha. Mezi její služby patří přenos, poskytování a šíření rozhlasového a televizního signálu, přechovávání zařízení a anténních systémů, sdílené využívání infrastruktury a komplexní údržba infrastruktury. Tato společnost poskytuje služby místním provozovatelům, provozovatelům na úrovni autonomních oblastí a celostátním provozovatelům. […].

(109) V rámci dotčeného opatření byly státní zdroje převedeny určitým podnikům. Přestože Smlouva pojem podniku nedefinuje, odkazuje na veškeré fyzické nebo právnické osoby bez ohledu na jejich status a financování, které vykonávají hospodářskou činnost. V praxi Komise, kterou potvrdil i *Soudní dvůr*, je provozování sítí televizního vysílání považováno za hospodářskou činnost ([46]), jak je tomu i v jiných případech, kdy jsou infrastruktury spravovány regionálními orgány ([47]). V případě, jímž se zabýváme, jsou veřejné podniky zapsány do rejstříku CMT jakožto provozovatelé sítí. To znamená, že poskytují určité služby, které podle ustálené praxe představují hospodářskou činnost. Trh existuje, pokud – jak je tomu i v tomto případě – mají ostatní provozovatelé zájem poskytovat dotčenou službu nebo toho jsou schopni. Například Astra se před dokončením rozšíření pokrytí v oblasti II účastnila několika schůzek s autonomními oblastmi, během nichž jim představila svou nabídku. V březnu 2008 se Astra také zúčastnila technologicky neutrálního výběrového řízení, které bylo vyhlášeno v Kantábrii pro účely zajištění digitálního televizního vysílání v oblastech II a III, a vyhrála v něm. Skutečnost, že veřejné podniky a obce nezískávají za poskytnuté služby žádnou odměnu, nebrání tomu, aby byly dotčené činnosti považovány za hospodářskou činnost ([48]).

(110) Komise nesouhlasí s argumentem, který vzneslo Španělsko a podle něhož má být provozování sítě pozemního vysílání autonomními oblastmi, veřejnými podniky a obcemi považováno za výkon úřední pravomoci, která jim náleží jakožto veřejným orgánům, a proto se na něj nevztahuje působnost článku 107 Smlouvy. Bylo uznáno, že

([46]) Rozhodnutí Komise: N 622/2003 Digitalisierungsfonds Austria, C25/2004 DVB-T Berlin Brandenburg (bod odůvodnění 62), C34/2006 DVB-T North-Rhine Westphalia (bod odůvodnění 83), C52/2005 Mediaset (bod odůvodnění 96).

([47]) Věc T-196/04, Ryanair Ltd. v. Evropská komise, Sb. rozh. 2007, s. II-2379, bod odůvodnění 88.

([48]) Viz spojené věci T-443/08 a T-455/08: Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt (T-443/08) a Mitteldeutsche Flughafen AG a Flughafen Leipzig-Halle GmbH (T-455/08) v. Evropská komise, Sb. rozh. 2011, s. II-1311, bod odůvodnění 115, v nichž Soudní dvůr prohlásil toto: *„Skutečnost, že určitou činnost nezajišťují soukromé subjekty nebo že tato činnost není rentabilní, […] není kritériem relevantním při kvalifikaci činnosti jako hospodářské činnosti (…).“*

činnosti, které souvisí s výkonem státní moci a které vykonává přímo stát nebo orgány, které působí v rámci působnosti své veřejné moci, nelze pro účely pravidel v oblasti hospodářské soutěže považovat za hospodářské činnosti ([49]). Lze mít za to, že do této výjimky spadají například činnosti, které jsou součástí základních funkcí státu nebo s těmito funkcemi souvisejí vzhledem ke své povaze, ke svému účelu a k právním předpisům, jimž podléhají. Judikatura Soudního dvora poskytla několik příkladů činností spadajících do této kategorie, přičemž určila rozdíl mezi státními činnostmi v pravém slova smyslu a obchodními činnostmi, jež může vykonávat státní subjekt. Součástí tohoto výčtu jsou i činnosti související s armádou nebo s policií, se zachováním a zlepšováním bezpečnosti letového provozu, s kontrolou letového provozu ([50]), s dohledem nad znečišťováním jakožto úkolem veřejného zájmu, který je součástí základních funkcí státu v oblasti ochrany životního prostředí v přímořských oblastech ([51]), s činnostmi normalizace a se souvisejícími činnostmi výzkumu a vývoje ([52]).

(111) V této souvislosti se Komise domnívá, že v projednávané věci není provozování sítě pozemního televizního vysílání součástí závazků nebo poslání státu, ani typickou činností, kterou by mohl vykonávat jedině stát. Dotčené služby nejsou službami, které obvykle přísluší orgánům veřejné moci, a jako takové mají hospodářskou povahu, což dokládá i skutečnost, že na trhu v oblasti I působí několik podniků. Zadruhé, o poskytování těchto služeb v oblasti II měl zájem i soukromý podnik, který nezávisí na žádném veřejném orgánu, konkrétně Astra (což dokládá i skutečnost, že se tento podnik jakožto uchazeč zapojil do výběrového řízení konaného v roce 2008 pro oblast Kantábrie). Stížnost společnosti Astra se týká také regionu Kastilie-La Mancha, v němž má zájem o poskytování digitálních vysílacích služeb jako provozovatel platformy. Zatřetí, zavedení sítě v oblasti II se týká pouze přenosu soukromých celostátních a regionálních kanálů ([53]). Z uvedeného vyplývá, že provozování sítě pozemního vysílání autonomními oblastmi, veřejnými podniky a obcemi není součástí výkonu poslání, které jim náleží jakožto orgánům veřejné moci.

(112) Komise nesouhlasí s JCCM v tom, že by toto opatření bylo v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství. Tento test analyzuje, zda by soukromý investor v okamžiku, kdy bylo přijato rozhodnutí provést veřejnou investici, investoval do projektu stejným způsobem a za stejných podmínek jako investor veřejný. V tomto případě představuje veřejnou investici financování digitalizace sítí pozemního televizního vysílání společností Telecom CLM a Abertis ze strany JCCM. V případech, kdy je zařízení i nadále vlastnictvím veřejných orgánů (obcí), provozují ho původní společnosti. Smlouva s provozovateli nestanoví proplacení finančních prostředků ani odměnu za využívání zařízení ve vlastnictví veřejných orgánů. To přímo odporuje koncepci soukromého investora, která by vyžadovala nejen takové proplacení nebo odměnu, ale navíc i návratnost této investice jako takové. Nebylo záměrem, aby financování sítě TDT z veřejných zdrojů představovalo samo o sobě ziskovou investici. V důsledku toho nesplňuje investice JCCM do digitalizace pozemní sítě v oblasti II podmínky zásady investora v tržním hospodářství.

(113) Pokud provozovatel obdrží prostředky z veřejných zdrojů na digitalizaci svého vlastního zařízení nebo na vybudování nových vysílacích středisek, dochází tudíž k hospodářskému zvýhodnění. Zadruhé, v případě, že veřejný orgán vybere přímo (tj. bez veřejného výběrového řízení) provozovatele za účelem dodávek zařízení DTT a poskytování služeb v oblasti provozování a údržby, nedodržuje tržní podmínky. To rovněž přináší hospodářské zvýhodnění provozovatele.

Přímí příjemci podpory

(114) Jak je uvedeno v 36. a 37. bodě odůvodnění, JCCM neuspořádala regionální výběrová řízení na zlepšení analogových sítí ani na rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním. Namísto toho byly tyto prostředky přiděleny přímo obcím nebo stávajícím provozovatelům pozemních sítí. Obce si bez veřejného výběrového řízení zvolily provozovatele, kteří budou tento úkol plnit. V důsledku této skutečnosti nebyli o tomto opatření řádně

([49]) Sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 4.
([50]) Věci C-364/92, SAT v. Eurocontrol, Recueil 1994, s. I-43, body 19 až 30; a C-113/07 P, Selex, Sb. rozh. 2009, s. I-2207.
([51]) Věc C-343/95, Calì & Figli, Recueil 1997, s. I-1547, bod odůvodnění 22.
([52]) Věc T-155/04 Selex, Sb. rozh. 2006, s. II-4797, body odůvodnění 73 až 82, potvrzená rozsudkem ve věci C-113/07, Selex, Sb. rozh. 2009, s. I-2307.
([53]) Jak je uvedeno v oddíle 2.1.3, veřejné vysílací subjekty mají závazek zajistit pokrytí v rozsahu 98 %, přičemž pokrytí v oblasti II měly zajistit z vlastních prostředků. Veřejné celostátní televizní kanály RTVE a veřejné regionální kanály se navíc vysílají prostřednictvím jiné sítě. Zatímco soukromé kanály využívají signál Jednotné kmitočtové sítě (Red de Frecuencia Única, podle anglické zkratky SFN), veřejné kanály využívají Španělskou globální síť (RGE). Vzhledem k těmto odlišnostem se vzájemně liší i vybavení pozemních zařízení, které je pro každou z těchto sítí potřeba.

informováni ostatní provozovatelé platforem, ať již pozemních nebo jiného typu, kteří proto nemohli podat technickou nabídku na modernizaci infrastruktur ani na rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním v oblasti II dané autonomní oblasti ([54]).

(115) Společnosti Abertis a TelecomCLM byly příjemci finančních prostředků určených na zlepšení a rozšíření jejich sítí, případně je obce najaly, aby provedly tyto práce v rámci infrastruktury těchto obcí ([55]). V obou případech byli oba tito provozovatelé vybráni bez veřejného výběrového řízení. Obce jsou ve většině případů vlastníky zařízení DTT připojeného k opakovačům provozovatelů, kteří obcím za využívání tohoto zařízení neplatí.

(116) Společnost TelecomCLM přímo podepsala 133 smluv s JCCM na digitalizaci svých vlastních vysílacích středisek. To bylo považováno za nezbytné pro rozšíření DTT ve venkovských oblastech s nízkou hustotou obyvatelstva, v nichž žádný provozovatel neprojevil zájem investovat. Celkový přehled nákladů vynaložených společností TelecomCLM při získávání finančních prostředků, které převedla JCCM, dokazuje, že společnost TelecomCLM tyto prostředky použila výhradně na pořízení a instalaci zařízení DTT a na následnou údržbu tohoto zařízení po dobu prvních dvou let.

(117) Společnosti Abertis a TelecomCLM tak díky dotacím z veřejných zdrojů zdokonalily část svých stávajících vysílacích středisek a jsou v současné době schopny provozovat síť DTT v oblasti II. Mohou rovněž novou infrastrukturu využívat pro účely poskytování jiných služeb, mezi něž patří např. WiMax (standard pro bezdrátovou širokopásmovou distribuci dat, který může poskytnout pevné i mobilní širokopásmové připojení). Společnost TelecomCLM využila svá střediska […] a různá digitalizovaná střediska ve vlastnictví obcí k instalaci zařízení WiMax ve vlastnictví JCCM […] […] ([56]). Díky těmto úsporám z rozsahu mají provozovatelé sítě DTT možnost získat příjmy z infrastruktur, které jsou financovány z veřejných zdrojů. […].

(118) Vyčíslitelnou výhodou, která byla poskytnuta přímým příjemcům, jimiž jsou společnosti TelecomCLM a Abertis, je celkový obnos finančních prostředků, který získaly pro účely rozšíření pokrytí (včetně peněžních prostředků získaných za účelem zlepšení nebo vybudování nových vysílacích středisek).

(119) Když jako provozovatelé sítí vystupovaly samotné obce, získaly prostředky z veřejných zdrojů na digitalizaci vysílacích středisek nacházejících se v jejich oblasti a výstavbu nových. Španělsko tvrdí, že se jednalo pouze o převod finančních prostředků mezi orgány na různých stupních správy a že rozšířením sítě, která je ve vlastnictví obcí, plnily obce pouze své správní závazky vůči svým občanům. Když však obce vystupují jako provozovatelé sítí, vykonávají hospodářskou činnost. Řada jich je zapsána v rejstříku provozovatelů sítí CMT. Protože však obce zakoupily digitální zařízení od společností Abertis nebo TelecomCLM a instalaci, provoz a údržbu zařízení externě zadaly těmto dvěma společnostem bez veřejného výběrového řízení, jsou i v tomto případě přímými příjemci podpory.

(120) Uvedené financování zahrnuje rovněž provozování a údržbu sítě. Tyto úkoly uskutečnily společnosti TelecomCLM a Abertis. Má se za to, že tato skutečnost představuje trvající podporu, jejímiž příjemci jsou hospodářské subjekty, které byly pověřeny provozováním a údržbou sítě. A konečně, obecněji vzato, jsou společnosti Abertis a TelecomCLM zvýhodněny také tím, že žádnému jinému provozovateli platformy nebylo povoleno, aby vstoupil na trh v oblasti přenosu televizního signálu pro otevřené kanály ve Španělsku ([57]).

([54]) Vzhledem k tomu, že místní provozovatel, jako společnost Radiodifusión, vysílal signál celostátních subjektů televizního vysílání, mohl požádat o regionální dotace. Nepočítalo se však s výběrovým řízením, které by vyzvalo potenciální zájemce z řad provozovatelů k předložení nabídek. Bylo naopak záležitostí regionálních orgánů, aby převzaly iniciativu, zmapovaly vysílací střediska přenášející signál celostátních subjektů televizního vysílání a nabídly jim podporu při digitalizaci. V tomto ohledu společnost Radiodifusión uvedla, že i když přenášela televizní signál, veřejná správa ji nikdy neoslovila za účelem projednání případného financování digitalizace její sítě.

([55]) Na základě smluv o převodu zařízení DTT bylo v některých případech zařízení získané společností Telecom CLM (za finanční prostředky JCCM) po dvou letech provozu navráceno zpět JCCM.

([56]) […]

([57]) Jak je stanoveno v 24. bodě odůvodnění, Abertis ovládá trh v oblasti vysílání signálu pro otevřené kanály na platformě pozemního vysílání v oblasti I a prostřednictvím své dceřiné společnosti Hispasat také v oblasti III. Po rozšíření dosahu pozemního digitálního televizního vysílání na oblast II kontroluje společnost Abertis přenos televizních signálů pro otevřené kanály na celostátní úrovni. Vstup podniku Astra do oblasti II by mohl v budoucnu povzbudit také hospodářskou soutěž mezi platformami v oblastech I a III. Existují mnohé studie, jež v obdobném smyslu prokazují, že zavedení platformy satelitního vysílání na trhu v oblasti televizního vysílání ve Spojených státech amerických přineslo výhody v podobě poklesu cen a zvýšení kvality poskytovaných služeb.Před zavedením satelitního vysílání měli v některých zeměpisných oblastech monopol poskytovatelé kabelového vysílání. Srov. např.: Chenghuan Sean Chu, *The effect of satellite entry on cable television prices and product quality*, RAND Journal of Economics, sv. 41, č. 4, zima 2010, s. 730–764.

Nepřímí příjemci podpory

(121) *Dodavatelé telekomunikačních zařízení.* Společnosti Telecom CLM a Abertis dodávají zařízení a interní telekomunikační zařízení. Vzhledem k tomu, že obce zakoupily zařízení bez veřejného výběrového řízení od dvou stávajících provozovatelů pozemních sítí v oblasti Kastilie-La Mancha, byly společnosti TelecomCLM a Abertis touto podporou přímo zvýhodněny (viz 119. bod odůvodnění). Když oba tito provozovatelé odkoupili toto zařízení od dodavatelů telekomunikačních zařízení, bylo toto zařízení zakoupeno na volném trhu. Proto v důsledku této skutečnosti nejsou na rozdíl od společností TelecomCLM y Abertis (přímí příjemci) dodavatelé telekomunikačních zařízení považováni za příjemce, neboť nezískali žádnou selektivní výhodu. Obdobně jako tomu bylo v případě digitálních dekodérů v Itálii ([58]), nebylo možné od sebe odlišit jednotlivé kategorie výrobců různých typů digitální infrastruktury, neboť výrobci musí být schopni vyrobit jakýkoliv druh zařízení. Podniky, které tato telekomunikační zařízení dodávají provozovatelům sítě, se neliší od skupiny podniků, která by se daného výběrového řízení rovněž zúčastnila, pokud by byl jeho režim ve vztahu k provozovatelům platforem z technologického hlediska neutrální ([59]). Ve Španělsku je obvyklé, že podniky, které vyrábějí, instalují a dodávají telekomunikační zařízení nezbytná pro rozšíření pokrytí DTT, nabízejí i jiný druh služeb. Tito výrobci zařízení, byť mohou působit současně jako provozovatelé telekomunikací, mohou nabízet rovněž pozemní služby, satelitní služby nebo kombinaci obou těchto služeb ([60]).

(122) Dotčené opatření není ani svým účelem, ani svou obecnou strukturou zaměřeno tak, aby zvýhodňovalo výrobce. Jakákoli veřejná iniciativa, jejímž cílem je podpora digitalizace (dokonce i v případě, že z hlediska technologií dosahovala nejvyšší možné míry neutrality), by zvýhodňovala výrobce digitálních zařízení. Pokud tedy určité opatření přinese výrobcům těchto zařízení prospěch v podobě zvýšení prodeje, lze tuto skutečnost považovat za přirozený vedlejší účinek. Je obecným pravidlem, že každá státní podpora působí „shora dolů", tedy nejen na příjemce státní podpory, ale i na jejich dodavatele, což však nemusí nutně znamenat, že jim přináší selektivní výhodu. Podpora nebyla určena dodavatelům telekomunikačních zařízení, takže tito dodavatelé nebyli zvýhodněni nepřímým účinkem, jímž se zde zabýváme.

(123) *Subjekty televizního vysílání.* Španělsko dostatečně prokázalo, že subjekty pozemního vysílání nebyly rozšířením pokrytí nijak zvýhodněny. Na rozdíl od oblasti I odmítly subjekty televizního vysílání platit za digitalizaci prováděnou v oblasti II, neboť pro ně nebyla zdrojem žádných dalších příjmů. Týká se totiž jen zanedbatelného počtu obyvatel, kteří navíc zřejmě nejsou cílovou skupinou, na niž se zaměřuje obchodní strategie inzerentů, a rozšíření pokrytí na oblast II tudíž subjektům televizního vysílání nepřineslo příležitost k výraznému zvýšení cen za reklamu. Subjekty pozemního vysílání tedy nejsou nepřímými příjemci zkoumaného opatření.

5.2.1.3. *Selektivní charakter*

(124) Zvýhodnění, jež poskytuje dané opatření provozovatelům sítí a subjektům televizního vysílání, je selektivní, neboť se týká pouze podniků, které působí na trhu v oblasti platformy pozemního vysílání. Výběr provozovatelů sítí pověřených jejich rozšířením ostatně nebyl proveden na základě výběrového řízení, ale na základě zvláštního řízení stanoveného v nařízení 347/2008, které spočívalo v tom, že provozovatele sítí vyberou příslušné orgány. Proto se bez ohledu na to, zda právní rámec vytvořený na centrální úrovni vyloučil z rámce podpory jiné technologie pozemního vysílání, jeho uplatnění autonomní oblastí Kastilie-La Mancha se týkalo pouze konkrétních provozovatelů sítí.

5.2.1.4. *Narušení hospodářské soutěže*

Provozovatelé sítí

(125) Přímým poskytnutím finančních prostředků provozovatelům pozemní sítě Telecom CLM a Abertis španělské orgány znevýhodnily všechny ostatní provozovatele pozemní sítě, kteří by mohli tyto služby poskytovat. Ve veřejném výběrovém řízení by bylo možné určit, zda i další stávající provozovatelé, jako například společnost Radiodifusión, splňují podmínky pro poskytování vysílacích služeb regionálním a celostátním subjektům televizního vysílání v oblasti II v Kastilii-La Mancha. Vzhledem k tomu, že tito provozovatelé nebyli o tomto opatření informováni ani nebyli vyzváni k předložení své nabídky, nemohli své nabídky obhájit před JCCM. V důsledku této skutečnosti měl přímý výběr příjemců za důsledek vyloučení všech ostatních potenciálních konkurentů v oblasti pozemního vysílání.

([58]) C-52/05 – Digitální dekodéry Itálie, Úř. věst. C 118, 19.5.2006, s. 10. a Úř. věst. L 147, 8.6.2007, s. 1.

([59]) Několik příkladů podniků, které vyhrály ve výběrových řízeních: výrobce digitálních přenosových zařízení Tredess, který je součástí skupiny Televes, jež vyrábí rovněž digitální televizní přijímače využívající technologii satelitního vysílání, antény, parabolické antény (srov.: http://www.tredess.com a http://www.televes.es). Obdobně: *Mier* (http://www.mier.es), *Elecnor* (http://www.elecnor.es/es.negocios.infraestructuras/telecomunicaciones) *Itelsis, BTESA, Axion, Retegal, Itelazpi, Telecom CLM.*

([60]) Ve výběrových řízeních pro oblast II týkajících se rozšíření pokrytí jsou zpravidla požadována řešení „na klíč", která zahrnují výrobu, instalaci a dodávku různých prvků daného zařízení (parabola, anténa, vysílač, satelitní přijímač). Ve většině případů nabízená řešení zahrnovala satelitní přijímač pro příjem digitálního signálu, který již prostřednictvím satelitu přenáší vysílací subjekty.

(126) Když obce modernizovaly svou vlastní síť, v některých případech kontaktovaly přímo společnost TelecomCLM nebo Abertis. V takových případech byli ostatní provozovatelé telekomunikačních sítí vyloučeni z možnosti předkládat nabídky. Jak je uvedeno v 39. a 40. bodě odůvodnění, ostatní obce uveřejnily stručné oznámení na své úřední desce. Tato oznámení informovala o tom, že bude proveden výběr provozovatele telekomunikačních sítí za účelem digitalizace vysílacího střediska dané obce v souladu s nařízením 347/2008. Provozovatel byl povinen předložit technickou zprávu. Provozovatelé, kteří měli zájem, mohli získat technické specifikace na obecním úřadě. Zveřejnění na úřední desce však nedodržuje zásadu technologické neutrality vzhledem k tomu, že tato oznámení se týkala pouze zlepšení stávajících pozemních vysílacích středisek. Na druhou stranu, i když tato oznámení umožňují, aby nabídku předložil kterýkoli provozovatel telekomunikačních sítí, který je zapsán do rejstříku provozovatelů CMT, nelze je považovat za rovnocenné veřejnému výběrovému řízení. Zveřejnění na úřední desce nemá stejnou viditelnost jako výběrové řízení zveřejněné v úředním věstníku. Navíc byly společnosti TelecomCLM a Abertis na rozdíl od jiných společností o tomto procesu ve většině případů výslovně informovány předem a mohly tedy předložit svou nabídku ([61]). A konečně ve všech obcích, v nichž byla zveřejněna tato oznámení, byla vybrána buď společnost TelecomCLM, nebo společnost Abertis.

(127) Španělsko a Abertis tvrdí, že DTT a satelitní technologie představují dva různé trhy. DTT je základní platformou pro pozemní televizní vysílání na otevřených kanálech, přičemž počet provozovatelů, kteří působí na vnitrostátním trhu, závisí na počtu licencí udělených španělskou vládou. Otevřené kanály pozemního televizního vysílání jsou financovány z reklamy. Co se týče satelitního vysílání, přístup ke značnému množství kanálů poskytuje jediná platforma placeného televizního vysílání ve Španělsku, jejíž síť provozuje Astra. Tyto kanály jsou placeny z předplatného, zpravidla celého balíčku kanálů najednou. Španělské orgány také zdůraznily, že ve Španělsku nesou subjekty televizního vysílání v případě distribuce prostřednictvím satelitního vysílání mnohem vyšší náklady než v případě pozemního vysílání, takže subjekty, které vysílají otevřené kanály včetně regionálních a místních kanálů, nemívají o přechod na tuto platformu zájem.

(128) Z mnoha důvodů, které jsou uvedeny v rozhodnutí, je namístě učinit závěr, že platformy pozemního a satelitního vysílání působí na témže trhu.

(129) Zaprvé, v roce 2008 se Astra zúčastnila výběrového řízení týkajícího se rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním v Kantábrii a v tomto výběrovém řízení zvítězila. V roce 2008 se zúčastnila několika schůzek s autonomními oblastmi, na nichž představila svou nabídku vysílat na kanálech digitální televize kanály, které byly dosud vysílány prostřednictvím platformy pozemního vysílání. Přestože orgány později smlouvu s Kantábrií vypověděly, zájem provozovatele satelitu o poskytování služeb ve vzájemné soutěži s platformou pozemního vysílání je důkazem toho, že je možné, aby i provozovatelé satelitu obdobné služby poskytovali.

(130) Zadruhé, některé z veřejných a soukromých kanálů, které jsou poskytovány prostřednictvím platformy pozemního vysílání, se vysílají rovněž prostřednictvím platforem satelitního vysílání, včetně samotného podniku Astra ([62]). Zatřetí, některé z regionálních kanálů mohou nebo donedávna mohly být naladěny prostřednictvím satelitní platformy, což je v rozporu s tvrzením, že regionální vysílací subjekty nemají zájem o využití satelitní technologie.

(131) Začtvrté, některé subjekty televizního vysílání daly přednost pozemnímu přenosu, neboť získaly práva k přenosu obsahů výlučně prostřednictvím platformy pozemního vysílání. To však neznamená, že pozemní a satelitní přenos se zajišťují v rámci dvou různých trhů. Obdobně jako tyto subjekty získaly práva pro pozemní platformu, mohly by v případě nutnosti postupovat stejně, i pokud jde o satelitní platformu. Navíc platí, že pokud je prostřednictvím výběrového řízení vybrána satelitní platforma, mohla by být subjektům televizního vysílání uložena „povinnost přenosu“. Tato „povinnost přenosu“ byla uložena subjektům televizního vysílání pro oblast III ve chvíli, kdy došlo k výběru platformy satelitního vysílání.

(132) A konečně, podle údajů z května 2010 ([63]), se pokrytí DTT ve Španělsku týkalo 98,85 % obyvatel, zatímco pouhých 93,5 % domácností sleduje televizní programy prostřednictvím pozemní platformy. Znamená to, že 5 % domácností má přístup k DTT, avšak nevyužívá jej, neboť většina z nich má předplacené placené televizní programy poskytované prostřednictvím satelitu.

(133) Vzhledem k tomu, že mezi platformami satelitního a pozemního vysílání existuje hospodářská soutěž, je namístě učinit závěr, že opatření zaměřené na rozvoj, provozování a údržbu DTT v oblasti II narušuje hospodářskou soutěž mezi oběma platformami.

([61]) Orgány CLM nebyly schopny předložit žádný příklad nabídky předložené jiným provozovatelem telekomunikačních sítí. Někteří zřizovatelé telekomunikačních sítí své nabídky předložili, ale byli vyloučeni, protože nebyli registrováni jako provozovatelé telekomunikačních sítí.

([62]) Například Antena 3, Cuatro, Telecinco, La Sexta, La Siete, Teledeporte, TVE, La2, Canal 24 horas.

([63]) Analýza trhu v oblasti televizního vysílání, kterou Španělsko předložilo při oznámení opatření: Náhrada škod způsobených uvolněním digitální dividendy ve Španělsku, SA.32619 (2011/N).

(134) Nakonec je třeba poukázat na skutečnost, že v důsledku tohoto opatření došlo ke znevýhodnění jiných platforem, zejména internetového televizního vysílání. Přestože širokopásmové připojení není ještě v celé oblasti II zajištěno, je velmi pravděpodobné, že se jeho pokrytí v budoucnosti značně rozšíří. Je možné, že pokrytí oblasti II by bylo možné účinněji dosáhnout kombinací technologií. V tomto případě tyto jiné platformy mohly k tomuto cíli přispět a mohla se na ně vztahovat opatření podpory.

5.2.1.5. *Ovlivnění obchodu*

(135) Dané opatření ovlivňuje obchod v rámci EU. Z judikatury evropských soudů vyplývá, že „finanční podpora poskytnutá státem nebo ze státních zdrojů ovlivní obchod v rámci Společenství, pokud posílí postavení jednoho podniku vůči jiným podnikům soutěžícím na vnitřním trhu Společenství“ ([64]).

(136) Provozovatelé sítí působí v odvětví, v němž dochází k obchodním výměnám mezi členskými státy. Společnost Abertis je stejně jako jeden ze stěžovatelů, společnost Astra, součástí mezinárodní skupiny podniků. Společnost Astra, která sídlí v jiném členském státě (Lucembursko), by se ucházela o poskytování digitální sítě v autonomní oblasti Kastilie-La Mancha, pokud by bylo uspořádáno technologicky neutrální výběrové řízení. Toto opatření tedy ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

5.2.2. **Závěry týkající se existence podpory**

(137) Komise se s ohledem na výše uvedené argumenty domnívá, že dané opatření odpovídá kritériím stanoveným v čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Za těchto okolností musí být toto opatření považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

5.3. POSOUZENÍ SLUČITELNOSTI

(138) Komise je aktivním zastáncem přechodu od analogového televizního vysílání na digitální. Výhody přechodu na digitální vysílání jsou popsány v akčním plánu eEurope 2005 a ve dvou sděleních týkajících se přechodu na digitální technologii ([65]). Komise rovněž uznává, že přechod na digitální technologii by mohl trvat déle, pokud by byl ponechán pouze na působení tržních sil.

(139) Členské státy mají možnost využít podpor k tomu, aby napravily určité specifické selhání trhu nebo aby zajistily sociální či regionální soudržnost ([66]). V takových případech je však nutné pokaždé prokázat, že navrhované podpory jsou přiměřeným nástrojem k řešení daného problému, že jsou omezeny na nezbytné minimum a že nenarušují hospodářskou soutěž. V obdobném smyslu se ve sdělení ([67]) o přechodu stanoví, že ve specifické oblasti digitalizace je veřejný zásah oprávněný, pokud jsou splněny dvě podmínky: existence veřejných zájmů a existence selhání trhu, jinými slovy, že tržní síly nejsou samy o sobě s to zajistit obecný blahobyt. Kromě toho se upřesňuje, že veřejný zásah se musí v každém případě opírat o spolehlivou analýzu trhu.

(140) Ve sdělení o přechodu je přechod na digitální televizní vysílání označen za velkou výzvu pro odvětví, jejíž zvládnutí musí probíhat na základě tržního mechanismu. V zásadě by se hospodářské soutěže měla účastnit každá síť vlastními prostředky. Aby byla zajištěna tato zásada, musí být každý zásah státu technologicky neutrální. Za jediné výjimky z tohoto pravidla mohou být považovány zásahy, jejichž cílem je náprava konkrétního selhání trhu nebo odstranění nesouladu, za předpokladu, že tyto zásahy představují nezbytný, vhodný a přiměřený prostředek k nápravě těchto problémů.

(141) Pokud by měl být přechod proveden pouze působením trhu, hrozilo by, že z důvodu sociálního znevýhodnění by nemohly všechny vrstvy obyvatelstva využívat výhod, které přináší digitální televizní vysílání. Může se tedy stát, že v souvislosti s tímto problémem týkajícím se sociální soudržnosti budou mít členské státy v úmyslu přesvědčit se o tom, zda mají všichni občané po ukončení analogového televizního vysílání přístup k vysílání digitálnímu. Vzhledem k tomu, že přechod na digitální technologii zvyšuje náklady spotřebitelů a vyžaduje změnu jejich zvyklostí, je možné, že si budou členské státy přát pomoci zvláště znevýhodněným skupinám společnosti, například starším osobám, domácnostem s nízkými příjmy nebo osobám žijícím v okrajových regionech.

([64]) T-55/99 Confederación Española de Transporte de Mercancías (CETM) v. Komise Evropských společenství, Recueil 2000, s. II-3207.
([65]) KOM/2002/263 v konečném znění, „eEurope 2005: Informační společnost pro všechny“; KOM(2003) 541 v konečném znění, „Sdělení Komise o přechodu z analogového na digitální vysílání (digitální přechod a ukončení analogového vysílání)“ a KOM(2005) 204 v konečném znění, „Sdělení Komise o urychlování přechodu z analogového na digitální rozhlasové a televizní vysílání“.
([66]) Viz dokument „Cílenější státní podpory a jejich nižší počet: plán pro reformu státní podpory v letech 2005–2009“, KOM(2005) 107 v konečném znění.
([67]) Viz poznámka pod čarou 68, KOM(2003) 541 v konečném znění.

(142) Pravidla pro udělování státní podpory v tomto odvětví Komise uplatnila v mnoha rozhodnutích o státních podporách, přijatých na základě sdělení týkajících se přechodu na digitální technologii ([68]). Členské státy mají několik možností, jak poskytnout finanční prostředky z veřejných zdrojů na přechod na digitální technologii a zaručit přitom, že bude ve všech zeměpisných oblastech nadále zajištěno odpovídající pokrytí televizním signálem. Jedním z úkolů je přitom financování rozvoje přenosové sítě v oblastech, v nichž by byl za jiných okolností příjem televizního signálu nedostatečný ([69]). Takovéto financování je však možné pouze pod podmínkou, že nezpůsobí zbytečné narušení hospodářské soutěže mezi technologiemi či podniky a že bude omezeno na nezbytné minimum.

5.3.1. **Právní základy pro posouzení slučitelnosti plánovaného opatření**

(143) Španělské orgány se odvolávají na čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy a čl. 106 odst. 2 Smlouvy, aby dané opatření odůvodnily v případě, že bude považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Komise následně posuzuje slučitelnost tohoto opatření s ohledem na tato ustanovení a na výše uvedené obecné úvahy.

5.3.2. **Ustanovení čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy**

(144) Aby mohla Komise určit, zda je podpora v souladu s čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy, musí zvážit její kladné a záporné dopady. V rámci tohoto zvážení zkoumá Komise následující otázky:

1) je opatření podpory jasně definováno a je zaměřeno na cíl společného zájmu?

2) je podpora vymezena takovým způsobem, aby umožnila dosažení cíle společného zájmu, tj. řeší podpora selhání trhu nebo jiný cíl? Zejména:

   a) je opatření podpory vhodným nástrojem, nebo existují i jiné, vhodnější nástroje?

   b) má podpora motivační účinek v tom smyslu, že mění chování podniků?

   c) je opatření podpory přiměřené, tj. bylo by možno dosáhnout stejných změn chování s použitím menší podpory?

3) jsou narušení hospodářské soutěže a účinek na obchod omezené, a tudíž celkově převažují příznivé účinky?

5.3.2.1. *Cíl společného zájmu*

(145) Cílem celostátního režimu podpor, který poskytuje JCCM autonomní oblasti Kastilie-La Mancha, je urychlit ve Španělsku proces přechodu na digitální technologii a zajistit obyvatelům některých vzdálených a venkovských oblastí trvalý příjem televizního signálu. Cílem opatření je tedy umožnit osobám, které v těchto oblastech žijí, sledovat televizní vysílání a uplatňovat jejich ústavní právo na přístup k informacím. Jak již bylo uvedeno v 138. bodě odůvodnění, význam digitálního vysílání a výhody, jež přináší, uznala Komise v akčním plánu eEurope 2005 ([70]) a ve dvou sděleních týkajících se přechodu z analogové na digitální technologii ([71]). Ve svém isdělení nazvaném „Evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost“ ([72]) Komise uvedla, že ukončení analogového pozemního vysílání plánované na rok 2012 zlepší přístup ke spektru v Evropě. Vzhledem k tomu, že digitální vysílání využívá spektrum vyšší účinnosti, kapacita spektra se může uvolnit pro další uživatele, například pro nová vysílací střediska a pro mobilní telefonní služby, což současně podpoří inovaci a růst odvětví televizního vysílání a elektronických komunikací.

([68]) Viz, kromě jiných rozhodnutí, N622/03 Digitalisierungsfonds – Rakousko (Úř. věst. C 228, 17.9.2005, s. 12); C-5/04 04 Einführung des digitalen terrestrischen Fernsehens (DVB-T) in Berlin-Brandenburg (Zavedení digitálního pozemního televizního vysílání (DVB-T) ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko) – Německo (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 14); C-4/04 Zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve Švédsku (Úř. věst. L 112, 30.4.2007, s. 77); C-2/05 Digitální dekodéry – Itálie (Úř. věst. L 147, 8.6.2007, s. 1); N270/06 Příspěvky na digitální dekodéry s API (Application Program Interface) – Itálie (Úř. věst. C 80, 13.4.2007, s. 3); N107/07 Příspěvky na IdTV – Itálie (Úř. věst. C 246, 20.10.2007, s. 2); C-4/06 Einführung des digitalen terrestrischen Fernsehens (DVB-T) in Nordrhein-Westfalen (Zavedení digitální pozemní televize (DVB-T) v Severním Porýní-Vestfálsku) (Úř. věst. L 236, 3.9.2008, s. 10); SA 28685 Příjem digitálního televizního vysílání v Kantábrii – Španělsko (Úř. věst. C 119, 24.4.2012, s. 1).

([69]) Viz bod 132 odůvodnění rozhodnutí Komise C-5/04 o státní podpoře, kterou poskytla Spolková republika Německo ve prospěch zavedení digitálního pozemního televizního vysílání (DVB-T) ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko – Německo (Einführung des digitalen terrestrischen Fernsehens (DVB-T) in Berlin-Brandenburg) (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 14).

([70]) KOM(2002)263 v konečném znění, „eEurope 2005: Informační společnost pro všechny“.

([71]) KOM(2003)541 v konečném znění, „Sdělení Komise o přechodu z analogového na digitální vysílání (digitální přechod a ukončení analogového vysílání)“ a KOM(2005)204 v konečném znění, „Sdělení Komise o urychlování přechodu z analogového na digitální rozhlasové a televizní vysílání“.

([72]) KOM(2005) 229 v konečném znění, 1.6.2005.

(146) Závěrem tedy je, že se opatření podle názoru Komise zaměřuje na splnění jednoznačného cíle společného zájmu.

5.3.2.2. *Správné pojetí podpory*

Selhání trhu

(147) Jak uvedly španělské orgány, existuje obecná shoda na tom, že může nastat situace, kdy by některé vrstvy obyvatel nemohly využívat výhod, které přináší digitální televizní vysílání (problém sociální a regionální soudržnosti). K selhání trhu může dojít v případě, že hospodářské subjekty, které na trhu působí, nevezmou dostatečně v potaz kladné dopady přechodu na digitální technologii v celé společnosti, neboť nebudou mít pro tento účel hospodářské pobídky (pozitivní externality). S ohledem na sociální soudržnost je navíc možné, že členské státy budou mít v úmyslu zaručit všem občanům přístup k digitálnímu televiznímu vysílání po ukončení analogového vysílání, a mohou proto uvažovat o přijetí opatření na to, aby ve všech zeměpisných oblastech i nadále zajistily odpovídající pokrytí televizním signálem.

(148) Jak je uvedeno již v rozhodnutí o zahájení řízení, Komise uznává, že došlo k selhání trhu, neboť subjekty televizního vysílání nehodlají nést dodatečné náklady na rozšíření pokrytí nad rámec svých zákonných povinností. Satelitní platformy ani domácnosti navíc neprovedly investice, které by zajistily, že všichni obyvatelé oblasti II budou moci přijímat digitální kanály prostřednictvím satelitu. Komise proto uznává, že pokud bude zajištění digitálního pokrytí záviset pouze na působení tržních sil, může nastat situace, že osobám s trvalým bydlištěm ve venkovských oblastech bude zcela upřena možnost přijímat signál na otevřených kanálech digitálního televizního vysílání, a veřejný zásah v podobě finanční podpory jednotlivců tudíž může být užitečný.

Technologická neutralita

(149) Pro případy přechodu na digitální technologii platí zásada technologické neutrality, stanovená v mnoha rozhodnutích Komise ([73]) a potvrzená Tribunálem i Soudním dvorem ([74]).

(150) Výběr technologie musí být obecně prováděn prostřednictvím technologicky neutrálního výběrového řízení, jak tomu bylo v jiných členských státech ([75]). Uspořádat výběrové řízení může být nákladné a může mít za následek zpoždění při realizaci projektu. V některých případech to nemusí být odůvodněné, pokud je možné předem určit, že požadované služby může zajistit pouze konkrétní technologie nebo konkrétní dodavatel. Proto může být přijatelné zvolit konkrétní technologii, pokud je tato možnost odůvodněna výsledky předběžné studie. Tato studie by musela zohlednit kritéria ceny a kvality. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí zvolit konkrétní technologii naruší hospodářskou soutěž s ostatními dodavateli, kteří by případně předložili svůj produkt a své cenové nabídky, musí být výsledky studie jednoznačné a spolehlivé.

(151) Komise již dříve uznala, že konkrétní technologické řešení je možno zvolit na základě studie ([76]). Důkazní břemeno však náleží členskému státu, který je povinen prokázat, že výsledky takovéto studie jsou dostatečně spolehlivé a že studie byla realizována s nejvyšší možnou mírou nezávislosti ([77]).

(152) Španělské orgány a společnost Abertis za tímto účelem poskytly různé studie, o nichž je pojednáno níže.

Nákladové studie

(153) Orgány autonomní oblasti Kastilie-La Mancha uvedly, že zkoumané opatření bylo zaměřeno na pozemní digitální vysílání na základě výsledků předběžné studie provedené před přijetím nařízení. „Sociálně ekonomická srovnávací studie“ ([78]), shrnutá v 59. a 61. bodě odůvodnění, dospěla k závěru, že pozemní řešení by bylo výhodnější.

([73]) Viz poznámka pod čarou 56.

([74]) Věci T-8/06 – FAB Fernsehen aus Berlin GmbH v. Komise, rozsudek ze dne 6. října 2009, Sb. rozh. 2009, s. II-4293; C-544/09P – Německo v. Komise, rozsudek ze dne 15. září 2011, dosud nezveřejněný; T-177/07, Mediaset SpA v. Komise, rozsudek ze dne 15. června 2010, Sb. rozh. 2010, s. II-02341; a C-403/10 P – Mediaset SpA v. Komise, rozsudek ze dne 28. července 2011, dosud nezveřejněný.

([75]) Viz poznámka pod čarou 7.

([76]) Taková studie byla použita například pro odůvodnění výběru určité technologie ve věci širokopásmového připojení, viz rozhodnutí Komise N222/2006 – Aid to bridge the digital divide in Sardinia (Úř. věst. C 68, 24.3.2007, s. 6).

([77]) Spojené království zvolilo DTT pro účely poskytování místního televizního vysílání na základě předběžné studie, kterou provedl regulační orgán této země, OFCOM, a na základě předběžné konzultace hospodářských subjektů působících na daném trhu. S ohledem na tyto skutečnosti netrvala Komise na provedení technologicky neutrálního výběrového řízení. SA.33980 (2012/N) – místní televizní vysílání ve Spojeném království.

([78]) Viz poznámka pod čarou 34.

(154) Tato studie vychází z vyčíslení počtu obyvatel, jichž se týká volba technologického řešení. Většina oblasti Kastilie-La Mancha patří do takzvané oblasti I, v níž se již uskutečnil přechod na DTT. V některých případech se oblast I a oblast II překrývají. Studie uvádí, že z technických důvodů by v těchto oblastech (které jsou již částečně vybaveny technologií DTT), mělo být zvažováno pouze rozšíření DTT. Porovnání satelitního řešení a řešení DTT proto bere v úvahu pouze přibližně 9,8 % obyvatel. Dále se autor studie domnívá, že část obyvatel v rámci této podskupiny využívá navíc i služby regionálního televizního vysílání prostřednictvím pozemní platformy. Bez dalšího posuzování dospívá k závěru, že „by bylo logičtější zajistit, aby obyvatelstvo akceptovalo různé způsoby příjmu“ těchto služeb. A konečně zbývá ještě 2,85 % obyvatelstva – tj. 57 510 obyvatel v 689 obcích – pro které je nutno zvažovat alternativní technologii.

(155) Studie nejprve předkládá odhad celkových nákladů na platformu satelitního vysílání – včetně nákladů na instalaci dekodérů, hypotéz ohledně nákladů na pronájem satelitního odpovídače, které vycházejí z tržních údajů, a nákladů na provozování a údržbu po dobu 10 let – a poté je porovnává s celkovými odhadovanými náklady na platformu pozemního vysílání. Do těch zahrnuje i náklady na instalaci dekodérů a vysílačů pro pozemní vysílání a náklady na provozování a údržbu po dobu 10 let. Konečným výsledkem je, že celkové náklady by se u satelitního řešení pohybovaly mezi 47 672 550 EUR a 97 646 800 EUR a u pozemního řešení mezi 15 136 550 EUR a 17 224 350 EUR.

Posouzení

(156) Orgány měly v daný okamžik možnost volby mezi tím, zda uspořádají technologicky neutrální výběrové řízení, nebo zda na základě nákladové studie předem zvolí konkrétní technologii. Musely se tedy rozhodnout, zda se vyplatí vyzvat potenciální konkurenty k podání nabídek. Kdyby proběhlo otevřené výběrové řízení, agentura by si mohla vybrat z více nabídek a využít případných slev, které by uchazeči nabízeli. Na druhé straně by mohlo být odůvodněné od tohoto výběrového řízení upustit, pokud by studie prokázala, že i při zohlednění všech případných slev, které by bylo možno od potenciálních uchazečů očekávat, je satelitní technologie jednoznačně dražší nebo nesplňuje základní kvalitativní požadavky. Vzhledem k tomu, že studie nutně slouží pouze k tomu, aby odůvodnila upuštění od výběrového řízení, bylo by nutno prokázat významný rozdíl v nákladech mezi oběma platformami a spolehlivost tohoto typu výsledku.

(157) Studie tyto požadavky ani zdaleka nesplňuje. Zaprvé, orgány musely na základě žádosti o informace, kterou zaslala Komise v roce 2011, provést opravy údajů použitých ve studii. Tyto opravy spočívaly ve zvýšení nákladů na vysílací střediska přibližně o 65 % a zvýšení počtu vysílacích středisek skutečně potřebných pro zajištění očekávaného pokrytí. JCCM tvrdila, že ani s těmito novými číselnými údaji by se výsledek porovnání technologií pozemního a satelitního přenosu nezměnil. Ve skutečnosti se však výhodnost nákladů na technologii DTT po zohlednění těchto nových číselných údajů snížila a v některých případech se dokonce z hlediska nákladů naopak jevilo jako výhodnější satelitní řešení. Již z této skutečnosti vyplývá, že výsledky studie nebyly spolehlivé. Pokud by orgány postupovaly s dostatečnou péčí, byly by jim tyto nedostatky zřejmé již v daném okamžiku.

(158) Pokud jde o výpočet nákladů, studie vypočítala náklady na satelitní přenos na základě tohoto nesprávného přístupu. Vychází z předpokladu, že obce by si pronajaly kapacitu satelitního odpovídače od satelitní platformy a provozovaly by vlastní satelitní připojení. Proto je její výpočet založen na zveřejněných cenách pronájmu (2008) kapacity satelitního odpovídače. Vzhledem k tomu, že se jedná o ceny za jednotlivá připojení, nejsou v nich zohledněny žádné množstevní slevy ani případné jednání o cenách. V případě otevřeného výběrového řízení by se ho navíc jako konkurent zúčastnil i samotný provozovatel satelitního vysílání, jak se prokázalo v případě Kantábrie. Jeho nabídka by vycházela ze zcela odlišné cenové kalkulace. Vzhledem k tomu, že se jedná o zakázku zahrnující celou oblast II v Kastilii-La Mancha, lze předpokládat, že by tato nabídka zahrnovala významné množstevní slevy oproti cenám individuálního pronájmu.

(159) Přístup této studie navíc vyvozuje nesprávné závěry v neprospěch satelitního řešení ([79]):

— výpočty by měly být založeny na čisté současné hodnotě opakujících se nákladů, a nikoli pouze na jejich součtu ([80]),

([79]) Tato studie má i některé další nedostatky. Neposkytuje například dostatečné odůvodnění toho, proč bere v úvahu jen 2,85 % obyvatel autonomní oblasti Kastilie-La Mancha. Tento předpoklad má dopad na efektivitu nákladů obou platforem.

([80]) Čistá současná hodnota zohledňuje to, zda byly platby provedeny nyní nebo zda budou provedeny v budoucnosti (vypočte se diskontovaná hodnota budoucích výnosů/nákladů). Rozdíl mezi náklady na pozemní a satelitní technologie se sníží prostým použitím poměrně konzervativní diskontní sazby ve výši 4 %.

— studie opomíjí exponenciální vývoj potřeby (a souvisejících nákladů) nových vysílacích středisek vzhledem k vzdálenosti posledních vesnic, které je nutno pokrýt, a pracuje spíše s lineární expanzí,

— studie odhaduje roční náklady na provozování a údržbu na 3 % nákladů vynaložených na zařízení, zatímco samotné orgány tvrdí, že „náklady na provozování a údržbu za dva roky provozu se odhadují na 20 % nákladů vynaložených na zařízení“ (tj. na 10 % za rok).

(160) Výpočet nákladů na DTT se tedy jeví jako příliš optimistický. Tento závěr je dále podpořen porovnáním odhadu nákladů na zavádění DTT, který je uveden ve studii, a prostředků, které byly od té doby skutečně vynaloženy. Studie odhaduje, že maximální náklady na zavedení DTT by činily přibližně 15 až 17 milionů EUR. Orgány autonomní oblasti Kastilie-La Mancha však následně vynaložily na modernizaci DTT 46 milionů EUR (plus náklady nutné na instalaci satelitních přijímačů, když se skutečně ukázalo, že řešení DTT není fakticky hospodářsky životaschopné).

Závěr

(161) Odhady uvedené ve studii nejsou spolehlivé. Při použití vlastních číselných údajů autonomní oblasti Kastilie-La Mancha (ač aktualizovaných) se původní výhoda nákladů na síť při využití technologie DTT snížila a v některých případech se dokonce jako výhodnější ukázalo satelitní řešení ([81]). Stále ještě nebyla zohledněna možnost slev, které by mohl nabídnout provozovatel satelitní sítě v konkurenčním nabídkovém řízení. Vzhledem k výše uvedeným úvahám tedy tato studie nepředkládá dostatečné důkazy odůvodňující předchozí výběr technologie DTT bez otevřeného výběrového řízení.

Ostatní nákladové studie

(162) Španělská vláda předložila interní studii, kterou vypracovalo Ministerstvo průmyslu, cestovního ruchu a obchodu (dále jen „ministerstvo“) v červenci 2007 a která zkoumala, do jaké míry lze zajistit poskytování univerzální služby DTT prostřednictvím technologie DTT nebo satelitní technologie. Tato studie však nebyla poskytnuta autonomním oblastem, tedy ani Kastilii-La Mancha, a byla využita pouze jako interní dokument. Komise se v každém případě domnívá, že předběžná studie předložená španělskými orgány, zmíněná v 62. bodě odůvodnění, neprokázala, proč by měla mít platforma pozemního vysílání přednost před satelitní platformou. Tato studie naopak považuje za realističtější tato technologická řešení zkombinovat a pro oblast II předpokládá kombinaci 70 % satelitního přenosu a 30 % pozemního přenosu ([82]). Z této studie navíc vyplývá, že konkrétní technologické řešení, jímž má být provedeno rozšíření pokrytí, musí být zvoleno pro každou oblast zvlášť s přihlédnutím k jejím topografickým a demografickým charakteristikám. Tento závěr nenavrhuje předběžný výběr konkrétní technologie, ale spíše z něho vyplývá, že má-li být určeno, která z platforem je nejvhodnější pro konkrétní případ Kastilie-La Mancha, je zapotřebí uspořádat technologicky neutrální výběrové řízení.

(163) Co se týče obou nákladových studií, které předložila společnost Abertis, je třeba poukázat na skutečnost, že byly vyhotoveny v roce 2010, tedy značnou dobu po provedení zkoumaných opatření. Bez ohledu na to, zda mohou být považovány za dostatečně nezávislé a spolehlivé, nemohou odůvodnit skutečnost, že španělská vláda zvolila technologii TDT a že neuspořádala technologicky neutrální výběrové řízení, neboť byly provedeny až po přijetí napadených opatření. Komise obdržela rovněž odhady nákladů předložené společností Astra, které prokazují, že nejvýnosnější je technologie satelitního vysílání. Ze stejných důvodů nebyly ani ony zohledněny.

(164) Jak bylo uvedeno v 161. bodě odůvodnění v souvislosti se studií autonomní oblasti Kastilie-La Mancha, ani z jiných studií nevyplývá, že by platforma digitálního pozemního vysílání byla z hlediska kvality nebo ceny výhodnější než jiná technologická řešení. Proto z nich nevyplývá žádné odůvodnění toho, že by se JCCM měla vyhnout veřejnému výběrovému řízení.

([81]) Pokud budou zohledněny aktualizované číselné údaje, dojde na základě výpočtů samotné Komise ke změně obou scénářů nákladů, přičemž optimistický odhad bude u satelitního řešení činit 36 466 648 EUR a u pozemního řešení 60 542 411 EUR, a pesimistický odhad bude u satelitního řešení činit 56 760 211 EUR a u pozemního řešení 65 155 166 EUR. Tyto výpočty jsou založeny na třech prvcích použitých pro vypracování studie pro autonomní oblast Kastilie-La Mancha: 1) zohlednění přístupu čisté současné hodnoty u opakujících se nákladů v horizontu deseti let; 2) počet nových vysílacích středisek umožňujících zajistit předpokládané dodatečné pokrytí a 3) upravená výše nákladů na provozování a údržbu. Rozlišení mezi „optimistickými“ a „pesimistickými“ scénáři pochází z původní studie autonomní oblasti Kastilie-La Mancha.

([82]) Rozlišuje 15 % pozemního přenosu včetně dodatečných zařízení na odstranění echa a 15 % pozemního přenosu s echem (strana 34 studie).

Vhodnost a přiměřenost opatření

(165) Toto opatření nelze z mnoha důvodů považovat za vhodné.

(166) Tím, že poskytuje podporu přímo společnostem TelecomCLM a Abertis, které jsou zavedenými poskytovateli DTT, nebere toto opatření v úvahu alternativní řešení, která mohla být výhodnější nebo poskytovat kvalitativně lepší řešení. Jak je uvedeno v předchozím oddíle, vyloučení satelitní platformy není odůvodněné. Skutečnost, že některé z domácností v oblasti II přijímají otevřené kanály prostřednictvím satelitního vysílání, svědčí o tom, že technologie pozemního vysílání nemusí představovat za všech okolností nejúčinnější a nejvhodnější platformu. Uvádí se rovněž, že pro satelitní přenos se rozhodly i některé jiné členské státy, a to i v oblastech, kde bylo možné zvolit technologii pozemního vysílání ([83]). Ostatně i skutečnost, že se Astra zúčastnila technologicky neutrálního výběrového řízení na rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním v Kantábrii a že vyhrála, poukazuje přinejmenším na to, že tuto službu může poskytovat i satelitní platforma ([84]).

(167) Různé nákladové studie navíc pouze porovnávají platformu DTT se satelitní platformou. Neberou v potaz alternativní technologická řešení, jako jsou kabelové sítě a internetové televizní vysílání. Zatímco posledně uvedené řešení nemůže pokrývat celé území, efektivnější by mohla být kombinace technologií, která by zahrnovala jak tyto platformy, tak přenos prostřednictvím DTT a přenos prostřednictvím satelitu.

(168) Toto opatření není vhodné rovněž z toho důvodu, že je diskriminační i pro samotné provozovatele DTT. V důsledku přímého výběru zavedených provozovatelů DTT, jimiž jsou společnosti TelecomCLM a Abertis, toto opatření nezkoumá, zda by jiní provozovatelé DTT, jako je například společnost Radiodifusión, mohli předložit nabídku s nižší cenou nebo vyšší kvalitou.

(169) Vhodnost předběžného výběru provozovatelů DTT je zpochybněna rovněž kvůli omezené kapacitě platformy DTT. Přestože dne 3. dubna 2010 byl ve Španělsku dokončen přechod od analogového televizního vysílání na DTT v kmitočtovém pásmu 800 MHz, v roce 2011 bylo rozhodnuto o tom, že kmitočtové pásmo 800 MHz bude poskytnuto k dražbě provozovatelům telekomunikačních sítí pro dosažení souladu s rozhodnutím č. 243/2012/EU. Vysílání muselo být proto do 1. ledna 2014 přemístěno na jiné kanály vysílané v kmitočtovém pásmu nižším než 790 MHz. To však s sebou neslo nutnost dodatečných nákladů, a proto Španělsko oznámilo dne 5. listopadu 2011 přijetí dvou opatření pro domácnosti a subjekty televizního vysílání s rozpočtem mezi 600 a 800 miliony EUR v oblasti I (pro oblast II nebylo zatím žádné opatření oznámeno) ([85]). Tyto náklady by nevznikly, pokud by byly zvoleny jiné platformy (internetové, kabelové nebo satelitní televizní vysílání). V příštích letech se očekává další změna frekvence s cílem uvolnit větší kapacitu pro budoucí mobilní technologii LTE, což s sebou přinese obdobné náklady.

(170) Navíc bylo ještě poukázáno na to, že 4G mobilní frekvence LTE ruší signály DTT a domácnosti jsou nuceny pořizovat nákladné filtry, aby chránily svůj signál DTT před vlnami LTE ([86]). Nelze vyloučit ani to, že interference tohoto typu se stanou obecnějším problémem, který může v budoucnu oslabit význam pozemního televizního vysílání, zejména pokud dojde k rozsáhlejšímu rozšiřování sítí NGA (sítě nové generace).

(171) Španělské orgány předložily další dva argumenty zdůvodňující, proč by měl být satelitní přenos dražší než DTT. Zaprvé, ve smlouvách, které tyto orgány uzavřely s poskytovateli obsahů, jsou ve vztahu k subjektům televizního vysílání stanovena určitá územní omezení. Zajištění tohoto podmíněného přístupu by bylo při využití satelitní technologie nákladnější. Zadruhé uvedly, že satelitní technologie nebyla vybavena zařízením k vysílání velkého počtu regionálních kanálů. Tyto argumenty nebyly prokázány a jsou v rozporu se skutečností, že smlouva uzavřená mezi společností Astra a Kantábrií zahrnovala profesionální systém podmíněného přístupu. Z výpočtů nákladů, které předložila Astra, navíc vyplývá, že satelitní technologie by byla levnější dokonce i v případě, že by musely být uzavřeny jednotlivé smlouvy pro každý ze španělských regionů zvlášť. Pokud jde o regionální televizní vysílání, Astra tvrdí, že počet 1 380 kanálů, který předkládá španělská vláda, je velmi nadhodnocený ([87]). Z jejích vlastních výpočtů opět vyplývá, že využití satelitní technologie by bylo levnější, i kdyby zahrnovalo regionální a místní kanály.

(172) Komise se tedy domnívá, že zkoumané opatření nesplňuje zásadu technologické neutrality. Jak již bylo vysvětleno výše, dané opatření není přiměřené a nepředstavuje vhodný nástroj, jak obyvatelům oblasti II v Kastilii-La Mancha zajistit pokrytí otevřenými kanály.

([83]) Například Francie, Spojené království, Itálie, Slovensko.
([84]) Jak zdůraznil rozsudek vnitrostátního soudu. Viz poznámka pod čarou č. 5.
([85]) Viz poznámka pod čarou 11.
([86]) http://stakeholders.ofcom.org.uk/consultations/second-coexistence-consultation/.
([87]) Astra odhaduje, že celkový počet místních kanálů, které jsou v současnosti vysílány, není vyšší než 415.

Provozování a údržba sítí

(173) Pokud jde o finanční prostředky, které jsou v současné době poskytovány na provozování a údržbu podporovaných sítí digitálního pozemního vysílání a satelitního vysílání, doplňují státní podporu určenou na zavádění sítí, a proto toto financování nelze považovat za technologicky neutrální. Jeho účelem je zachování středisek, jež vysílají signál prostřednictvím platformy pozemního vysílání. Z tohoto důvodu je i výše uvedená podpora neslučitelná.

(174) Veškeré budoucí státní podpory určené na údržbu a provozování sítě musí být oznámeny a musí dodržovat zásadu technologické neutrality.

5.3.2.3. *Zamezení zbytečnému narušování hospodářské soutěže*

(175) Přestože by daný veřejný zásah mohl být odůvodněn vzhledem k existenci určitých selhání trhu a možných problémů týkajících se soudržnosti, způsob, jakým bylo toto opatření připraveno, zbytečně narušuje hospodářskou soutěž.

Závěr ohledně čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy

(176) Závěrem je, že zkoumané opatření, včetně trvající podpory, nepředstavuje vhodný nástroj, který by byl nezbytný a přiměřený ve vztahu k nápravě zjištěného selhání trhu.

5.3.3. **Ustanovení čl. 106 odst. 2 Smlouvy**

(177) Výjimku stanovenou v čl. 106 odst. 2 Smlouvy lze uplatnit na státní vyrovnávací platby za náklady na poskytování veřejné služby. Vnitrostátní (nebo regionální) orgány musí jasně definovat SOHZ a pověřit jejím poskytováním určitý podnik.

(178) V průběhu formálního řízení španělské orgány nepředložily argumenty ani důkazy o tom, proč by toto opatření mělo být považováno za slučitelné podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy.

(179) Aby bylo možno uplatnit čl. 106 odst. 2 Smlouvy, musí vnitrostátní (nebo regionální) orgány jasně definovat SOHZ a pověřit jejím poskytováním určitý podnik. Ani ve španělských právních předpisech, ani ze strany španělských orgánů nebyl stanoven žádný takový pověřovací akt s ohledem na zavádění DTT. Zejména ve španělských právních předpisech není stanoveno, že provozování pozemní sítě je veřejnou službou. Zákon o telekomunikacích z roku 1998 ([88]) stanoví, že telekomunikační služby, včetně provozování sítí rozhlasového a televizního vysílání, jsou služby obecného hospodářského zájmu, avšak nepatří do kategorie veřejných služeb ([89]). Tatáž definice je zachována i v zákoně o telekomunikacích ([90]), který je platný v současnosti. Vysílací služby určené pro televizní vysílání, tzn. přenos signálů prostřednictvím telekomunikačních sítí, jsou považovány za telekomunikační služby a jako takové představují služby obecného hospodářského zájmu, nikoliv však veřejnou službu ([91]).

(180) Kromě toho platí, že ustanovení tohoto zákona jsou z hlediska technologií neutrální. Telekomunikacemi se rozumí přenos signálů prostřednictvím jakékoliv přenosové sítě, aniž by byla zmíněna konkrétně pozemní síť ([92]). Článek 3 tohoto zákona navíc stanoví, že jedním z cílů tohoto zákona je prosazovat nejvyšší možnou míru technologické neutrality v právních předpisech.

([88]) Zákon č. 11/1998 ze dne 24. dubna o telekomunikacích.
([89]) Patří mezi ně služby související s národní bezpečností, civilní ochranou a provozováním telefonní sítě.
([90]) Zákon č. 32/2003 ze dne 3. listopadu o telekomunikacích.
([91]) V čl. 2 odst. 1 tohoto zákona se stanoví toto: „Telekomunikace jsou službami obecného zájmu poskytovanými v režimu volné hospodářské soutěže".
([92]) Příloha II zákona č. 32/2003 obsahuje přesné a z hlediska technologií neutrální definice výrazů „telekomunikace" a „síť elektronických komunikací". Výrazem „telekomunikace" se rozumí „veškerý přenos, vysílání či přijímání znaků, signálů, písemných zpráv, obrazů, zvuků nebo informací jakékoliv povahy drátovými, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými systémy". Výrazem „síť elektronických komunikací" se rozumí „přenosové systémy, a popřípadě i přepínací nebo směrovací zařízení a ostatní prostředky včetně neaktivních prvků sítě, které umožňují přenos signálů drátovými, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky, včetně satelitních sítí, pevných (okruhově nebo paketově komutovaných, včetně Internetu) a mobilních pozemních sítí, sítí pro rozvod elektrické energie v rozsahu, v jakém jsou používány pro přenos signálů, sítí pro rozhlasové a televizní vysílání a sítí kabelové televize, bez ohledu na typ přenášené informace".

(181) I kdyby byla služba veřejnoprávního vysílání považována za veřejnou službu, nelze tuto definici rozšířit na provozování určité základní platformy. Existují ostatně různé typy přenosových platforem, a proto se nelze domnívat, že konkrétně jedna z nich je pro přenos televizního vysílání „základní". Pokud by tedy bylo ve španělských právních předpisech stanoveno, že použití určité platformy pro přenos signálů televizního vysílání představuje veřejnou službu, jednalo by se o zjevný omyl.

(182) Z toho lze vyvodit, že podle španělských právních předpisů nepředstavuje provozování pozemních sítí veřejnou službu. Španělské orgány navíc nedefinovaly provozování platformy pozemního vysílání jednoznačně jako veřejnou službu, a proto také nepověřily poskytováním této veřejné služby provozovatele určité platformy.

(183) Kromě toho orgány nepředložily důkazy o poskytnutí pověřovacího aktu oběma příjemcům, společnostem Abertis a TelecomCLM.

(184) Proto není možné v tomto případě uplatnit výjimku stanovenou v čl. 106 odst. 2, která se vztahuje na státní vyrovnávací platby za náklady na poskytování veřejné služby.

5.3.4. **Existující podpora**

(185) Abertis připomíná, že zavádění sítě pozemního televizního vysílání v oblasti II financovaly téměř v plném rozsahu španělské autonomní oblasti z veřejných zdrojů, a to na základě právních předpisů přijímaných od roku 1982, tedy ještě před rokem 1986, kdy Španělsko přistoupilo k Evropskému hospodářskému společenství. Podle názoru Abertis se tedy lze domnívat, že je tento režim součástí trvajícího veřejného financování určeného na provozování místních pozemních sítí, takže by měl být považován za existující podporu.

(186) Přestože rozšíření pozemní sítě nepochybně začalo být financováno na začátku 80. let, v té době ještě nepůsobily na trhu soukromé subjekty televizního vysílání. Rozšířená infrastruktura proto sloužila výhradně potřebám veřejného subjektu televizního vysílání, který měl v každém případě povinnost zajistit svůj signál většině obyvatelstva. V té době bylo navíc pozemní televizní vysílání jedinou platformou ve Španělsku, z níž mohl být vysílán televizní signál. Rozšíření jediné stávající sítě tedy nenarušilo hospodářskou soutěž s jinými platformami.

(187) Od té doby došlo k dalšímu rozvoji právních předpisů i technologie, což vedlo ke vzniku nových platforem televizního vysílání a vstupu nových hospodářských subjektů, zejména soukromých subjektů televizního vysílání, na trh. Vzhledem k tomu, že došlo k zásadním změnám, pokud jde o příjemce i obecné okolnosti poskytování finančních prostředků z veřejných zdrojů, nelze se domnívat, že zkoumané opatření představovalo změnu formální či administrativní povahy; jednalo se spíše o změnu samotné podstaty původního režimu, a opatření musí být proto považováno za zcela nový režim podpor ([93]). V každém případě platí, že přechod od analogového televizního vysílání na vysílání digitální bylo možné uskutečnit pouze díky nejnovějšímu vývoji technologií a jde tedy o nový fenomén. Španělské orgány měly proto tuto novou podporu oznámit.

5.4. ZÁVĚR

(188) Má se za to, že finanční prostředky, které poskytlo Španělsko, regionální vláda autonomní oblasti Kastilie-La Mancha a obce provozovatelům sítí pozemního vysílání pro účely zlepšení a digitalizace jejich sítě s cílem poskytovat otevřené televizní kanály v oblasti II, představují podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Tato podpora není slučitelná se společným trhem. Podpora navíc nebyla ani oznámena Komisi, jak požaduje čl. 108 odst. 3 Smlouvy, a byla poskytnuta protiprávně bez souhlasu Komise. Kvůli všem těmto důvodům ji provozovatelé sítí pozemního vysílání musí vrátit.

([93]) Věci T-195/01 a T-207/01, Gibraltar, Recueil 2002, s. II-2309, body 109–111.

(189) Kromě toho Komise zastává názor, že za neslučitelnou musí být považována také trvající podpora na provozování a údržbu digitalizované sítě, která byla poskytnuta mimo výběrová řízení nebo na základě výběrových řízení, která nebyla z hlediska technologií neutrální. Ani tato podpora nebyla Komisi oznámena, jak požaduje čl. 108 odst. 3 Smlouvy, a byla poskytnuta protiprávně bez souhlasu Komise. Kvůli všem těmto důvodům ji provozovatelé musí vrátit.

(190) Veškeré budoucí státní podpory určené na údržbu a provozování sítě musí být oznámeny a musí dodržovat zásadu technologické neutrality.

6. **VRÁCENÍ**

6.1. NUTNOST ZRUŠENÍ PODPORY

(191) Podle Smlouvy a ustálené judikatury Soudního dvora je Komise poté, co dospěje k závěru, že podpora není slučitelná s vnitřním trhem, oprávněna rozhodnout, zda dotyčný stát takovou podporu zruší nebo upraví ([94]). Soudní dvůr také opakovaně prohlásil, že povinnost státu zrušit podporu, kterou Komise prohlásila za neslučitelnou s vnitřním trhem, slouží k obnovení dřívějšího stavu ([95]). Soudní dvůr v tomto ohledu rozhodl, že je tohoto cíle dosaženo, jakmile příjemce vrátí protiprávní podporu, čímž ztrácí výhodu, kterou měl na trhu oproti svým konkurentům, a poté, co se obnoví stav před poskytnutím podpory ([96]).

(192) Podle této judikatury se v článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ([97]) stanoví, že „je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil."

(193) Proto vzhledem ke skutečnosti, že finanční prostředky určené na zlepšení a digitalizaci platformy pozemního vysílání a na její následnou údržbu a provozování, které byly ve Španělsku poskytnuty počínaje lety 2008–2009, představují protiprávní a neslučitelnou podporu, je nutné trvat na tom, aby Španělsko vymáhalo navrácení této neslučitelné podpory s cílem obnovit stav, který existoval na trhu před jejím poskytnutím.

6.2. PŘÍJEMCI STÁTNÍ PODPORY A VYČÍSLENÍ PODPORY

(194) Přímými příjemci podpory jsou společnosti TelecomCLM a Abertis. Všechny částky zmiňované v bodech odůvodnění, které jsou uvedeny níže, vycházejí z informací poskytnutých Komisi. Jak je uvedeno v 42. bodě odůvodnění, společnost TelecomCLM obdržela 13,2 milionu EUR a společnost Abertis 250 000 EUR na zlepšení vlastních vysílacích středisek. Společnost TelecomCLM byla navíc vybrána bez veřejného výběrového řízení, aby vybudovala nová vysílací střediska pro obce a šest středisek přešlo do jejího vlastnictví (2,26 milionu EUR).

(195) V případě, že je zařízení DTT i nadále ve vlastnictví obcí, znamená to, že je obce odkoupily buď od společnosti TelecomCLM, nebo od společnosti Abertis. Vzhledem k tomu, že tyto společnosti byly vybrány přímo (tj. bez veřejného výběrového řízení) jako dodavatelé digitálního zařízení a/nebo poskytovatelé služeb v oblasti provozování a údržba, jsou i v tomto případě přímými příjemci. Tyto dva podniky *de facto* obdržely finanční prostředky z veřejných zdrojů ve výši přibližně 32,6 milionu EUR bez veřejného výběrového řízení ([98]).

(196) Protiprávní a neslučitelná podpora musí být od společností TelecomCLM a Abertis vymáhána.

(197) Trvající podpora je určena na údržbu a provozování sítí DTT. Příjemci této podpory určené na údržbu a provoz jsou provozovatelé těchto sítí. Společnosti TelecomCLM a Abertis obdržely v období 2009–2011 6,5 milionu EUR. Tato podpora a jakákoli další podpora, která byla vyplacena následně, musí být tedy vymáhána od těchto provozovatelů sítí.

([94]) Věc C-70/72 Komise v. Německo, Recueil 1973, s. 00813, bod 13.
([95]) Spojené věci C-278/92, C-279/92 a C-280/92 Španělsko v. Komise, Recueil 1994, s. I-4103, bod 75.
([96]) Věc C-75/97 Belgie v. Komise, Recueil 1999, s. I-30671, body 64–65.
([97]) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).
([98]) Pokud bude Španělsko v jednotlivých případech schopno prokázat, že proběhlo veřejné výběrové řízení na dodávku zařízení, nevztahovala by se na touto částku povinnost vrácení.

(198) V případech, v nichž různí příjemci získali finanční prostředky, které nepřesáhly prahové hodnoty stanovené v nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ([99]), není toto financování považováno za státní podporu, pokud splňuje všechny podmínky stanovené v uvedeném nařízení, a nepodléhá tedy povinnosti navrácení.

(199) Na navrácení podpory vzniká nárok počínaje datem, kdy byl příjemce zvýhodněn, tj. od okamžiku poskytnutí podpory příjemci, a dokud k němu skutečně nedojde, budou z navracené podpory účtovány úroky.

7. **ZÁVĚR**

(200) Komise dospěla k závěru, že Španělské království protiprávně poskytlo podporu určenou provozovatelům platformy pozemního televizního vysílání pro účely pokrytí digitálním pozemním vysíláním ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech autonomní oblasti Kastilie-La Mancha, čímž porušilo čl. 108 odst. 3 Smlouvy. Tuto podporu, včetně (trvající) podpory určené na provozování a údržbu, musí vrátit provozovatelé platformy jakožto její přímí příjemci. Tato povinnost se týká i obcí, pokud působí jako provozovatelé platformy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou Španělsko protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU poskytlo provozovatelům platformy pozemního vysílání Telecom CLM a Abertis pro účely zlepšení vysílacích středisek, výstavby nových vysílacích středisek a poskytování digitálního zařízení a/nebo služeb týkajících se provozování a údržby v oblasti II autonomní oblasti Kastilie-La Mancha, je neslučitelná s vnitřním trhem.

Článek 2

Jednotlivá podpora poskytnutá v rámci režimu uvedeného v článku 1 nepředstavuje podporu, pokud v době svého poskytnutí splňovala podmínky stanovené v právním předpisu přijatém na základě článku 2 nařízení (ES) č. 994/98 ([100]), jež bylo použitelné v době poskytnutí podpory.

Článek 3

1. Španělsko je povinno vymáhat od společností Telecom CLM a Abertis navrácení neslučitelné podpory, která byla poskytnuta v rámci režimu uvedeného v článku 1.

2. Částky, které mají být vráceny, jsou úročeny od data, kdy byly poskytnuty příjemcům, až do dne jejich splacení.

3. 3Úroky se vypočítají ze složeného základu v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ([101]).

4. Ode dne oznámení tohoto rozhodnutí zruší Španělsko všechny dosud neproplacené platby v rámci režimu podpory uvedeného v článku 1.

Článek 4

1. Vrácení podpory poskytnuté v rámci režimu uvedeného v článku 1 je okamžité a účinné.

2. Španělsko zaručí, aby toto rozhodnutí bylo vykonáno ve lhůtě čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

([99]) Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5).

([100]) Nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1).

([101]) Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1).

3. Ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí poskytne Španělsko Komisi následující informace:

a) pro příjemce uvedené v článku 1 celkovou výši podpory, kterou každý z nich získal, jak je uvedeno v oddíle 6.2 výše;

b) celkovou částku (hlavní pohledávka a úroky), která má být vrácena každým příjemcem;

c) podrobný popis již přijatých a předpokládaných opatření ke splnění tohoto rozhodnutí;

d) dokumenty, kterými doloží, že příjemcům bylo nařízeno vrátit podporu.

4. Španělsko bude Komisi průběžně informovat o postupu vnitrostátních opatření přijatých za účelem vykonání tohoto rozhodnutí až do konečného vrácení podpory poskytnuté v rámci režimu uvedeného v článku 1. Na žádost Komise předloží okamžitě informace o opatřeních, která byla nebo mají být přijata za účelem vykonání tohoto rozhodnutí. Poskytne také podrobné informace o výši podpory a úrocích, které již příjemci vrátili.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Španělskému království.

V Bruselu dne 1. října 2014.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda

PŘÍLOHA

Informace o výši získané podpory, podpory, která má být navrácena, a již navrácené podpory

Totožnost příjemce	Celková výše podpory získané na základě režimu (*)	Celková výše podpory, která má být navrácena (*) (hlavní pohledávka)	Celková výše již navrácené podpory (*)	
			Hlavní pohledávka	Úroky z vymáhané částky

(*) milionů v národní měně

OBECNÉ ZÁSADY

OBECNÉ ZÁSADY EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2016/1386

ze dne 2. srpna 2016,

kterými se mění obecné zásady ECB/2013/7 o statistice držby cenných papírů (ECB/2016/23)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na články 5.1, 12.1 a 14.3 tohoto statutu,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou ([1]),

s ohledem na nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1011/2012 ze dne 17. října 2012 o statistice držby cenných papírů (ECB/2012/24) ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Celkovou kvalitu údajů o držbě cenných papírů vykazovaných národními centrálními bankami členských států, jejichž měnou je euro, je třeba posuzovat na úrovni vstupních údajů (jednotlivé cenné papíry), jakož i na úrovni výstupních údajů (jak jednotlivé, tak agregované údaje). V zájmu zajištění úplnosti, přesnosti a konzistentnosti statistiky držby cenných papírů je nezbytné vymezit rámec řízení kvality údajů. Rámec řízení kvality údajů pro statistiku držby cenných papírů by měl vymezit odpovědnost národních centrálních bank členských států, jejichž měnou je euro, za kvalitu výstupních údajů o držbě cenných papírů a případně odpovědnost provozovatelů databáze statistiky držby cenných papírů Evropského systému centrálních bank (ESCB), tj. Evropské centrální banky a Deutsche Bundesbank.

(2) Postup, který národní centrální banky používají při ověřování zdrojových údajů, má zcela zásadní význam pro zajištění kvality údajů o držbě cenných papírů na úrovni vstupních údajů. Výměna informací o postupech na vnitrostátní úrovni může národním centrálním bankám pomoci zlepšit jejich vlastní organizaci tím, že zohlední osvědčené postupy uplatňované jinými národními centrálními bankami.

(3) Rámec řízení kvality údajů pro statistiku držby cenných papírů by měl zahrnovat cíle řízení kvality údajů, které představují kritéria pro hodnocení kvality výstupních údajů, a ukazatele řízení kvality údajů, které měří, do jaké míry bylo dosaženo určitého cíle řízení kvality údajů. Tyto prvky jsou nezbytné za účelem určení a stanovení priority těch výstupních údajů, které je třeba ve vztahu ke každému cíli řízení kvality údajů ověřit. Rámec řízení kvality údajů by měl rovněž vycházet z prahových hodnot řízení kvality údajů, které vymezují minimální úroveň ověřování, jež musí být ve vztahu k určitému cíli řízení kvality údajů provedeno. S ohledem na metodologické a praktické rozdíly při vytváření srovnávacích údajů cíle řízení kvality údajů ne vždy rozpoznají chyby ve výstupních údajích, ale pouze označují případy, v nichž je třeba provést další ověření zpracovávaných výstupních údajů. Pokud se tedy provozovatelé databáze statistiky držby cenných papírů ESCB obrátí na národní centrální banky s dotazy, národní centrální banky by měly tyto dotazy klasifikovat a písemně je zodpovědět v časovém rámci odpovídajícím této klasifikaci.

(4) Nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) bylo změněno, aby bylo k dispozici více informací o držbě cenných papírů bankovními skupinami a aby byly vykazovány další atributy. Obecné zásady ECB/2013/7 ([3]) je rovněž třeba změnit, neboť vymezují postupy, které musí národní centrální banky dodržovat při vykazování informací ECB.

(5) Obecné zásady ECB/2013/7 je proto třeba odpovídajícím způsobem změnit,

([1]) Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.
([2]) Úř. věst. L 305, 1.11.2012, s. 6.
([3]) Obecné zásady Evropské centrální banky ECB/2013/7 ze dne 22. března 2013 o statistice držby cenných papírů (Úř. věst. L 125, 7.5.2013, s. 17).

PŘIJALA TYTO OBECNÉ ZÁSADY:

Článek 1

Změny

Obecné zásady ECB/2013/7 se mění takto:

1. Článek 1 se nahrazuje tímto:

„*Článek 1*

Oblast působnosti

Tyto obecné zásady stanoví povinnosti národních centrálních bank vykazovat ECB statistiku držby cenných papírů, která je shromažďována podle nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24), jakož i rámec řízení kvality údajů této statistiky, jehož cílem je zajistit úplnost, přesnost a konzistentnost výstupních údajů prostřednictvím důsledného používání pravidel upravujících standardy kvality těchto údajů.“;

2. Článek 2 se nahrazuje tímto:

„*Článek 2*

Definice

Není-li uvedeno jinak, použijí se pro účely těchto obecných zásad definice uvedené v nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) spolu s těmito definicemi:

(1) „vstupními údaji“ se rozumějí údaje vykazované do ECB;

(2) „výstupními údaji“ se rozumějí údaje, které ECB vytvořila v rámci statistiky držby cenných papírů;

(3) „řízením kvality údajů“ se rozumí zajišťování, ověřování a udržování kvality výstupních údajů pomocí užívání a aplikace cílů řízení kvality údajů, ukazatelů řízení kvality údajů a prahových hodnot řízení kvality údajů;

(4) „databází statistiky držby cenných papírů Evropského systému centrálních bank“ nebo „SHSDB“ se rozumí technický nástroj provozovaný ECB a Deutsche Bundesbank za účelem sestavování údajů shromažďovaných podle těchto obecných zásad a podle nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24);

(5) „cílem řízení kvality údajů“ se rozumí kritéria pro hodnocení kvality výstupních účelových údajů;

(6) „ukazatelem řízení kvality údajů“ se rozumí statistický ukazatel, který měří, do jaké míry bylo dosaženo určitého cíle řízení kvality dat;

(7) „prahovou hodnotou řízení kvality údajů“ se rozumí minimální úroveň ověřování, které je třeba provést s cílem splnit požadavky rámce řízení kvality údajů ve vztahu k cíli řízení kvality údajů.“;

3. V článku 3 se nadpis nahrazuje tímto:

„Povinnosti národních centrálních bank vykazovat držbu cenných papírů s kódem ISIN, pokud jde o sektorové údaje“;

4. V článku 3 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Národní centrální banky shromažďují a ECB vykazují statistické informace o držbě cenných papírů s kódem ISIN, které poskytly zpravodajské jednotky vykazující sektorové údaje, podle jednotlivých cenných papírů v souladu se schématy vykazování uvedenými v příloze I části 1 (tabulky 1 až 3) a části 2 (tabulky 1 až 3) a v souladu se standardy elektronického výkaznictví, které jsou zakotveny v samostatném dokumentu, pro tyto druhy nástrojů: dluhové cenné papíry (F.31 a F.32), kótované akcie (F.511) a akcie nebo podílové listy investičních fondů (F.521 a F.522).

Zpravodajské povinnosti národních centrálních bank zahrnují pozice ke konci čtvrtletí a buď: i) finanční transakce ke konci čtvrtletí, k nimž došlo v průběhu referenčního čtvrtletí, nebo ii) údaje ke konci měsíce nebo ke konci čtvrtletí, které jsou nezbytné k odvození finančních transakcí, jak je uvedeno v odstavci 2. Národní centrální banky vykazují též pozice ke konci roku, jak je uvedeno v čl. 3 odst. 2b nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24), v souladu se schématem vykazování uvedeným v příloze I části 3 (tabulky 1 až 2).

Finanční transakce nebo údaje, které jsou nezbytné k odvození finančních transakcí a které skutečné zpravodajské jednotky vykazují národním centrálním bankám v souladu s částí 1 kapitolou I přílohy I nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24), se měří tak, jak je uvedeno v části 3 přílohy II nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24).

2. Národní centrální banky ECB vykazují údaje uvedené v odstavci 1 za tato referenční období a v souladu s těmito lhůtami:

a) pokud se týká držby cenných papírů rezidentskými investory s výjimkou národních centrálních bank, cenných papírů, které rezidentští uschovatelé drží v úschově jménem klientů, kteří jsou rezidenty v jiných členských státech eurozóny, a cenných papírů vydaných subjekty z eurozóny, které rezidentští uschovatelé drží v úschově jménem klientů, kteří jsou rezidenty mimo eurozónu:

   i) národní centrální banky čtvrtletně vykazují údaje o pozicích ke konci čtvrtletí členěných podle jednotlivých cenných papírů do skončení pracovní doby v 70. kalendářní den po skončení čtvrtletí, k němuž se údaje vztahují;

   ii) národní centrální banky vykazují buď: 1) čtvrtletně transakce podle jednotlivých cenných papírů, a jsou-li k dispozici, i jiné změny objemu v průběhu referenčního čtvrtletí do skončení pracovní doby v 70. kalendářní den po skončení čtvrtletí, k němuž se údaje vztahují, nebo 2) pozice členěné podle jednotlivých cenných papírů, a jsou-li k dispozici, i jiné změny objemu, které jsou nezbytné k odvození transakcí. V posledně uvedeném případě národní centrální banky vykazují v souladu s přístupy uvedenými v části 1 kapitoly I přílohy I nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) do skončení pracovní doby v 70. kalendářní den po skončení čtvrtletí, k němuž se údaje vztahují, pokud jde o čtvrtletní údaje členěné podle jednotlivých cenných papírů, a v 63. kalendářní den po skončení měsíce, k němuž se údaje vztahují, pokud jde o měsíční údaje členěné podle jednotlivých cenných papírů;

b) pokud se týká roční držby cenných papírů pojišťovacími společnostmi, vykazují národní centrální banky údaje o agregovaných pozicích ke konci roku do skončení pracovní doby v 70. kalendářní den po konci roku, k němuž se údaje vztahují.“;

5. V článku 3 se zrušují odstavce 3, 4, 5 a 6;

6. Vkládá se nový článek 3a, který zní:

„Článek 3a

Povinnosti národních centrálních bank vykazovat držbu cenných papírů s kódem ISIN, pokud jde o skupinové údaje

1. Národní centrální banky shromažďují a ECB vykazují statistické informace o držbě cenných papírů s kódem ISIN, které poskytly zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje, podle jednotlivých cenných papírů v souladu se schématy vykazování uvedenými v příloze I části 2 (tabulky 1 až 3) a v souladu se standardy elektronického výkaznictví, které jsou zakotveny v samostatném dokumentu, pro tyto druhy nástrojů: dluhové cenné papíry (F.31 a F.32), kótované akcie (F.511) a akcie nebo podílové listy investičních fondů (F.521 a F.522).

Zpravodajské povinnosti národních centrálních bank zahrnují pozice ke konci čtvrtletí, jak je uvedeno v odstavci 2.

2. Národní centrální banky vykazují ECB údaje uvedené v odstavci 1 do skončení pracovní doby v 55. kalendářní den po skončení čtvrtletí, k němuž se údaje vztahují.

Odchylně může ECB národním centrálním bankám umožnit, aby údaje vykazovaly do skončení pracovní doby v 62. kalendářní den po skončení čtvrtletí, k němuž se údaje vztahují. V takových případech národní centrální banka ECB předloží písemnou žádost o udělení výjimky, která obsahuje:

a) odůvodnění žádosti, jež prokazuje, že je nezbytná za účelem zajištění přesnosti a jednotnosti údajů vykazovaných do ECB tím, že se národní centrální bance umožní provádět křížovou kontrolu údajů s dalšími zdroji údajů, přičemž tato kontrola by jinak pro účely provedení požadované kontroly kvality vstupních údajů nebyla včas k dispozici;

b) dobu, po kterou by tato výjimka měla být udělena.

ECB žádost národní centrální banky posoudí a poté může udělit výjimku na určitou dobu, přičemž každoročně přezkoumává nezbytnost této výjimky.“;

7. Vkládá se nový článek 3b, který zní:

„Článek 3b

Obecná zpravodajská povinnost národních centrálních bank

1. Do září každého roku sdělí ECB národním centrálním bankám přesné termíny přenosu údajů, jež mají být vykázány, v podobě časového plánu vykazování pro příští rok.

2. Pro opravy měsíčních a čtvrtletních údajů platí následující obecná pravidla.

a) Národní centrální banky vykazují pravidelné opravy takto:

i) opravy měsíčních údajů, jež se vztahují ke třem měsícům předcházejícím poslednímu čtvrtletí a k jejichž přenosu dochází čtvrtletně, se zasílají společně s údaji za poslední čtvrtletí (pravidelný přenos údajů); opravy měsíčních údajů, jež se vztahují k měsíci předcházejícímu poslednímu měsíci a k jejichž přenosu dochází měsíčně, se zasílají společně s údaji za poslední měsíc (pravidelný přenos údajů),

ii) opravy čtvrtletních údajů, jež se vztahují k čtvrtletí předcházejícímu poslednímu čtvrtletí, se zasílají společně s údaji za poslední čtvrtletí (pravidelný přenos údajů);

iii) opravy za předcházející tři roky (12 čtvrtletí) se zasílají společně s pravidelným přenosem údajů, jež se vztahují k třetímu čtvrtletí roku;

iv) vykazování všech dalších pravidelných oprav, které nejsou uvedeny v bodech i) až iii), bude dohodnuto s ECB.

b) Na základě předchozí dohody s ECB vykazují národní centrální banky výjimečné opravy, které významně zlepšují kvalitu údajů, jakmile jsou k dispozici a mimo pravidelná období pro přenos údajů.

Národní centrální banky předkládají ECB vysvětlivky, v nichž uvedou důvody pro významné opravy. Národní centrální banky mohou rovněž dobrovolně předkládat vysvětlivky jakýchkoli dalších oprav.

3. Pokud členský stát přijme euro poté, co tyto obecné zásady nabudou účinku, zahrnuje zpravodajská povinnost vymezená v tomto článku následující zpravodajskou povinnost týkající se zpětných údajů:

a) národní centrální banky členských států, které vstoupily do Unie před prosincem 2012, při vynaložení nejvyššího úsilí vykazují ECB zpětné údaje, které pokrývají alespoň: 1) referenční období počínaje březnem 2014, nebo 2) dobu pěti let před přijetím eura v příslušném členském státě podle toho, které z těchto období je kratší,

b) národní centrální banky členských států, které vstoupily do Unie po prosinci 2012, při vynaložení nejvyššího úsilí vykazují ECB zpětné údaje, které pokrývají alespoň: 1) referenční období počínaje březnem 2016, nebo 2) dobu pěti let před přijetím eura v příslušném členském státě podle toho, které z těchto období je kratší.

4. Účetní pravidla uvedená v článcích 5, 5a a 5b nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) se vztahují též na vykazování údajů národními centrálními bankami v souladu s těmito obecnými zásadami.“;

8. V článku 4 se nadpis nahrazuje tímto:

„Přístupy pro vykazování držby cenných papírů bez kódu ISIN, pokud jde o sektorové údaje“;

9. V článku 4 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Národní centrální banky mohou rozhodnout, zda budou ECB vykazovat statistické informace o cenných papírech bez kódu ISIN, které jsou v držbě měnových finančních institucí, investičních fondů, účelových finančních společností zapojených do sekuritizačních transakcí a pojišťovacích společností, na něž se vztahuje nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24), nebo které drží uschovatelé jménem: i) rezidentských klientů, na něž se nevztahuje nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24), ii) nefinančních klientů, kteří jsou rezidenty v jiných členských státech eurozóny, nebo iii) klientů, kteří jsou rezidenty v členských státech mimo eurozónu, ve smyslu nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24), kterým nebyla udělena výjimka ze zpravodajské povinnosti na základě nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24).“;

10. V článku 4 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Opravy čtvrtletních údajů se provádějí v souladu s čl. 3b odst. 2 písm. a) a b).“;

11. Vkládá se nový článek 4a, který zní:

„Článek 4a

Přístupy pro vykazování cenných papírů vydaných držiteli, které jsou v držbě měnových finančních institucí

1. Národní centrální banky vykazují ECB statistické informace o držbě cenných papírů s kódem ISIN, které vydaly držitelé, a podle uvážení příslušné národní centrální banky, o držbě cenných papírů bez kódu ISIN, které vydaly držitelé a které jsou v držbě měnových finančních institucí, na něž se vztahuje nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24).

Zpravodajské povinnosti národních centrálních bank zahrnují pozice ke konci čtvrtletí.

2. Národní centrální banky, které vykazují statistické informace podle odstavce 1, postupují podle pravidel vymezených v čl. 3 odst. 2 písm. a) a používají schémata vykazování v příloze I části 1 (tabulky 1, 2 a 5), jakož i standardy elektronického výkaznictví, které jsou zakotveny v samostatném dokumentu.

3. Opravy čtvrtletních údajů se provádějí v souladu s čl. 3b odst. 2 písm. a) a b).

4. Národní centrální banky předkládají ECB vysvětlivky, v nichž uvedou důvody pro významné opravy. Národní centrální banky mohou rovněž dobrovolně předkládat vysvětlivky jakýchkoli dalších oprav. Jsou-li k dispozici, poskytují národní centrální banky kromě toho informace o významných reklasifikacích v sektorech držitelů nebo v klasifikaci nástrojů.“;

12. Vkládá se nový článek 4b, který zní:

„Článek 4b

Povinnosti národních centrálních bank vykazovat držbu cenných papírů bez kódu ISIN, pokud jde o skupinové údaje

1. Národní centrální banky shromažďují a ECB vykazují statistické informace o držbě cenných papírů bez kódu ISIN, které poskytly zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje, podle jednotlivých cenných papírů v souladu se schématy vykazování uvedenými v příloze I části 2 (tabulky 1, 2 a 4) a v souladu se standardy elektronického výkaznictví, které jsou zakotveny v samostatném dokumentu.

Zpravodajské povinnosti národních centrálních bank zahrnují pozice ke konci čtvrtletí, jak je uvedeno v odstavci 2.

2. Národní centrální banky vykazují ECB údaje uvedené v odstavci 1 do skončení pracovní doby v 55. kalendářní den po skončení čtvrtletí, k němuž se údaje vztahují.

Odchylně může ECB národním centrálním bankám umožnit, aby údaje vykazovaly do skončení pracovní doby v 62. kalendářní den po skončení čtvrtletí, k němuž se údaje vztahují. V takových případech národní centrální banka ECB předloží písemnou žádost o udělení výjimky, která obsahuje:

a) odůvodnění žádosti, jež prokazuje, že je nezbytná za účelem zajištění přesnosti a jednotnosti údajů vykazovaných do ECB tím, že se národní centrální bance umožní provádět křížovou kontrolu údajů s dalšími zdroji údajů, přičemž tato kontrola by jinak pro účely provedení požadované kontroly kvality vstupních údajů nebyla včas k dispozici;

b) dobu, po kterou by tato výjimka měla být udělena.

ECB žádost národní centrální banky posoudí a poté může udělit výjimku na určitou dobu, přičemž každoročně přezkoumává nezbytnost této výjimky.“;

13. V čl. 5 odst. 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) pokud vykazované údaje nesplňují standardy kvality uvedené v pododstavci b), zlepšují kvalitu těchto údajů včetně shromažďování údajů od uschovatelů, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 a čl. 4b odst. 3 nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24).“;

14. V článku 6 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Národní centrální banky pravidelně alespoň jednou ročně kontrolují plnění podmínek pro udělení, obnovení nebo odnětí výjimky, které jsou stanoveny v článcích 4, 4a a 4b nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24).“;

15. V článku 7 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Rada guvernérů ECB určí zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje ve smyslu a podle kritérií uvedených v čl. 2 odst. 4 nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) na základě údajů ke konci prosince, které odpovídají předcházejícímu kalendářnímu roku a které národní centrální banky poskytly ECB (dále jen „referenční údaje“) pro účely odvození statistiky Evropského systému centrálních bank (ESCB) o konsolidovaných bankovních údajích za členské státy.“;

16. Článek 8 se nahrazuje tímto:

„*Článek 8*

Oznamování zpravodajským jednotkám vykazujícím skupinové údaje

1. K vyrozumění zpravodajských jednotek vykazujících skupinové údaje o rozhodnutí Rady guvernérů podle čl. 2 odst. 4 nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) o jejich zpravodajské povinnosti podle tohoto nařízení používají národní centrální banky jménem ECB vzor oznámení uvedený v příloze II (dále jen „oznámení“). Oznámení obsahuje kritéria, která odůvodňují klasifikaci subjektu, kterému je zasíláno oznámení, jako zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje.

2. Příslušná národní centrální banka zašle oznámení zpravodajské jednotce vykazující skupinové údaje do 10 pracovních dnů ECB ode dne přijetí rozhodnutí Rady guvernérů a kopii tohoto oznámení zašle sekretariátu ECB.

3. Postup uvedený v odstavci 2 se nevztahuje na oznamování zpravodajským jednotkám vykazujícím skupinové údaje, které Rada guvernérů určila podle čl. 2 odst. 4 nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) před tím, než tyto obecné zásady nabyly účinku.“;

17. Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Přezkum Radou guvernérů

1. Pokud zpravodajská jednotka vykazující skupinové údaje, které je zasláno oznámení v souladu s článkem 8, do 15 pracovních dnů ECB od doručení tohoto oznámení příslušné národní centrální bance předloží odůvodněnou písemnou žádost s podpůrnými informacemi, aby tato banka přezkoumala její klasifikaci jako zpravodajská jednotka vykazující skupinové údaje, předá příslušná národní centrální banka tuto žádost Radě guvernérů do 10 pracovních dnů ECB.

2. Po doručení písemné žádosti podle odstavce 1 Rada guvernérů klasifikaci přezkoumá a do dvou měsíců od doručení žádosti písemně sdělí své odůvodněné rozhodnutí příslušné národní centrální bance, která zpravodajskou jednotku vykazující skupinové údaje o rozhodnutí Rady guvernérů vyrozumí do 10 pracovních dnů ECB.“;

18. V článku 10 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Národní centrální banky zajistí, aby údaje uvedené v odstavci 1 před jejich přenosem do ECB v souladu s články 3, 3a a 3b splňovaly minimální statistické standardy ECB vymezené v příloze III nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24), jakož i jakékoli jiné požadavky uvedené v nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24).“;

19. Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Ověřování

1. Aniž jsou dotčena práva ECB v oblasti ověřování vymezená v nařízení (ES) č. 2533/98 a (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24), národní centrální banky sledují a zajišťují kvalitu a spolehlivost statistických informací poskytovaných ECB a v rámci celkového řízení kvality údajů úzce spolupracují s provozovateli SHSDB.

2. ECB posuzuje tyto údaje obdobně v úzké spolupráci s provozovateli SHSDB. Posouzení se provádí včas.

3. ECB a národní centrální banky s Výborem pro statistiku ESCB a případně s konečnými uživateli každé dva roky sdílejí informace o postupech a opatřeních používaných při sestavování údajů statistiky držby cenných papírů.

4. Národní centrální banky zajišťují, ověřují a udržují kvalitu údajů statistiky držby cenných papírů prostřednictvím používání a aplikace cílů řízení kvality údajů, ukazatelů řízení kvality údajů a prahových hodnot řízení kvality údajů. Mezi cíle řízení kvality údajů patří zajistit: a) kvalitu agregovaných výstupních údajů; b) soulad údajů o držbě a referenčních údajů; a c) soulad s jinými statistikami.

5. Pokud se provozovatelé SHSDB obrátí na národní centrální banky s dotazy, provozovatelé tyto dotazy klasifikují jako: a) dotazy s vysokou prioritou; b) prioritní dotazy nebo c) jiné dotazy. Národní centrální banky tyto dotazy písemně zodpovědí v časovém rámci odpovídajícím uvedené klasifikaci.

6. Údaje z centralizované databáze cenných papírů, používané pro účely statistiky držby cenných papírů, se ověřují v souladu s obecnými zásadami ECB/2012/21 (*).

(*) Obecné zásady Evropské centrální banky ECB/2012/21 ze dne 26. září 2012 o rámci řízení kvality dat v centralizované databázi cenných papírů (Úř. věst. L 307, 7.11.2012, s. 89).“;

20. Příloha I se nahrazuje přílohou I těchto obecných zásad;

21. Příloha II se nahrazuje přílohou II těchto obecných zásad.

Článek 2

Nabytí účinku a provádění

Tyto obecné zásady nabývají účinku dnem oznámení národním centrálním bankám. Centrální banky Eurosystému postupují v souladu s čl. 1 odst. 1, 2 a 15 od uvedeného dne. Centrální banky Eurosystému postupují v souladu s čl. 1 odst. 3 až 14 a 16 a 17 těchto obecných zásad ode dne 1. října 2018.

Článek 3

Určení

Tyto obecné zásady jsou určeny všem centrálním bankám Eurosystému.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 2. srpna 2016.

Za Radu guvernérů ECB
prezident ECB
Mario DRAGHI

PŘÍLOHA I

Příloha I obecných zásad ECB/2013/7 se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA I

SCHÉMATA VYKAZOVÁNÍ

ČÁST 1

Držba cenných papírů podle sektoru kromě držby národních centrálních bank

Tabulka 1

Obecné informace a vysvětlivky

Vykazované informace [1]	Atribut	Status [2]	Popis
1. **Obecné informace**	Zpravodajská instituce	M	Identifikační kód zpravodajské instituce
	Den předání	M	Den, kdy jsou data předána do databáze statistiky držby cenných papírů (SHSDB)
	Referenční období	M	Období, ke kterému se údaje vztahují
	Periodicita vykazování	M	Čtvrtletní údaje
			Měsíční údaje [3]
2. **Vysvětlivky (metadata)**	M	Nakládání s předčasným splacením	
	M	Nakládání s naběhlými úroky	

[1] Standardy elektronického výkaznictví jsou zakotveny v samostatném dokumentu.
[2] M: povinný atribut; V: dobrovolný atribut.
[3] Jen pro pozice, jsou-li transakce odvozovány z měsíčních pozic v SHSDB.

Tabulka 2

Informace o držbě cenných papírů

Vykazované informace [1]	Atribut	Status [2]	Popis
1. **Informace o cenných papírech**	Sektor držitele	M	Sektor/subsektor investora.
			Nefinanční podniky (S.11) [3]
			Instituce přijímající vklady kromě centrální banky (S.122)
			Fondy peněžního trhu (S.123)
			Investiční fondy kromě fondů peněžního trhu (S.124)
			Ostatní finanční podniky [4] s výjimkou účelových finančních společností zapojených do sekuritizačních transakcí

Vykazované informace ([1])	Atribut	Status ([2])	Popis	
				Účelové finanční společnosti zapojené do sekuritizačních transakcí
				Pojišťovací společnosti (S.128)
				Penzijní fondy (S.129)
				Pojišťovací společnosti a penzijní fondy (bez určení subsektoru) (S.128+S.129) (přechodné období)
				Ústřední vládní instituce (S.1311) (dobrovolné členění)
				Národní vládní instituce (S.1312) (dobrovolné členění)
				Místní vládní instituce (S.1313) (dobrovolné členění)
				Fondy sociálního zabezpečení (S.1314) (dobrovolné členění)
				Ostatní vládní instituce (bez určení subsektoru)
				Domácnosti kromě neziskových institucí sloužících domácnostem (S.14) (dobrovolné členění pro rezidentské investory, povinné členění pro držbu třetích osob)
				Neziskové instituce sloužící domácnostem (S.15) (dobrovolné členění)
				Ostatní domácnosti a neziskové instituce sloužící domácnostem (S.14 + S.15) (bez určení subsektoru)
				Nefinanční investoři kromě domácností (pouze pro držbu třetích osob) (S.11 + S.13 + S.15) ([5])
				Centrální banky a vládní instituce – je třeba vykazovat, jen pokud jde o držbu zemí mimo eurozónu (S.121 + S.13) ([6])
				Investoři jiní než centrální banky a vládní instituce – je třeba vykazovat, jen pokud jde o držbu zemí mimo eurozónu ([6])
				Neznámý sektor ([7])
	Země držitele	M	Země, v níž je investor rezidentem	
	Zdroj	M	Zdroj předložených informací o držbě cenných papírů	
				Přímé vykazování
				Vykazování uschovatelů

Vykazované informace ([1])	Atribut	Status ([2])	Popis
			Smíšené vykazování ([8])
			Není k dispozici
	Funkce	M	Funkce investice podle klasifikace ve statistice platební bilance
			Přímá investice
			Portfoliová investice
			Neurčeno
	Základ pro vykazování	V	Označuje, jak je cenný papír zaznamenán – v procentech nebo v jednotkách
			Procenta
			Jednotky
	Nominální měna	V	Měna, v níž je cenný papír denominován, vykazuje se, pokud jsou základem pro vykazování procenta
	Pozice	M	Celková hodnota držených cenných papírů
			Ve jmenovité hodnotě ([9]). Počet akcií nebo jednotek cenného papíru nebo agregovaná nominální hodnota (v nominální měně nebo v euru), pokud je cenný papír obchodován v množství, a nikoli v jednotkách, bez naběhlého úroku.
			V tržní hodnotě. Množství držené za cenu kótovanou na trhu v eurech včetně naběhlého úroku ([10]).
	Pozice: z toho hodnota	M ([11])	Hodnota cenných papírů držených dvěma největšími investory
			Ve jmenovité hodnotě, podle stejné oceňovací metody jako v případě pozic
			V tržní hodnotě, podle stejné oceňovací metody jako v případě pozic
	Formát	M ([9])	Specifikuje formát, který se používá pro pozice vyjádřené ve jmenovité hodnotě
			Jmenovitá hodnota v eurech nebo v jiné relevantní měně
			Počet akcií/jednotek ([12])

Vykazované informace ([1])	Atribut	Status ([2])	Popis
	Jiné změny objemu	M	Jiné změny hodnoty drženého cenného papíru
			Ve jmenovité hodnotě ve stejném formátu jako pozice vyjádřené v nominální hodnotě
			V tržní hodnotě vyjádřené v eurech
	Jiné změny objemu: z toho hodnota	M ([11])	Jiné změny objemu hodnoty držené dvěma největšími investory
			Ve jmenovité hodnotě, podle stejné oceňovací metody jako v případě pozic
			V tržní hodnotě, podle stejné oceňovací metody jako v případě pozic
	Finanční transakce	M ([13])	Součet nákupů po odečtení prodejů cenného papíru zaznamenaný v transakční hodnotě vyjádřené v eurech včetně naběhlého úroku ([10])
	Finanční transakce: z toho hodnota	M ([14])	Součet dvou největších transakcí jednotlivých držitelů v absolutních hodnotách podle stejné oceňovací metody jako v případě finančních transakcí
	Status důvěrnosti	M ([15])	Status důvěrnosti pro pozice, transakce, jiné změny objemu
			Není určeno ke zveřejnění, omezeno jen na interní použití
			Důvěrné statistické informace
			Neuplatňuje se ([16])

([1]) Standardy elektronického výkaznictví jsou zakotveny v samostatném dokumentu.
([2]) M: povinný atribut; V: dobrovolný atribut.
([3]) Číslování kategorií v rámci těchto obecných zásad odráží číslování zavedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013 o Evropském systému národních a regionálních účtů v Evropské unii (Úř. věst. L 174, 26.6.2013, s. 1) (dále jen „ESA 2010“).
([4]) Ostatní finanční zprostředkovatelé (S.125) plus pomocné finanční instituce (S.126) plus kaptivní finanční instituce a půjčovatelé peněz (S.127).
([5]) Jen pokud sektory S.11, S.13 a S.15 nejsou vykazovány samostatně.
([6]) Pro údaje vykazované národními centrálními bankami mimo eurozónu, jen pro vykazování držby nerezidentských investorů.
([7]) Nezařazený sektor, který je rezidentem v zemi držitele, tj. neznámé sektory z neznámých zemí by neměly být vykazovány. Jedná-li se o statisticky relevantní hodnoty, sdělí národní centrální banky provozovatelům SHSDB důvod, proč je sektor neznámý.
([8]) Pouze pokud nelze rozlišit přímé vykazování a vykazování uschovatelů.
([9]) Nevykazuje se, pokud se vykazují tržní hodnoty (a jiné případné změny objemu/transakcí).
([10]) Doporučuje se zahrnout naběhlé úroky, a to při vynaložení nejvyššího úsilí.
([11]) Pokud národní centrální banka vykáže status důvěrnosti, nemusí se tento atribut vykazovat. Rozhodne-li tak zpravodajská národní centrální banka, může se hodnota namísto dvou největších investorů vztahovat k jedinému největšímu investorovi.
([12]) Národní centrální banky se vyzývají k tomu, aby v případě, že jsou cenné papíry zaznamenány v jednotkách v centralizované databázi cenných papírů, vykazovaly jmenovitou hodnotu v počtu jednotek.
([13]) Je třeba vykazovat, jen pokud transakce nejsou odvozeny z pozic v SHSDB.
([14]) Je třeba vykazovat jen pro transakce shromážděné od zpravodajských jednotek, nikoli pro transakce, které národní centrální banky odvozují z pozic.
([15]) Je třeba vykazovat, pokud odpovídající hodnota pozic, transakcí, jiných změn objemu dvou největších investorů není poskytnuta / není k dispozici.
([16]) Použije se pouze tehdy, pokud transakce z pozic odvozují národní centrální banky. V těchto případech status důvěrnosti odvodí SHSDB, tj. jsou-li počáteční a/nebo konečné pozice důvěrné, jsou odvozené transakce označeny jako důvěrné.

Tabulka 3

Držba cenných papírů s kódem ISIN

Vykazované informace ([1])	Atribut	Status ([2])	Popis
1. **Referenční údaje**	Kód ISIN	M	Kód ISIN

([1]) Standardy elektronického výkaznictví jsou zakotveny v samostatném dokumentu.
([2]) M: povinný atribut; V: dobrovolný atribut.

Tabulka 4

Držba cenných papírů bez kódu ISIN

Vykazované informace ([1])	Atribut	Status ([2])	Popis	
1. **Základní referenční údaje**	Označení agregace	M	Druh údajů	
				Údaje vykazované podle jednotlivých cenných papírů
				Agregované údaje (nikoli podle jednotlivých cenných papírů)
	Identifikační číslo cenných papírů / agregátů	M	Interní identifikační číslo cenných papírů pro cenné papíry bez kódu ISIN a agregované údaje o držbě cenných papírů	
	Druh identifikačního čísla cenných papírů	M ([3])	Specifikuje identifikační číslo cenných papírů v případě cenných papírů vykazovaných podle jednotlivých cenných papírů ([4])	
				Interní číslo národní centrální banky
				Výbor pro jednotné postupy identifikace cenných papírů (*Committee on Uniform Security Identification Procedures* – CUSIP)
				Oficiální burzovní seznam pro londýnskou burzu cenných papírů (*Stock Exchange Daily Official List* – SEDOL)
				Jiné (je třeba specifikovat v metadatech)
	Klasifikace nástroje	M	Klasifikace cenného papíru podle ESA 2010 a nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24)	
				Krátkodobé dluhové cenné papíry (F.31)
				Dlouhodobé dluhové cenné papíry (F.32)
				Kótované akcie (F.511)
				Akcie nebo podílové listy fondů peněžního trhu (F.521)
				Akcie nebo podílové listy investičních fondů jiných než fondů peněžního trhu (F.522)
				Jiné druhy cenných papírů ([5])

Vykazované informace ([1])	Atribut	Status ([2])	Popis
	Sektor emitenta	M	Institucionální sektor emitenta podle ESA 2010 a nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24)
	Země emitenta	M	Země, v níž je emitent cenného papíru zapsán do obchodního rejstříku, nebo země domicilu emitenta cenného papíru
	Cena ([6])	V	Cena cenného papíru na konci referenčního období
	Základ ceny ([6])	V	Základ, podle kterého se udává cena
			Euro nebo jiná relevantní měna
			Procenta
2. **Dodatečné referenční údaje**	Název emitenta	V	Název emitenta
	Krátký název	V	Krátký název cenného papíru udávaný emitentem, který je vymezen podle vlastností cenného papíru a dalších dostupných informací
	Datum emise	V	Den, kdy emitent doručí cenné papíry upisovateli, který za ně zaplatí. Jedná se o den, kdy jsou cenné papíry poprvé dostupné pro doručení investorům.
	Datum splatnosti	V	Den splatnosti nástroje
	Nesplacený objem	V	Nesplacený objem převedený na eura
	Tržní kapitalizace	V	Poslední dostupná tržní kapitalizace v eurech
	Naběhlý úrok	V	Úrok naběhlý od poslední kupónové výplaty nebo ode dne, kdy začaly nabíhat úroky
	Faktor posledního štěpení	V	Štěpení akcií a reverzní štěpení akcií
	Datum posledního štěpení	V	Datum, ke kterému štěpení akcií nabývá účinnosti
	Druh kupónu	V	Druh kupónu (pevný, proměnlivý, odstupňovaný atd.)
	Druh dluhu	V	Druh dluhového nástroje
	Výše dividendy	V	Výše poslední výplaty dividendy na akcii podle druhu výše dividendy před zdaněním (hrubá dividenda)

Vykazované informace (1)	Atribut	Status (2)	Popis
	Druh výše dividendy	V	Denominace v měně dividendy nebo v počtu akcií
	Měna dividendy	V	Měna poslední výplaty dividendy
	Druh zajišťovacího aktiva	V	Druh zajišťovacího aktiva

(1) Standardy elektronického výkaznictví jsou zakotveny v samostatném dokumentu.
(2) M: povinný atribut; V: dobrovolný atribut.
(3) Nevyžaduje se pro cenné papíry, které se vykazují na agregovaném základě.
(4) Národní centrální banky by měly pokud možno stejné identifikační číslo pro cenný papír používat po několik let. Každé identifikační číslo cenných papírů by se kromě toho mělo vztahovat jen k jednomu cennému papíru. Pokud to národní centrální banky nejsou schopny splnit, musí informovat provozovatele SHSDB. S kódy CUSIP a SEDOL může být nakládáno jako s interními čísly národní centrální banky.
(5) Tyto cenné papíry nebudou zahrnuty do sestavování agregovaných hodnot.
(6) K výpočtu pozic vyjádřených v tržní hodnotě z pozic vyjádřených ve jmenovité hodnotě.

Tabulka 5

Držba cenných papírů vydaných držitelem

Vykazované informace (1)	Atribut	Status (2)	Popis
1. **Základní referenční údaje**	Identifikační číslo agregátů	M (3)	Interní identifikační číslo cenných papírů pro agregované údaje o držbě cenných papírů
	Klasifikace nástroje	M	Klasifikace cenného papíru podle ESA 2010 a nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24)
			Krátkodobé dluhové cenné papíry (F.31)
			Dlouhodobé dluhové cenné papíry (F.32)
			Kótované akcie (F.511)
			Akcie nebo podílové listy fondů peněžního trhu (F.521)
	Pozice v tržní hodnotě	M	Celková hodnota držených cenných papírů. V tržní hodnotě. Množství držené za cenu kótovanou na trhu v eurech včetně naběhlého úroku (4).

(1) Standardy elektronického výkaznictví jsou zakotveny v samostatném dokumentu.
(2) M: povinný atribut; V: dobrovolný atribut.
(3) Národní centrální banky by měly používat předem stanovená identifikační čísla dohodnutá s provozovateli SHSDB.
(4) Doporučuje se zahrnout naběhlé úroky, a to při vynaložení nejvyššího úsilí.

ČÁST 2

Držba cenných papírů zpravodajskými skupinami

Tabulka 1

Obecné informace a vysvětlivky

Vykazované informace (1)	Atribut		Status (2)	Popis
1. **Obecné informace**	Zpravodajská instituce		M	Identifikační kód zpravodajské instituce
	Den předání		M	Den, kdy jsou data předána do SHSDB
	Referenční období		M	Období, ke kterému se údaje vztahují
	Periodicita vykazování		M	Čtvrtletní údaje
2. **Vysvětlivky (metadata)**	M	Nakládání s předčasným splacením		
	M	Nakládání s naběhlými úroky		

(1) Standardy elektronického výkaznictví jsou zakotveny v samostatném dokumentu.
(2) M: povinný atribut; V: dobrovolný atribut.

Tabulka 2

Informace o držbě cenných papírů

Vykazované informace (1)	Atribut	Status (2)	Úroveň vykazování (3)	Popis
1. **Informace o držiteli**	Identifikátor zpravodajské skupiny	M	G	Standardní kód, který jednoznačně identifikuje zpravodajskou skupinu (4)
	Druh identifikátoru zpravodajské skupiny	M	G	Udává druh kódu, který se používá pro zpravodajskou skupinu
	LEI zpravodajské skupiny	M	G	LEI zpravodajské skupiny v souladu s normou Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO) 17442
	Identifikátor subjektu	M	E	Standardní kód, který jednoznačně identifikuje subjekt ve skupině (4)
	Druh identifikátoru subjektu	M	E	Specifikuje druh kódu, který se používá pro subjekt skupiny
	LEI subjektu	M	E	LEI subjektu skupiny v souladu s normou ISO 17442

Vykazované informace ([1])	Atribut	Status ([2])	Úroveň vykazování ([3])	Popis
	Země, v níž je subjekt rezidentem	M	E	Země, v níž je subjekt zapsán do obchodního rejstříku, nebo země domicilu subjektu
	Název zpravodajské skupiny	M	G	Úplný právní název zpravodajské skupiny
	Název subjektu	M	E	Úplný právní název subjektu skupiny
	Sektor subjektu v čele skupiny	M	G	Institucionální sektor zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje podle ESA 2010 a nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24)
	Sektor subjektu	M	E	Institucionální sektor subjektu skupiny podle ESA 2010 a nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24)
	Identifikátor bezprostřední mateřské společnosti	M	E	Standardní kód, který jednoznačně identifikuje bezprostřední právní subjekt, jehož je subjekt právně závislou součástí ([4])
	Druh identifikátoru bezprostřední mateřské společnosti	M	E	Specifikuje druh identifikačního kódu, který se používá pro bezprostřední mateřskou společnost
	Druh skupiny	M	G	Druh skupiny
2. **Informace o cenných papírech**	Základ pro vykazování	V	E	Označuje, jak je cenný papír zaznamenán – v procentech nebo v jednotkách
				Procenta
				Jednotky
	Nominální měna	V	E	Měna, v níž je cenný papír denominován, vykazuje se, pokud jsou základem pro vykazování procenta
	Formát	M ([5])	E	Specifikuje formát, který se používá pro pozice vyjádřené ve jmenovité hodnotě
				Jmenovitá hodnota v eurech nebo v jiné relevantní měně
				Počet akcií/jednotek ([6])

Vykazované informace ([1])	Atribut	Status ([2])	Úroveň vykazování ([3])	Popis
	Pozice	M	E	Celková hodnota držených cenných papírů
				V nominální hodnotě ([5]). Počet akcií nebo jednotek cenného papíru nebo agregovaná nominální hodnota v nominální měně nebo v eurech, pokud je cenný papír obchodován v množství, a nikoli v jednotkách, bez naběhlého úroku.
				V tržní hodnotě. Množství cenného papíru držené za cenu kótovanou na trhu v eurech včetně naběhlého úroku ([7]) ([8])
	Emitent je součástí zpravodajské skupiny (obezřetnostní rozsah)	M	G	Uvádí, zda byl cenný papír vydán subjektem z téže zpravodajské skupiny v souladu s obezřetnostním rozsahem konsolidace.
	Emitent je součástí zpravodajské skupiny (účetní rozsah)	M	G	Uvádí, zda byl cenný papír vydán subjektem z téže skupiny v souladu s účetním rozsahem konsolidace
3. **Informace týkající se účetnictví a rizika**	Stav úlev a opětovných sjednání	M	G	Identifikace nástrojů s úlevou a opětovně sjednávaných nástrojů
	Datum stavu úlevy a opětovného sjednání	M	G	Datum, ke kterému se má za to, že nastal stav úlevy nebo opětovného sjednání, jak je vykazován v rámci atributu „stav úlev a opětovných sjednání“
	Stav výkonnosti nástroje	M	G	Identifikace nevýkonných nástrojů v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 680/2014 ([9])
	Datum stavu výkonnosti nástroje	M	G	Datum, ke kterému se má za to, že byl zaznamenán nebo změněn stav výkonnosti vykázaný v rámci atributu „stav výkonnosti nástroje“
	Stav selhání emitenta	M	G	Určení stavu selhání emitenta v souladu s článkem 178 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013
	Datum stavu selhání emitenta	M	G	Datum, ke kterému nastal nebo se změnil stav selhání vykázaný v rámci „stavu selhání emitenta“
	Stav selhání nástroje	M	G	Určení stavu selhání nástroje v souladu s článkem 178 nařízení (EU) č. 575/2013 ([10])

Vykazované informace (1)	Atribut	Status (2)	Úroveň vykazování (3)	Popis
	Datum stavu selhání nástroje	M	G	Datum, ke kterému nastal nebo se změnil stav selhání vykázaný v rámci „stavu selhání nástroje“
	Účetní standard	M	G a E	Účetní standard, který používá zpravodajská jednotka
	Účetní hodnota	M	E	Účetní hodnota v souladu s přílohou V prováděcího nařízení (EU) č. 680/2014 Částka v eurech. Částky v cizí měně by měly být k referenčnímu datu převedeny na euro pomocí příslušných referenčních směnných kurzů eura Evropské centrální banky (ECB) (tj. kurz střed).
	Druh snížení hodnoty	M	E	Druh snížení hodnoty
	Metoda posouzení snížení hodnoty	M	E	Metoda, podle níž se posuzuje snížení hodnoty, pokud u nástroje dochází ke snížení hodnoty v souladu s použitými účetními standardy. Rozlišuje se mezi metodami kolektivního a individuálního posouzení.
	Kumulovaná výše snížení hodnoty	M	E	Výše opravných položek na ztráty vedených ve vztahu k nástroji nebo přiřazených nástroji v referenční datum. Tento atribut údajů se vztahuje na nástroje, které jsou předmětem snížení hodnoty na základě příslušných účetních standardů. Částka v eurech. Částky v cizí měně by měly být k referenčnímu datu převedeny na euro pomocí příslušných referenčních směnných kurzů eura ECB (tj. kurz střed).
	Zdroje zatížení	M	E	Druh transakce, při níž dochází k zatížení expozice v souladu s prováděcím nařízením (EU) č. 680/2014. S aktivem se nakládá jako se zatíženým, pokud bylo zastaveno nebo je předmětem jakékoli formy ujednání o zabezpečení, zajištění nebo úvěrovém posílení jakéhokoli nástroje, z něhož nemůže být volně staženo.
	Účetní klasifikace nástrojů	M	E	Účetní portfolio, v němž je nástroj zaznamenáván v souladu s účetními standardy, které používá zpravodajská jednotka
	Obezřetnostní portfolio	M	E	Klasifikace expozic obchodního a investičního portfolia. Nástroje v obchodním portfoliu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 86 nařízení (EU) č. 575/2013.

Vykazované informace ([1])	Atribut	Status ([2])	Úroveň vykazování ([3])	Popis
	Kumulované změny reálné hodnoty z titulu úvěrového rizika	M	E	Kumulované změny reálné hodnoty z titulu úvěrového rizika v souladu s částí 2.46 přílohy V prováděcího nařízení (EU) č. 680/2014 Částka v eurech. Částky v cizí měně by měly být k referenčnímu datu převedeny na euro pomocí příslušných referenčních směnných kurzů eura ECB (tj. kurz střed).
	Kumulativní úhrady od selhání	M	E	Celková částka uhrazená od data selhání. Částka v eurech. Částky v cizí měně by měly být k referenčnímu datu převedeny na euro pomocí příslušných referenčních směnných kurzů eura ECB (tj. kurz střed).
	Pravděpodobnost selhání emitenta	M ([11])	G	Pravděpodobnost selhání emitenta v průběhu jednoho roku v souladu s články 160, 163, 179 a 180 nařízení (EU) č. 575/2013
	Ztrátovost ze selhání v době hospodářského útlumu	M ([11])	G	Poměr mezi výší možné ztráty z expozice během hospodářského útlumu z důvodu selhání v období jednoho roku a částkou dlužnou v okamžiku selhání v souladu s článkem 181 nařízení (EU) č. 575/2013
	Ztrátovost ze selhání za běžných ekonomických podmínek	M ([11])	G	Poměr mezi výší možné ztráty z expozice za běžných ekonomických podmínek z důvodu selhání v období jednoho roku a částkou dlužnou v okamžiku selhání
	Riziková váha	M ([12])	G	Rizikové váhy spojené s expozicí v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013
	Hodnota expozice (označovaná též jako „expozice v selhání“)	M	E	Hodnota expozice po snížení úvěrového rizika a použití úvěrových konverzních faktorů v souladu s prováděcím nařízením (EU) č. 680/2014. Částka v eurech. Částky v cizí měně by měly být k referenčnímu datu převedeny na euro pomocí příslušných referenčních směnných kurzů eura ECB (tj. kurz střed).
	Postup pro výpočet kapitálu pro obezřetnostní účely	M	E	Určení postupu pro výpočet objemu rizikově vážené expozice pro účely písm. a) a f) čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013

Vykazované informace (1)	Atribut	Status (2)	Úroveň vykazování (3)	Popis
	Kategorie expozice	M	E	Kategorie expozice ve smyslu nařízení (EU) č. 575/2013

(1) Standardy elektronického výkaznictví jsou zakotveny v samostatném dokumentu.
(2) M: povinný atribut; V: dobrovolný atribut.
(3) G: na úrovni skupiny (Group level); E: na úrovni subjektu (Entity level). Pokud se uplatňuje výjimka uvedená v čl. 4a odst. 3 nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24), měla by být datová pole týkající se vykazování podle jednotlivých subjektů vykazována v souladu s příslušnými vnitrostátními pravidly, která stanoví národní centrální banka, jež výjimku udělila, tak aby se zajistila homogennost údajů, pokud jde o povinná členění.
(4) Identifikátor je třeba definovat samostatně.
(5) Nevykazuje se, vykazují-li se tržní hodnoty.
(6) Národní centrální banky se vyzývají k tomu, aby v případě, že jsou cenné papíry zaznamenány v jednotkách v centralizované databázi cenných papírů, vykazovaly jmenovitou hodnotu v počtu jednotek.
(7) Doporučuje se zahrnout naběhlé úroky, a to při vynaložení nejvyššího úsilí.
(8) V případě cenných papírů bez kódu ISIN se celková hodnota držených cenných papírů vykazuje v tržní hodnotě, tj. množství držené za cenu kótovanou na trhu v eurech včetně naběhlého úroku. Není-li k dispozici tržní hodnota, lze při vynaložení nejvyššího úsilí použít jiné aproximace, např. účetní hodnotu.
(9) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 191, 28.6.2014, s. 1).
(10) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).
(11) Vykazuje se, pokud se pro účely výpočtu regulatorního kapitálu používá přístup založený na interním ratingu (přístup IRB) nebo pokud jsou údaje dostupné jiným způsobem.
(12) Vykazuje se, pokud se pro účely výpočtu regulatorního kapitálu nepoužívá přístup IRB nebo pokud jsou údaje dostupné jiným způsobem.

Tabulka 3

Držba cenných papírů s kódem ISIN

Vykazované informace (1)	Atribut	Status (2)	Úroveň vykazování (3)	Popis
Referenční údaje	Kód ISIN	M	E	Kód ISIN

(1) Standardy elektronického výkaznictví jsou zakotveny v samostatném dokumentu.
(2) M: povinný atribut; V: dobrovolný atribut.
(3) G: na úrovni skupiny (Group level); E: na úrovni subjektu (Entity level). Pokud se uplatňuje výjimka uvedená v čl. 4a odst. 3 nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24), měla by být datová pole týkající se vykazování podle jednotlivých subjektů vykazována v souladu s příslušnými vnitrostátními pravidly, která stanoví národní centrální banka, jež výjimku udělila, tak aby se zajistila homogennost údajů, pokud jde o povinná členění.

Tabulka 4

Držba cenných papírů bez kódu ISIN

Vykazované informace (1)	Atribut	Status (2)	Úroveň vykazování (3)	Popis
1. **Základní referenční údaje**	Identifikační číslo cenných papírů	M	E	Interní identifikační číslo národní centrální banky pro držbu cenných papírů bez kódu ISIN vykazovaných podle jednotlivých cenných papírů

Vykazované informace ([1])	Atribut	Status ([2])	Úroveň vykazování ([3])	Popis
	Druh identifikačního čísla cenných papírů	M	E	Specifikuje identifikační číslo cenných papírů v případě cenných papírů vykazovaných podle jednotlivých cenných papírů ([4])
				Interní číslo národní centrální banky
				CUSIP
				SEDOL
				Jiné ([5])
	Klasifikace nástroje	M	E	Klasifikace cenného papíru podle ESA 2010 a nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24)
				Krátkodobé dluhové cenné papíry (F.31)
				Dlouhodobé dluhové cenné papíry (F.32)
				Kótované akcie (F.511)
				Akcie nebo podílové listy fondů peněžního trhu (F.521)
				Akcie nebo podílové listy investičních fondů jiných než fondů peněžního trhu (F.522)
				Jiné druhy cenných papírů ([6])
	Sektor emitenta	M	E	Institucionální sektor emitenta podle ESA 2010 a nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24)
	Země emitenta	M	E	Země, v níž je emitent cenného papíru zapsán do obchodního rejstříku, nebo země domicilu emitenta cenného papíru
2. **Dodatečné referenční údaje**	Identifikátor emitenta	M	E	Standardní kód, který jednoznačně identifikuje emitenta ([7])
	Druh identifikátoru emitenta	M	E	Specifikuje druh kódu, který se používá pro emitenta
	Název emitenta	M	E	Název emitenta
	LEI emitenta	M	E	LEI emitenta v souladu s normou ISO 17442
	Sektor emitenta podle NACE	M	E	Klasifikace protistran podle jejich hospodářské činnosti v souladu se statistickou klasifikací NACE rev. 2 stanovenou ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ([8])

Vykazované informace (1)	Atribut	Status (2)	Úroveň vykazování (3)	Popis
	Stav subjektu	M	E	Doplňkový atribut, který zahrnuje informace o stavu emitentů, včetně stavu selhání (a kategorií popisujících okolnosti, za nichž může být subjekt v selhání v souladu s článkem 178 nařízení (EU) č. 575/2013) a jiných druhů stavu subjektu, např. že byl předmětem fúze, nabytí atd.
	Datum stavu subjektu	M	E	Den, kdy došlo ke změně stavu subjektu
	Datum emise	M	E	Den, kdy emitent doručí cenné papíry upisovateli, který za ně zaplatí. Jedná se o den, kdy jsou cenné papíry poprvé dostupné pro doručení investorům.
	Datum splatnosti	M	E	Den splatnosti dluhového nástroje
	Nominální měna	M	E	Měna, v níž je cenný papír denominován
	Klasifikace primárního aktiva	M	E	Klasifikace nástroje
	Druh zajišťovacího aktiva	M	E	Druh zajišťovacího aktiva
	Stav cenného papíru	M	E	Doplňkový atribut, který umožňuje určit stav cenného papíru; může označovat, zda je nástroj aktivní či nikoli, např. že je v selhání, nastala jeho splatnost nebo byl předčasně splacen
	Datum stavu cenného papíru	M	E	Datum, ke kterému se má za to, že nastal stav cenného papíru, jak je vykazován v rámci atributu „stav cenného papíru“
	Nedoplatky za nástroj	M	E	Agregovaná částka jistiny, úroků a případných poplatků dlužných k referenčnímu datu, jejichž splatnost na základě smlouvy nastala, avšak nebyly zaplaceny (po splatnosti). Tato částka se vykazuje vždy. 0 se vykazuje, pokud nástroj nebyl k referenčnímu datu po splatnosti. Částka by se měla vykazovat v eurech. Částky v cizí měně by měly být k referenčnímu datu převedeny na euro pomocí příslušných referenčních směnných kurzů eura ECB (tj. kurz střed).
	Datum nedoplatků za nástroj	M	E	Den, kdy se nástroj stal nástrojem po splatnosti v souladu s částí 2.48 přílohy V prováděcího nařízení (EU) č. 680/2014. Jedná se o nejdřívější datum, ke kterému má nástroj v referenční datum nesplacenou částku, a vykazuje se, pokud je nástroj po splatnosti k referenčnímu datu.

Vykazované informace ([1])	Atribut	Status ([2])	Úroveň vykazování ([3])	Popis
	Druh priority nástroje	M	E	Označuje, zda je nástroj zaručen, jaké je jeho pořadí přednosti a zda je zajištěn
	Geografické umístění zajištění	M	E	Geografické umístění zajištění.
	Identifikátor ručitele	M	E	Standardní kód, který jednoznačně identifikuje ručitele ([9])
	Druh identifikátoru ručitele	M	E	Specifikuje druh kódu, který se používá pro ručitele

([1]) Standardy elektronického výkaznictví jsou zakotveny v samostatném dokumentu.
([2]) M: povinný atribut; V: dobrovolný atribut.
([3]) G: na úrovni skupiny (Group level); E: na úrovni subjektu (Entity level). Pokud se uplatňuje výjimka uvedená v čl. 4a odst. 3 nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24), měla by být datová pole týkající se vykazování podle jednotlivých subjektů vykazována v souladu s příslušnými vnitrostátními pravidly, která stanoví národní centrální banka, jež výjimku udělila, tak aby se zajistila homogennost údajů, pokud jde o povinná členění.
([4]) Národní centrální banky by měly pokud možno stejné identifikační číslo pro cenný papír používat po několik let. Každé identifikační číslo cenných papírů by se kromě toho mělo vztahovat jen k jednomu cennému papíru. Pokud to národní centrální banky nejsou schopny splnit, musí informovat provozovatele SHSDB. S kódy CUSIP a SEDOL může být nakládáno jako s interními čísly národní centrální banky.
([5]) Národní centrální banky by v metadatech měly specifikovat druh použitého identifikačního čísla.
([6]) Tyto cenné papíry nebudou zahrnuty do sestavování agregovaných hodnot.
([7]) Identifikátor je třeba definovat samostatně.
([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech (Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1).
([9]) Identifikátor je třeba definovat samostatně. LEI se použije, přichází-li to v úvahu.

ČÁST 3

Roční držba cenných papírů pojišťovacími společnostmi

Tabulka 1

Obecné informace a vysvětlivky

Vykazované informace ([1])	Atribut	Status ([2])	Popis
1. **Obecné informace**	Zpravodajská instituce	M	Identifikační kód zpravodajské instituce
	Den předání	M	Den, kdy jsou data předána do SHSDB
	Referenční období	M	Období, ke kterému se údaje vztahují
	Periodicita vykazování	M	Roční údaje

Vykazované informace (1)	Atribut	Status (2)	Popis
2. **Vysvětlivky (metadata)**		M	Nakládání s předčasným splacením
		M	Nakládání s naběhlými úroky

(1) Standardy elektronického výkaznictví jsou zakotveny v samostatném dokumentu.
(2) M: povinný atribut; V: dobrovolný atribut.

Tabulka 2

Informace o držbě cenných papírů

Vykazované informace (1)	Atribut	Status (2)	Popis
1. **Informace o cenných papírech**	Sektor držitele	M	Sektor/subsektor investora
			Pojišťovací společnosti (S.128)
	Zdroj	M	Zdroj předložených informací o držbě cenných papírů
			Přímé vykazování
			Vykazování uschovatelů
			Smíšené vykazování (3)
			Není k dispozici
	Rezidentská příslušnost organizačních jednotek pojišťovacích společností (ústředí a pobočky)		Rezidentská příslušnost organizačních jednotek pojišťovacích společností (ústředí a pobočky)
			Rezident v zemi, v níž se nachází ústředí
			Nerezident v zemi, v níž se nachází ústředí
			Není-li rezidentem v zemi, v níž se nachází ústředí, rezident v jiných zemích EHP, v členění podle jednotlivých zemí
			Není-li rezidentem v zemi, v níž se nachází ústředí, rezident v jiných zemích mimo EHP

Vykazované informace ([1])	Atribut	Status ([2])	Popis
	Základ pro vykazování	V	Označuje, jak je cenný papír zaznamenán – v procentech nebo v jednotkách
			Procenta
			Jednotky
	Nominální měna	V	Měna, v níž je cenný papír denominován, vykazuje se, pokud jsou základem pro vykazování procenta
	Pozice	M	Celková hodnota držených cenných papírů
			Ve jmenovité hodnotě ([4]). Počet akcií nebo jednotek cenného papíru nebo agregovaná nominální hodnota (v nominální měně nebo v eurech), pokud je cenný papír obchodován v množství, a nikoli v jednotkách, bez naběhlého úroku.
			V tržní hodnotě. Množství držené za cenu kótovanou na trhu v eurech včetně naběhlého úroku ([5])
	Formát	V ([6])	Specifikuje formát, který se používá pro pozice vyjádřené ve jmenovité hodnotě
			Jmenovitá hodnota v eurech nebo v jiné relevantní měně
			Počet akcií/jednotek
	Status důvěrnosti	M	Status důvěrnosti pro pozice
			Není určeno ke zveřejnění, omezeno jen na interní použití
			Důvěrné statistické informace
			Neuplatňuje se
2. **Základní referenční údaje**	Označení agregace	M	Druh údajů
			Agregované údaje (nikoli podle jednotlivých cenných papírů)
	Klasifikace nástroje	M	Klasifikace cenného papíru podle ESA 2010 a nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24)
			Krátkodobé dluhové cenné papíry (F.31)
			Dlouhodobé dluhové cenné papíry (F.32)
			Kótované akcie (F.511)

Vykazované informace (1)	Atribut	Status (2)	Popis
			Akcie nebo podílové listy fondů peněžního trhu (F.521)
			Akcie nebo podílové listy investičních fondů jiných než fondů peněžního trhu (F.522)
	Sektor emitenta	M	Institucionální sektor emitenta podle ESA 2010 a nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24)
	Země emitenta	M	Země, v níž je emitent cenného papíru zapsán do obchodního rejstříku, nebo země domicilu emitenta cenného papíru
			Země eurozóny
			Země Unie mimo eurozónu
			Země mimo Unii

(1) Standardy elektronického výkaznictví jsou zakotveny v samostatném dokumentu.
(2) M: povinný atribut; V: dobrovolný atribut.
(3) Pouze pokud nelze rozlišit přímé vykazování a vykazování uschovatelů.
(4) Nevykazuje se, vykazují-li se tržní hodnoty.
(5) Doporučuje se zahrnout naběhlé úroky, a to při vynaložení nejvyššího úsilí.
(6) Nevykazuje se, pokud se vykazují tržní hodnoty (a jiné případné změny objemu/transakcí).“;

PŘÍLOHA II

Příloha II obecných zásad ECB/2013/7 se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA II

OZNÁMENÍ ZPRAVODAJSKÝM JEDNOTKÁM VYKAZUJÍCÍM SKUPINOVÉ ÚDAJE

Oznámení o klasifikaci subjektu jako zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje podle nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) [1]

[Vážený pane / Vážená paní,]

jménem Evropské centrální banky (ECB) Vám oznamujeme, že Rada guvernérů ECB v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. b) a čl. 2 odst. 4 nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) klasifikovala [*právní název zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje*] jako zpravodajskou jednotku vykazující skupinové údaje pro statistické účely.

Zpravodajská povinnost [*právní název zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje*] jakožto zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje je vymezena v článku 3a nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24).

Důvody pro klasifikaci subjektu jako „zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje“

Rada guvernérů rozhodla, že [*právní název zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje*] se považuje za zpravodajskou jednotku vykazující skupinové údaje podle následujících kritérií na základě nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24):

a) [*právní název zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje*] je subjektem v čele bankovní skupiny ve smyslu čl. 1 odst. 10 a podle čl. 2 odst. 1 písm. b) bodu i) nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24), nebo institucí či finanční institucí usazenou v zúčastněném členském státě, která není součástí bankovní skupiny (dále jen „subjekt“), v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. b) bodem ii) nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24);

b) [*právní název zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje*] splňuje tato kritéria [2]:

   i) [suma rozvahových aktiv bankovní skupiny [*právní název zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje*] nebo celková výše rozvahových aktiv [*právní název zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje*] přesahuje 0,5 % celkových aktiv konsolidované rozvahy bankovních skupin v Evropské unii, a to na základě posledních aktuálních údajů, jež má ECB k dispozici, tj. a) údajů, jež se vztahují ke konci prosince kalendářního roku předcházejícího zaslání tohoto oznámení, nebo b) nejsou-li údaje podle písmene a) k dispozici, údajů, jež se vztahují ke konci prosince předchozího roku];

   ii) [bankovní skupina nebo subjekt jsou významné pro stabilitu a fungování finančního systému v eurozóně z tohoto důvodu: [*doplňte odůvodnění, proč jsou bankovní skupina nebo subjekt významné pro stabilitu a fungování finančního systému v eurozóně*:

      — *bankovní skupina nebo subjekt jsou úzce a ve velkém rozsahu propojeny s jinými finančními institucemi v eurozóně;*

      — *bankovní skupina nebo subjekt vyvíjí významnou a rozsáhlou přeshraniční činnost;*

      — *činnost bankovní skupiny nebo subjektu je ve velkém rozsahu koncentrována do jednoho segmentu bankovních služeb eurozóny, v němž představuje významného činitele;*

      — *bankovní skupina nebo subjekt má složitou podnikovou strukturu, jež přesahuje tuzemsko*]];

[1] Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1011/2012 ze dne 17. října 2012 o statistice držby cenných papírů (ECB/2012/24) (Úř. věst. L 305, 1.11.2012, s. 6).

[2] Vložte příslušná kritéria, jež subjekt v čele bankovní skupiny nebo subjekt, jemuž je zasíláno oznámení, splňuje, aby byl na základě rozhodnutí Rady guvernérů považován za zpravodajskou jednotku vykazující skupinové údaje.

iii) [bankovní skupina nebo subjekt jsou významné pro stabilitu a fungování finančního systému v [příslušné členské státy eurozóny] z tohoto důvodu: [*doplňte odůvodnění, proč jsou bankovní skupina nebo subjekt významné pro stabilitu a fungování finančního systému v příslušných členských státech eurozóny:*

— *bankovní skupina nebo subjekt jsou úzce a ve velkém rozsahu propojeny s jinými finančními institucemi v tuzemsku;*

— *činnost bankovní skupiny nebo subjektu je ve velkém rozsahu koncentrována do [uveďte konkrétní segment bankovních služeb], v němž je významným tuzemským činitelem*]].

Zdroje informací, které odůvodňují klasifikaci subjektu jako „zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje“

ECB odvozuje celková aktiva rozvahy subjektů nebo bankovních skupin v Evropské unii na základě informací, které byly od národních centrálních bank shromážděny o konsolidované rozvaze bankovních skupin v příslušném členském státě, vypočtené podle čl. 18 odst. 1, 4 a 8, čl. 19 odst. 1 a 3 a článku 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([1]).

[Je-li to třeba, zde by mělo být uvedeno další odůvodnění metodiky uplatňované v případě všech dalších kritérií pro klasifikaci subjektu jako „zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje“, které určí Rada guvernérů.]

Námitky a přezkum Radou guvernérů

Žádost, aby Rada guvernérů ECB přezkoumala klasifikaci [*právní název zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje*] jako zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje na základě shora uvedeného odůvodnění, je třeba do 15 pracovních dnů ECB od doručení tohoto oznámení zaslat na adresu [*vložte název a adresu národní centrální banky*]. [*Právní název zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje*] musí tuto žádost odůvodnit a uvést veškeré podpůrné informace.

Počátek zpravodajské povinnosti

Nejsou-li podány námitky, [*právní název zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje*] musí statistické informace podle článku 3a nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24) vykazovat od [*vložte datum počátku vykazování, tj. nejpozději šest měsíců po odeslání tohoto oznámení*].

Změna statusu subjektu, jemuž bylo zasláno oznámení

Žádáme Vás, abyste [*název národní centrální banky, která zasílá oznámení*] informovali o všech změnách názvu či právní formy [*právní název zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje*], fúzi, restrukturalizaci a všech dalších událostech či okolnostech, které mohou mít vliv na zpravodajskou povinnost [*právní název zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje*], a to do 10 pracovních dnů ECB ode dne, kdy k této události došlo.

Bez ohledu na výskyt této události [*právní název zpravodajské jednotky vykazující skupinové údaje*] i nadále podléhá zpravodajské povinnosti podle nařízení (EU) č. 1011/2012 (ECB/2012/24), dokud Vás jménem ECB nebudeme informovat o jiném postupu.

S pozdravem

[podpis]“.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS